

Briselē, 6.5.2013
COM(2013) 265 final

2013/0140 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

kas attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza regulas (EK) Nr. 999/2001, Nr. 1829/2003, Nr. 1831/2003, Nr. 1/2005, Nr. 396/2005, Nr. 834/2007, Nr. 1099/2009, Nr. 1069/2009, Nr. 1107/2009, regulas (ES) Nr. 1151/2012, [...] /2013 [*lūdzam Publikāciju biroju ievietot numuru Regulai, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu*] un direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK, 2008/120/EK un 2009/128/EK (Oficiālo kontroļu regula)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2013) 166 final}

{SWD(2013) 167 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma pamats

Lai Eiropas Savienības (ES) pilsoņiem augstā līmenī nodrošinātu cilvēku, dzīvnieku un augu veselības aizsardzību un garantētu iekšējā tirgus darbību, Savienības tiesību aktos ir paredzēts saskaņotu noteikumu kopums, kura mērķis ir novērst, likvidēt vai mazināt risku cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai, kas var rasties visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē ļoti plašā šā jēdziena izpratnē, ar to saprotot visus procesus, produktus un darbības, kas saistīti ar pārtiku, tās ražošanu un apstrādi, kā arī noteikumus, kas (tieši vai netieši, piemēram, paredzot dzīvnieku barības nekaitīguma prasības) nodrošina, ka pārtika ir nekaitīga un piemērota lietošanai. Minētajā kopumā ietilpst arī noteikumi, kas tiek saukti par “veterinārijas un fitosanitārijas tiesību aktiem” un vispārīgi attiecināmi uz dzīvnieku veselības un augu veselības riskiem, un noteikumi par augu reprodūktīvā materiāla identitāti, veselību un kvalitāti. Tādējādi šis plašais *acquis* reglamentē veselības riskus to tiešajā nozīmē (kaitīgo organismu, slimību, mikrobiālu kontaminantu un ķīmisku piesārņotāju un citu apdraudējumu radītus riskus cilvēku, dzīvnieku un augu integritātei) un arī to īpašību saglabāšanu, kuras nepieciešamas, lai nodrošinātu augkopības drošu sākšanu un reglamentētas audzēšanas metodes (t. i., dzīvnieku labturība, bioloģiskā lauksaimniecība, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, augu reprodūktīvais materiāls). Tas ietver arī noteikumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu informācijas sniegšanu patērētājiem un garantētu godīgu komercdarbības praksi lauksaimniecības un pārtikas ķēdes produktu tirdzniecībā.

Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis (DV) šo plašo noteikumu kopumu visā ES teritorijā īsteno saskaņoti, ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 (“Regula”)¹ ir izveidots **tiesiskais regulējums oficiālo kontroļu organizēšanai**.

Šajā priekšlikumā ir ierosināts tiesību aktus par oficiālajām kontrolēm pārskatīt, lai novērstu to formulējumā un piemērošanā konstatētos trūkumus. Tā mērķis ir ieviest stingru, pārredzamu un ilgtspējīgu tiesisko regulējumu, kas vairāk atbilst noteiktajam mērķim. Priekšlikumā ir paredzēts aizstāt un atcelt Regulu un vairākus nozaru tiesību aktus un normas, kas līdz ar tā pieņemšanu kļūs lieki.

Tā kā priekšlikums ir daļa no visaptverošas paketes, kurā ietilpst arī trīs lieli pārskatīšanas pasākumi, ar kuriem dzīvnieku, augu veselības un augu reprodūktīvā materiāla *acquis* vairāk tiek pielāgots mūsdienu prasībām, tā mērķis ir arī tā modernizēt un integrēt oficiālo kontroļu sistēmu, lai tā pastāvīgi atbilstu atjaunotai ES politikai šajās nozarēs.

Lai racionalizētu un vienkāršotu vispārējo tiesisko regulējumu, vienlaikus tiecoties uz mērķi nodrošināt labāku regulējumu, ar priekšlikumu Regulas satvarā iekļauj noteikumus, ko oficiālajām kontrolēm pašlaik piemēro konkrētās jomās, kuras pašlaik reglamentē atsevišķi

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas apertes tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem.

noteikumu kopumi (piemēram, kontroles, kurās pārbauda veterināro zāļu atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un augu veselības kontroles).

Pamatojoties uz Regulas normu plašu pārskatīšanu, kurā atklājās vairāki gadījumi, kur oficiālo kontroļu organizēšanas un veikšanas slogu varētu mazināt, atceļot liekās prasības (piemēram, no oficiālajām kontrolēm atsevišķi veikta ziņošana par veterināro zāļu atliekām) vai attiecībā uz dažām konkrētām situācijām atļaujot īstenot samērīgu un elastīgu pieeju (piemēram, neprasot oficiālo laboratoriju pilnu akreditāciju ārkārtas gadījumos), ar priekšlikumu šādas pārmaiņas tiek ieviestas.

Attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, ko veic no trešām valstīm ievestām precēm, Regulas normas pašlaik piemēro kopā ar nozaru normām, kas reglamentē attiecīgi dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, augu un augu produktu importu un tādas pārtikas un dzīvnieku barības kontroles, kurai kāda konkrēta riska dēļ uz robežas ir jāpievērš lielāka uzmanība.

Ziņojumā par pārtikas, barības, dzīvnieku un augu importa sanitārās un fitosanitārās kontroles efektivitāti un saskaņotību, kuru Komisija pieņēma 2010. gada decembrī² un kurā secināts, ka pašlaik spēkā esošais daudzpusīgais tiesību aktu kopums Eiropas Savienībai dod iespēju pārvarēt no jauna radušos riskus vai ārkārtas situācijas, netraucējot tirdzniecību, ir arī secināts, ka Savienības importa kontroļu sistēmu varētu padarīt konsekventāku, spēkā esošos nozaru tiesību aktus par oficiālajām kontrolēm pārskatot un konsolidējot. Ziņojumā ir norādīts, ka šis ieteikums būtu izdevīgs DV un operatoriem, kas darbojas ar precēm, kuras ievestas no trešām valstīm, jo dod iespēju efektīvāk prioritizēt kontroles un lietderīgāk piešķirt publiskos resursus, ko izmanto importa kontrolēm. Regulas pārskatīšana tika uzskatīta par labu iespēju ņemt vērā ziņojumā izdarītos secinājumus un, kur tas ir iespējams, kontroli konsolidēt. Tāpēc priekšlikumā ietilpst vienotu un visaptverošu noteikumu kopums, kas piemērojams no trešām valstīm ievestu dzīvnieku un preču kontrolēm.

Attiecībā uz oficiālo kontroļu finansēšanu Regulā ir apstiprināts vispārīgais princips, saskaņā ar kuru DV būtu jāatvēr pietiekami finanšu resursi oficiālo kontroļu veikšanai un kurš arī paredz DV pienākumu noteiktos gadījumos no uzņēmējiem iekasēt tā sauktās “maksas par kontrolēm” [kontroles nodevas], lai segtu ar oficiālo kontroļu veikšanu saistītās izmaksas. Spēkā esošajos noteikumos ir paredzēts, ka obligātās inspicēšanas maksas jāiekasē tikai par oficiālās kontroles darbībām, kuras attiecinā uz uzņēmumiem, kas strādā ar gaļu, zivsaimniecības produktiem un pienu, un par dzīvnieku barības uzņēmumu apstiprināšanu, kā arī (lielākajā daļā gadījumu) par kontroļu veikšanu uz robežām. Vēsturiski šīs bijušās jomas, kurās DV kompetento iestāžu (KI) veikto kontroļu metodes pirmoreiz tikušas saskaņotas ES līmenī; likumdevējs pieņēma, ka šajās jomās operatori, kas gūst labumu no pievienotās vērtības, kuru rada oficiālo kontroļu nodrošinātās garantijas, būtu jāaicina kompensēt izmaksas, kas valstīm rodas šādu kontroļu dēļ.

Priekšlikumā ir paredzēts obligāto maksu sistēmu saglabāt, vienlaikus ieviešot pārmaiņas, kas vajadzīgas, lai novērstu pašreizējās sistēmas trūkumus. 2009. gadā veiktā ārējā pētījumā³,

² COM/2010/785/galīgā redakcija.

³ “Maksa vai nodevas, ko iekasē dalībvalstis, lai segtu ar oficiālo kontroli saistītās izmaksas”. FCEC, 2009. gads.

kura mērķis bija izvērtēt, kā tiek piemērots ar Regulu ieviestais finansēšanas mehānisms, tika norādīts, ka attiecīgo noteikumu (26.–29. panta) piemērošanā pastāv problēmas, un secināts, ka vispārējais mērķis – nodrošināt, lai kompetentajām iestādēm tiktu atvēlēti pietiekami finanšu resursi oficiālo kontroļu veikšanai, visā ES teritorijā netiek sasniegts un ka tas attiecīgi ietekmē kontroles veikšanu. Tajā ir arī norādīts, ka obligāto maksu sistēma ir netaisnīga, proti, oficiālās kontroles finansēšanā ieguldījumu sniedz tikai atsevišķas nozares, un faktiski netiek diferencēta atbilstīga un neatbilstīga rīcība. Minētajā 2009. gada ziņojumā tika ieteikts Regulas 26.–29. pantu pārskatīt.

Visa apspriežu perioda gaitā pilnvērtīgu ieguldījumu ir sniegušas ieinteresētās personas – gan izvērtēšanas pētījumos, gan ietekmes novērtējuma (IN) sagatavošanā.

1.2. Priekšlikuma mērķi

Pārskatīšanas vispārīgie mērķi atbilst Līguma mērķiem – aizsargāt iekšējo tirgu, turklāt augstā līmenī nodrošinot veselības aizsardzību. Tajos ir arī atspoguļots Komisijas prioritārais mērķis nodrošināt ES tiesību aktu pienācīgu īstenošanu, kas ir arī Regulai par oficiālajām kontrolēm sākotnēji izvirzītais mērķis.

Konkrētāk – priekšlikuma mērķis ir modernizēt un nostiprināt īstenošanas instrumentus, jo īpaši oficiālās kontroles, kas noteiktas spēkā esošajā Regulā, tiesisko regulējumu vienkāršot, padarīt to vieglāk izmantojamu un efektīvāku (piemēram, attiecībā uz administratīvo sadarbību). Attiecībā uz oficiālo kontroļu finansēšanu priekšlikuma mērķis ir nodrošināt stabilu un pietiekamu resursu pieejamību, godīgumu un taisnīgumu oficiālo kontroļu finansēšanā un uzlabot pārredzamību.

Rezultatīvas oficiālās kontroles ir vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka tiek pareizi izpildīti tiesību akti, kuri reglamentē lauksaimniecības un pārtikas ķēdi, un tādējādi gādātu arī par iepriekš minēto mērķu sasniegšanu.

ES oficiālo kontroļu sistēmas efektīva darbība ir svarīga gan ES eksportam, gan importam. ES spēja eksportēt uz trešām valstīm ir atkarīga no augstā produkcijas līmeņa reputācijas un no pievienotās vērtības, ko var pierādīt attiecībā uz ES precēm salīdzinājumā ar precēm, ko ražo ārpus Eiropas. To var sasniegt, tikai īstenojot uzticamas oficiālas kontroles, kas nodrošina, ka tiek konsekventi izpildīti ES lauksaimniecības un pārtikas ķēdes nekaitīguma un kvalitātes standarti un tiek attaisnotas attiecīgās tirdzniecības partneru cerības.

Attiecībā uz importu ir svarīgi, lai visa pārtika ES tirgū būtu nekaitīga. No trešām valstīm ievesto preču kontroles, ko veic DV kompetentās iestādes (KI), pietiekami garantē, ka šādas preces atbilst līdzvērtīgām nekaitīguma prasībām. Attiecīgajiem importa kontroles noteikumiem jāatbilst PTO Nolīgumam par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu, jo īpaši tā C pielikumā paredzētajiem noteikumiem.

1.3. Tiesiskais regulējums

Atbildība par ES lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktu ievērošanu jāuzņemas DV, kuru iestādes pārbauda un pārbauda, vai attiecīgās prasības tiek rezultatīvi piemērotas, ievērotas un izpildītas visā Savienībā. To darot, tās pārbauda, vai operatoru darbības un preces, kas laistas ES tirgū (un ražotas ES vai ievestas no trešām valstīm), atbilst attiecīgajiem ES pārtikas aprites standartiem un prasībām.

Lai attiecībā uz oficiālajām kontrolēm visā pārtikas aprītē radītu integrētu un vienotu pieeju, Regulā ir paredzēti saskaņoti ES noteikumi DV veikto oficiālās kontroles darbību reglamentēšanai. Regula ir vispārējs satvars attiecībā uz oficiālajām kontrolēm dzīvnieku barības un pārtikas tiesību aktu, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumu jomā, un tajā ir izvirzītas prasības, kas reglamentē gan šādu kontroļu organizēšanu, gan finansēšanu.

Par spīti iepriekš aprakstītajai integrētajai pieejai, vēsturisku apsvērumu dēļ oficiālās kontroles attiecībā uz dzīvnieku veselību (paredzētas gan vietējo, gan importēto preču pārbaudei) un oficiālās kontroles attiecībā uz veterināro zāļu atliekām joprojām tika reglamentētas atsevišķi. Turklāt dažas ar pārtikas aprīti saistītas nozares – proti, augu veselība, augu reprodūktīvais materiāls (APM), dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti (DBP) – Regulas darbības jomā neietilpa, un tām tika izstrādāti īpaši nozares režīmi.

Šā priekšlikuma nolūks ir izveidot unikālu noteikumu kopumu, kas piemērojams oficiālajām kontrolēm visās šajās nozarēs.

1.4. Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem un mērķiem

Šī iniciatīvas mērķi atbilst mērķiem, kas noteikti Paziņojumā par lietpratīgu regulējumu Eiropas Savienībā. Viens no pārskatīšanas mērķiem ir vienkāršot likumdošanas slogu, ņemot vērā DV un pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju atsauksmes par līdzšinējo režīmu.

Priekšlikums atbilst pārskatīšanai, kas veikta attiecībā uz dzīvnieku veselības jomu, tiesību aktiem par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem un ARM tiesību aktiem, kurus vienlaikus pieņem Komisija. Tas ir arī paredzēts, lai nodrošinātu, ka Regulas noteikumi konsekventi papildina veterināro zāļu noteikumus, kas arī tiek pašlaik pārskatīti. Tika rūpīgi analizēts, kā ES nozaru tiesību aktus pielāgot regulas pamatnoteikumiem, lai oficiālo kontroļu sistēmu integrētu tā, ka tā pastāvīgi atbilst atjauninātajai ES politikai šajās nozarēs.

Priekšlikums arī tiecas oficiālo kontroļu regulējumu, jo īpaši tajā lietoto terminoloģiju, pielāgot modernizētajam muitas kodeksam.

Ņemot vērā stratēģiju “Eiropa 2020”, efektīvu kontroļu nodrošināšana visā pārtikas aprītē nodrošinās nekaitīgu pārtiku un dzīvnieku barību, turklāt visās nozarēs veicinot uzņēmēju konkurētspēju, atalgojot uzņēmējus, kas ievēro noteikumus, un nodrošinot principa “lietotājs maksā” piemērošanu. Domājot par šo mērķi, mikrouzņēmumu atbrīvošana no obligātām kontroles maksām atbilst Komisijas saistībām mazināt slogu ļoti maziem uzņēmumiem un tādējādi saskan ar tās jauno politiku attiecībā uz “Regulatīvā sloga mazināšanu MVU: ES regulējuma pielāgošanu mikrouzņēmumu vajadzībām”⁴.

⁴ COM(2011) 803.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

2.1. Apspriežu process

2.1.1. Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Darba grupa, kas izveidota saistībā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgo komiteju, lai apspriestu ar Regulas piemērošanu saistītus jautājumus, tikās vairākas reizes, lai pārrunātu notiekošo pārskatīšanu. Notika arī apspriedes ar dalībvalstīm sakarā ar diviem pētījumiem, ko Komisija bija pasūtījusi veikt oficiālo kontroļu finansēšanas jomā (viens no tiem ir iepriekš minētais 2009. gada pētījums, un otrs tika veikts 2011. gadā, apzinātos trūkumus izpētīt sīkāk⁵). Arī citos forumos un satvaros ar dalībvalstīm notika apspriedes attiecībā uz šādiem konkrētiem ar oficiālām kontrolēm saistītiem jautājumiem: oficiālo laboratoriju akreditācija, oficiālās kontroles, kurās pārbauda veterināro zāļu atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, veterinārās kontroles uz robežas, dzīvnieku veselība, augu veselība un augu reproduktīvais materiāls. Galvenās apzinātās problēmas un pagaidu risinājumi tika arī izklāstīti un apspriesti pārtikas nekaitīguma iestāžu un dienestu vadītāju sanāksmēs, kas notika no 2011. gada 29. jūnija līdz 1. jūlijam un tā paša gada 8. decembrī.

Apspriedes ar ieinteresētajām personām (nozaru apvienību pārstāvjiem un NVO) notika, veicot izvērtēšanas pētījumus un gatavojot IN. Pārtikas aprites un dzīvnieku un augu veselības padomdevējas grupas pārziņā tika sasauktas divas *ad hoc* darba grupas – oficiālo kontroļu sistēmas pārskatīšanas darba grupa un šādu kontroļu finansēšanas reglamentējošo noteikumu pārskatīšanas darba grupa. Gūtie panākumi tika darīti zināmi un apspriesti minētās padomdevējas grupas plenārsēdēs un – pēc uzaicinājuma – vairāku nozares pārstāvošo organizāciju sanāksmēs. Abos oficiālās kontroles finansēšanai veltītajos ārējo līgumslēdzēju pētījumos papildus pārrunām ar DV vienlīdz svarīgs elements bija arī apspriešanās ar ieinteresētajām personām.

2.1.2. Datu vākšana

Pārskatīšanā tika plaši izmantoti revīzijas ziņojumi, ko sagatavojis Pārtikas un veterinārais birojs (PVB) – Komisijas dienests, kam uzdots novērtēt dalībvalstīs veiktās Savienības kontroles. Tie sniedz informāciju un datus par kontroles sistēmu organizāciju un darbību dalībvalstīs un par lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktu piemērošanu. Katras PVB veiktās revīzijas secinājumi tiek izklāstīti publiski pieejamā revīzijas ziņojumā.

Attiecībā uz oficiālo kontroļu finansēšanu 2011. gada pētījumā tika uzsvērts, ka no dalībvalstīm ir grūti iegūt precīzus skaitļus, ar kuriem skaitliski novērtēt kontroles kopējās izmaksas un attiecīgo resursu nodrošināšanas problēmu. Tomēr ziņojumā tika arī uzsvērts, ka izmaksu segšanas sadalījums dalībvalstīs ir nevienmērīgs un ka ES noteikumu piemērošanā pastāv konkrētas problēmas.

⁵ “Sagatavošanās darbs: atbalsts ietekmes novērtējumam par noteikumu pārskatīšanu attiecībā uz oficiālās kontroles finansēšanu”. *GHK Consulting Ltd* sadarbībā ar *ADAS UK Ltd.*, 2011. gads.

2.1.3. *Atbilžu kopsavilkums un kā tās ņemtas vērā*

Visas ieinteresētās personas un dalībvalstis atzinīgi novērtēja priekšlikumu pārskatīt Regulu un mērķi, kas izvirzīts attiecībā uz oficiālo kontroļu un citu oficiālu pasākumu organizēšanu visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē – proti, ieviest skaidrāku, vienkāršāku un efektīvāku tiesisko regulējumu, turklāt ņemot vērā katras nozares specifiku. Jāatzīst, ka gandrīz visi bija vienprātīgi, ka pārskatīšanā būtu jāņem vērā attiecīgie nozaru tiesību aktos paredzētie oficiālo kontroļu noteikumi un visa kopš Regulas spēkā stāšanās gūtā pieredze un atziņas.

Attiecībā uz oficiālo kontroļu finansēšanas noteikumiem viedokļi atšķīrās atkarībā no katras dalībvalsts līdzšinējās prakses, savukārt uzņēmumu skatījumā – atkarībā no tā, vai tiem pašlaik piemēro obligātās maksas.

Pat ja priekšlikums par obligātās maksas veidu saraksta paplašināšanu raisīja vispārējas bažas, lielākā daļa respondentu piekrita, ka šādu maksu iekasēt tikai no atsevišķiem operatoriem ir netaisnīgi, un visi respondenti atzina, cik svarīgi ir valsts kontroles sistēmām nodrošināt pienācīgus resursus. Priekšlikums tika sagatavots tā, lai politiku pareizi līdzsvarotu, nodrošinot, ka jaunie noteikumi nevienam operatoram nerada neizpildāmu un nesamērīgu slogu, un vienlaikus garantējot stabilus attiecīgus ieņēmumus kompetentajām iestādēm un to kontroles sistēmām.

Gan ieinteresētās personas, gan dalībvalstis piekrīt, ka Regulā noteiktais princips “uz riska analīzi balstīta kontrole” (t. i., ja resursi ir galīgi, tie būtu jāizmanto selektīvi, pamatojoties uz apdraudējumu un riskiem, kas saistīti ar konkrēto uzņēmējdarbību vai produktu, operatora līdzšinējo atbilstību un uzticamību un norādēm par iespējamām neatbilstībām) ir jā saglabā un jā nostiprina, jo īpaši jomās, kurās pašreizējie noteikumi rada šķēršļus efektīvai kontroles resursu piešķiršanai, proti, robežkontroles un veterināro zāļu atlieku kontroles jomās. Lai to sasniegtu, priekšlikums paredz atcelt īpašos noteikumus, kas reglamentē šādas jomas, un pašreizējo sadrumstaloto regulējumu, kas piemērojams dažādu no trešām valstīm ievestu produktu kategoriju oficiālajām kontrolēm, aizstāt ar vienotu noteikumu kopumu.

Gan dalībvalstis, gan operatori atzinīgi novērtēja paredzētos Regulā noteikto pārredzamības prasību uzlabojumus. Piemēram, viens no konkrētajiem pārskatīšanas mērķiem ir nodrošināt, lai kontroles sistēmā būtu skaidras norādes dalībvalstīm par to, kā tām būtu jāpilda pienākums savām darbībām nodrošināt “augsta līmeņa pārredzamību”, lai pilsoņi varētu piekļūt pamatinformācijai un datiem par izpildes darbu visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē. Tika norādīts, ka pārredzamības jautājums ir aktuāls arī attiecībā uz oficiālo kontroļu finansēšanu (maksu sistēmu), kurai jābūt pārredzamai un tādai, lai sabiedrība, konkrētāk, operatori, saprastu, kā maksas tiek aprēķinātas un kā tiek izmantoti no tām gūtie ieņēmumi. Operatori pārredzamību acīmredzami uzskata par faktoru, kas veicina pārskatatbildību un efektivitāti visā oficiālo kontroļu sistēmā.

Nozares veicinātāji un dalībvalstis kopumā bija vienprātīgi, ka, tiecoties uzlabot galveno instrumentu, ar kura starpniecību var izmeklēt pārtikas aprites noteikumu pārobežu pārkāpumus un vērsties pret tiem, un padarīt produktīvāku Savienības noteikumu piemērošanu, būtu jāveic pasākumi, kas panāktu, ka labāk darbojas dalībvalstu savstarpējā administratīvā palīdzība. Tāpēc priekšlikumā ir skaidri noteikta dalībvalstu atbildība gadījumā, kad rodas vajadzība pēc administratīvas palīdzības.

2.2. Ietekmes novērtējums

Izstrādātie un novērtētie risinājumi tika aplūkoti gan kopsakarā ar tiesiskā regulējuma izstrādi, gan ar noteikumiem par nacionālo kontroles sistēmu finansēšanu.

Sākotnējā analīzē galvenā uzmanība bija veltīta spēkā esošo kontroles maksu noteikumu divām iespējamām maiņām ar šādiem konkrētiem mērķiem:

- Savienības noteikumus par kontroles maksām (attiecīgi ļaujot DV izvēlēties, kā nodrošināt attiecīgo finansējumu kontroles darbībām, un noteikt, vai inspicēšanas maksu iekasēt vai nē) atcelt (1.A risinājums), vai
- līdzšinējos ES noteikumus par maksām, arī par obligātajām maksām, paturēt spēkā un no šādas maksas atbrīvot mikrouzņēmumus⁶ (1.B risinājums).

Abi minētie risinājumi būtiski mainītu spēkā esošo regulējumu attiecībā uz nacionālo kontroles sistēmu finansēšanu, un tika atzīti par dzīvotnespējīgiem.

Tika izvērtēti arī turpmāk izklāstītie risinājumi, tos salīdzinot ar *status quo*.

2. risinājums – racionalizācija. Tiesiskais regulējums tiek uzlabots, precizējot, vienkāršojot un racionalizējot spēkā esošos kontroļu noteikums nozarēs, uz kurām pašlaik attiecas Regula, un nodrošinot izmaksu pilnīgu segšanu gadījumos, kur ir jau paredzētas obligātās maksas, dalībvalstīm paredzot iespēju mikrouzņēmumu samaksātās maksas kompensēt.

3. risinājums – racionalizācija + integrācija. Tiesiskais regulējums tiek uzlabots un racionalizēts, kā aprakstīts 2. risinājumā, un Regulas darbības joma tiek paplašināta, tajā iekļaujot arī augu veselību un ARM, kā arī dzīvnieku izcelsmes produktus (DBP) (tādējādi pabeidzot pārtikas aprites oficiālo kontroļu “integrāciju”). Pilnīga izmaksu segšana tiek nodrošināta tajos gadījumos, kur oficiālās kontroles jau ir paredzētas spēkā esošajā Regulā, un arī augu veselības jomās, kur tiek ieviestas ar augu pases pienākumiem saistītās obligātās maksas par oficiālajām kontrolēm, kuras saistītas ar augu pases pienākumiem, un augu reproduktīvā materiāla jomā, kur tiek ieviestas obligātās maksas attiecībā uz sertificēšanu. Dalībvalstīm būs iespēja mikrouzņēmumu samaksāto maksu kompensēt.

4. risinājums – racionalizācija + integrācija + plašāka izmaksu segšana. Tiesiskais regulējums tiek uzlabots un racionalizēts, un tā darbības jomā tiek iekļauta augu veselība, ARM un DBP, kā aprakstīts 3. risinājumā. Obligātās maksas tiek attiecinātas plašāk, lai varētu segt visu to kontroļu izmaksas, kuras veiktas dzīvnieku barības un pārtikas uzņēmumos, kas reģistrēti un/vai apstiprināti saskaņā ar pārtikas un dzīvnieku barības higiēnas regulām, kā arī veiktas operatoriem, kas definēti augu veselības un ARM tiesību aktos. Dalībvalstīm ir iespēja kompensēt mikrouzņēmumu samaksāto maksu.

Tika paturēts 4. risinājums, kas būtībā ir šā priekšlikuma pamatā. Tomēr ir nepieciešams atbrīvot mikrouzņēmumus no obligātām kontroles maksām, lai būtu nodrošināta atbilstība

⁶ Uzņēmumi, kuros ir mazāk par 10 darbiniekiem un/vai kuru apgrozījums vai bilance ir EUR 2 miljoni vai mazāka.

Komisijas saistībām mazināt slogu ļoti maziem uzņēmumiem saskaņā ar tās jauno politiku attiecībā uz “Regulatīvā sloga mazināšanu MVU: ES regulējuma pielāgošanu mikrouzņēmumu vajadzībām”⁷.

Tādēļ (neobligāto) kompensāciju mehānismu, kas izstrādāts, lai atbrīvotu mikrouzņēmumus no finansiālā maksas sloga, aizstājis šo uzņēmumu obligāts atbrīvojums no maksām.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Regulas pamatā ir EK līguma 37. un 95. pants un 152. panta 4. punkta b) apakšpunkts – pašlaik attiecīgi LESD 43. un 114. pants un 168. panta 4. punkta b) apakšpunkts. Līdzīgi arī priekšlikums ir pamatots ar šiem pēdējiem minētajiem pantiem.

Kopējā lauksaimniecības politika (KLP), kuras pamatā ir LESD 43. pants, Lisabonas līgumā noteikta kā ES un tās DV kopīga kompetence. Tomēr lielākā daļa lauksaimnieciskās darbības, kā arī iepriekšējā un nākamā posma palīgdarbības ļoti augstā pakāpē ir reglamentētas ES līmenī. Tas nozīmē, ka likumdošana ir pārsvarā Eiropas Savienības iestāžu uzdevums. LESD 114. pantā ir noteikts juridiskais pamats pārtikas produktu iekšējā tirgus izveidei un darbībai, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību patērētājiem un to noteikumu tuvināšanu, kurus paredz tiesību akti, regulējums vai administratīvas darbības šajā aspektā. Savukārt 168. panta 4. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka, lai ievērotu kopīgos drošības apsvērumus, ES paredz “veterinārijas un fitosanitārijas pasākumus, kuru tiešais mērķis ir sabiedrības veselības aizsardzība”.

3.2. Subsidiaritātes princips

Lai nodrošinātu lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumu vienādu piemērošanu visā ES un iekšējā tirgus netraucētu darbību, ir vajadzīgs saskaņots ES tiesiskais regulējums, kas reglamentē oficiālo kontroļu organizēšanu un veikšanu visā pārtikas aprītē. Uz šāda pamatojuma, kas joprojām ir spēkā, balstās pašlaik spēkā esošie noteikumi par oficiālajām kontrolēm. Tā kā šajā pārskatīšanā apzinātās problēmas ir saistītas ar ES tiesiskā regulējuma pašreizējo koncepciju, to reformu DV nevar veikt vienas pašas. Ir vajadzīga Eiropas likumdevēja iejaukšanās.

Eiropas pievienotās vērtības kritērijs – ka pievienotā vērtība, kas piemīt atsevišķam, vienotam ES oficiālo kontroļu reglamentēšanas noteikumu kopumam, rodas tādējādi, ka šāds kopums valstu īstenotājiem (un to operatoriem) nodrošina satvaru, kurā KI var paļauties uz citā DV veiktām izpildes darbībām un uz kontroles rezultātu reproducējamību un zinātnisko un tehnisko pamatotību. Tas arī nodrošina, ka vienotā tirgus darbībai nepieciešamie ES lauksaimniecības un pārtikas ķēdes standarti tiek vienādi un konsekventi piemēroti dažādās dalībvalstīs un nozarēs.

⁷ COM(2011) 803

Attiecībā uz kontroles finansēšanu vienoti ES noteikumi nodrošina, ka KI var paļauties uz uzticamu resursu plūsmu kontroles centienu uzturēšanai tādā līmenī, kādu pamato riski un izpildes vajadzības (ieskaitot neatbilstības līmeni). Jo īpaši noteikumi par maksu nodrošina, ka uzņēmējdarbība, kas tiek pārraudzīta ar specializētu nacionālu kontroles sistēmu starpniecību un gūst tiešu labumu no efektīvi veiktām kontrolēm, sniedz ieguldījumu šādu kontroļu finansēšanā, lai iespējami mazinātu kontroles finansējuma atkarību no publiskā finansējuma. Kopīgi ES noteikumi ir vajadzīgi arī tāpēc, lai novērstu diskrimināciju starp operatoriem dalībvalstīs, kurās ir spēkā princips “lietotājs maksā” (un attiecīgi tiek iekasētas maksas), un operatoriem dalībvalstīs, kurās tas nav spēkā. Tikai vienoti ES noteikumi var nodrošināt vienveidīgu pieeju šā mērķa īstenošanā.

3.3. Proporcionalitātes princips

ES rīcība nedrīkstētu pārsniegt to, kas ir nepieciešams izvērīto mērķu sasniegšanai. Šajā kontekstā ir aplūkots plašs risinājumu klāsts, arī iespēja saskaņot maksu līmeņus starp dalībvalstīm un iespēja atcelt šā jautājuma regulējumu. Analīzē tika mēģināts izstrādāt pašu samērīgāko risinājumu, kas nodrošinātu specializētu resursu pietiekamu un pastāvīgu plūsmu oficiālo kontroļu vajadzībām, vienlaikus atvēlot DV laiku un rīcības brīvību gādāt par to iekšējiem noteikumiem un uzņēmumu specifiku.

3.4. Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais instruments: regula.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Ir pierādīts, ka spēkā esošās normas dalībvalstīm nodrošina piemērotu regulējumu, taču par spīti tam, kā iepriekš izklāstīts, interpretācijā ir radusies nekonsekvence. Ar direktīvu nekonsekvence vēl pastiprinātos, radot nenoteiktību dalībvalstu kompetentajām iestādēm un operatoriem. Regula nodrošina konsekventu pieeju, kas dalībvalstīm jāievēro, un mazina administratīvo slogu, jo operatoriem nav vajadzības iepazīties ar atsevišķu dalībvalstu tiesību aktiem.

Uzskata, ka ar ieteikuma tiesību instrumentiem, piemēram, vadlīnijām, nepietiek, lai novērstu atšķirības tiesību aktu interpretācijā un piemērošanā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums nav saistīts ar tādu izdevumu rašanos, kas nebūtu paredzēti finanšu pārskatā par vienoto finanšu shēmu. Nav paredzēti arī papildu cilvēkresursi.

5. IZVĒLES ELEMENTI

I SADAĻA. PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

Regulas darbības joma tiks paplašināta, lai to attiecinātu arī uz kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību tiesību aktiem par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, noteikumiem, kas reglamentē augu reproduktīvā materiāla audzēšanu laišānai tirgū, un noteikumiem par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem.

Turklāt tiks precizēts, ka konkrēti regulas noteikumi attiecas arī uz oficiālām darbībām, kas nav oficiālā kontrole. Tās ir darbības, kas skar sabiedrības intereses un kas uzticētas DV kompetentajām iestādēm, lai likvidētu, ierobežotu vai mazinātu iespējamus riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai dzīvnieku labturībai. Šīs darbības, kurās, jāuzsver, ietilpst dažāda veida apsekojumi, uzraudzība un pārraudzība (arī epidemioloģiskā) un slimību izskaušana, ierobežošana un citi to kontroles uzdevumi, reglamentē tie paši nozares noteikumi, kuru izpildi nodrošina ar oficiālajām kontrolēm.

Spēkā esošās definīcijas tiks pielāgotas, lai ņemtu vērā, ka regulas darbības joma attiecībā uz tās aptvertajām nozarēm un darbībām ir paplašināta. Tiks ieviestas jaunas definīcijas, dažas no tām ar šķērsatsaucēm uz nozaru noteikumiem.

Visbeidzot, tiks precizēts, ka regula ir piemērojama arī oficiālajām kontrolēm, ko veic, pārbaudot prasības, kuras piemērojamas dzīvniekiem un precēm, ko ievie no trešām valstīm, un dzīvniekiem un precēm, kas eksportējami uz trešām valstīm.

Normas par pilnvarošanu Komisijai dos iespēju pieņemt deleģētus aktus, lai attiecībā uz šādām precēm paredzētu īpašus nozaru noteikumus, nodrošinot, ka tiek ņemtas vērā oficiālās kontroles konkrētās vajadzības, kas pastāv noteiktās lauksaimniecības un pārtikas ķēdes jomās, un veselības riski.

II SADAĻA. OFICIĀLĀS KONTROLES UN CITAS OFICIĀLAS DARBĪBAS DALĪBVALSTĪS

I NODAĻA. KOMPETENTĀS IESTĀDES

Šīs nodaļas struktūra lielākoties nemainīsies. Terminoloģija tiks pielāgota, lai būtu ņemta vērā regulas paplašinātā darbības joma (gan attiecībā uz nozarēm, gan darbībām, uz kurām tā attiecas). Tomēr būs vajadzīgi daži grozījumi, lai novērstu atsevišķus trūkumus un nodrošinātu kompetentajām iestādēm visefektīvākos instrumentus oficiālu kontroļu un citu oficiālu darbību veikšanai.

II NODAĻA. PARAUGU ŅEMŠANA, ANALĪZE, TESTĒŠANA UN DIAGNOSTIKA

Spēkā esošās normas attiecībā uz otro eksperta atzinumu tiks precizētas tā, lai šādas tiesības būtu izmantojamas tikai attiecībā uz oficiālajām kontrolēm un lai tajā katru reizi būtu paredzēts, ka paraugu ņemšanu, analīzi, testēšanu vai diagnosticēšanu dokumentēti pārskata cits eksperts, un, ja tas ir būtiski un tehniski pamatoti, operatoram piedāvā, ka par pietiekamu skaitu citu paraugu atzinumu sniedz cits eksperts, vai, ja tas nav iespējams, vēlreiz analizē, testē vai diagnosticē jau esošo paraugu. Pilnvarojums Komisijai ļaus pieņemt īstenošanas noteikumus, lai nodrošinātu vienveidīgu piemērošanu.

Prasības attiecībā uz paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm būs jāpiemēro oficiālajai kontrolei un citām oficiālām darbībām visās nozarēs, uz kurām attiecas regula (piemēram, uzraudzības, pārraudzības un apsekošanas darbībām augu veselības un dzīvnieku veselības nozarēs). Tādējādi attiecībā uz augu veselības nozari un augu reproduktīvā materiāla nozari tiks paredzēts piecu gadu pārejas periods.

Oficiālajās laboratorijās izmantojamo metožu izvēles noteikumi tiks precizēti un paplašināti, nosakot, ka metodēm jāatbilst sasniegtajam tehniskajam līmenim un attiecīgās laboratorijas analīzes, testēšanas un diagnostikas vajadzībām, un iekļaujot Eiropas references laboratoriju vai nacionālo references laboratoriju validētas metodes. Turklāt attiecībā uz skrīningu, mērķorientētu skrīningu un citām oficiālām darbībām, ja nav paredzēti Savienības noteikumi par metodēm vai metožu veiktspējas kritērijiem, ievērojot atlases principu hierarhiju, būs iespējams izmantot jebkuru metodi.

Akreditācija atbilstoši standartam EN ISO/IEC 17025 “Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības” joprojām būs obligāts priekšnosacījums oficiālu laboratoriju nozīmēšanai. Šajā sakarā tiks precizēts, ka akreditācijai jāaptver visas metodes, ko laboratorija izmanto analīzē, testēšanā vai diagnostikā, darbodamās kā oficiāla laboratorija (izņemot gadījumus, kas īpaši jānorāda sekundārajos tiesību aktos, piemēram, augu veselības nozarē, un kur akreditāciju varētu attiecināt tikai uz analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodēm, kuras ir visnozīmīgākās un reprezentatīvākās). Augu veselības iekļaušana regulas darbības jomā nozīmē, ka oficiālajām laboratorijām, kas veic analīzi, testēšanu vai diagnostiku šajā nozarē, vajadzēs būt akreditētām saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025. Tādējādi attiecībā uz šīm laboratorijām tiks paredzēts piecu gadu pārejas periods.

Ja prasība izmantot metodi Savienības tiesību aktos ir jauna prasība, ja, lai mainītu izmantoto metodi, ir vajadzīgs akreditēties no jauna vai laboratorijai – paplašināt jau iegūtas akreditācijas tvērumu, kā arī ja ir ārkārtas situācija vai no jauna radies risks un attiecīgi vajadzība pēc analīzes, testēšanas vai diagnostikas strauji aug un oficiālām laboratorijām ir steidzami nepieciešams izmantot to akreditācijas tvērumā neiekļautu metodi, oficiālu laboratoriju būs iespējams pagaidām – uz vienu gadu ar vienreizējas atjaunošanas tiesībām – nozīmēt izmantot tādu laboratoriskai analīzei, testēšanai vai diagnostikai vajadzīgu metodi, ko neaptver tās akreditācija.

Tiks ieviesti akreditācijas prasības izņēmumi attiecībā uz laboratorijām, kas konstatē tikai *Trichinella* klātbūtni gaļā un izmanto tikai Savienības noteikumos paredzētās metodes, attiecībā uz laboratorijām, kas veic augu reproduktīvā materiāla analīzes vai testus, bet ne augu veselības analīzi, testēšanu vai diagnostiku, un noteiktām laboratorijām, kas analīzi, testēšanu vai diagnostiku veic tikai sakarā ar citām oficiālām darbībām.

III NODAĻA. SAVIENĪBĀ IEVESTO DZĪVNIĒKU UN PREČU OFICIĀLĀS KONTROLES

Regulas (EK) Nr. 882/2004 V nodaļa tiks pārstrādāta, lai radītu vienotu noteikumu kopumu, kas piemērojams jebkādām Savienībā ievesto dzīvnieku un preču kontrolēm. Integrēta pieeja palielinās efektivitāti, un tai vajadzētu palīdzēt kontroles prioritizēt, pamatojoties uz riska analīzi. Kā norādīts turpmāk, šī nodaļa, visticamāk, tiks būtiski mainīta.

Pirmkārt, tiks iekļautas normas, kas lielā mērā atspoguļo Regulas (EK) Nr. 882/2004 spēkā esošos 15. un 16. pantu (tiks svītroti). Tiks veikti daži labojumi, lai minētās normas pielāgotu modernizētajam muitas kodeksam un garantētu, ka tiek ņemta vērā nozaru specifika.

Otrkārt, atsevišķā iedaļā tiks konsolidēti spēkā esošie tiesību akti un noteiktas no trešām valstīm ievesto tādu dzīvnieku un preču kategorijas, kuru kontroles jāveic, tos ievēdot Savienībā. Pilnvarojums ļaus Komisijai minētās kategorijas mainīt un noteikt sarakstu, kurā būs konkrēti norādīti kontrolējamie dzīvnieki un preces (norādot arī to attiecīgos KN kodus).

Komisijai arī tiks piešķirtas pilnvaras noteikt, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem minēto dzīvnieku un preču kontroles drīkst neveikt.

Robežkontroles punkti (RKP) aizstās dažādās vienības, kam pašlaik uzticēti robežkontroles pienākumi. Tiks noteiktas vienotas prasības attiecībā uz RKP, atvēlot Komisijai iespēju tās papildināt, lai ņemtu vērā dažādo kontrolējamo dzīvnieku un preču kategoriju īpatnības. Tiks arī paredzēti saskaņoti noteikumi RKP nozīmēšanai, iekļaušanai sarakstos, atsaukšanai un to darbības apturēšanai.

Tiks ieviests vienotais sanitārais ievēšanas dokuments (VSID), ko reglamentēs noteikumi, kuru pamatā ir līdzšinējā prakse. Operatori izmantos VSID obligātajai iepriekšējai paziņošanai par dzīvnieku un preču sūtījumu atvešanu, bet kompetentās iestādes to izmantos, lai dokumentētu šādu sūtījumu kontroles un visus pieņemtos lēmumus. Komisija tiks pilnvarota noteikt VSID formu, tā izmantošanas kārtību un obligāto termiņu, kurā veicama sūtījumu iepriekšējā paziņošana robežkontroles punktiem.

Tiks paredzēts arī vienots noteikumu kopums attiecībā uz dzīvnieku un preču (arī nekomerciālu) sūtījumu kontrolēm, kas veicamas uz robežām. Kontroles principā veiks RKP iestādes, kam pirmajām tiks nodots sūtījums, lai gan Komisijai būs atļauts konkrētos gadījumos noteikt šā noteikuma izņēmumus. Visiem sūtījumiem veiks dokumentu un identitātes kontrolpārbaudes, savukārt fizisko kontrolpārbažu biežums būs atkarīgs no riska, ko rada katrs konkrētais dzīvnieks/prece vai dzīvnieku/preču kategorija. Pilnvarojumi arī ļaus Komisijai noteikt precīzu kārtību, kā veic dokumentu, identitātes un fiziskās kontrolpārbaudes, un noteikt retākas identitātes un fiziskās kontrolpārbaudes.

Treškārt, tiks grozītas normas, kurās sīkāk izklāstītas darbības, kas veicamas attiecībā uz aizdomīgiem gadījumiem un neatbilstīgiem sūtījumiem. Grozījumu mērķis būs kāpināt efektivitāti, vienkāršojot RKP lēmumu pieņemšanu, precizējot, kādi pasākumi jāveic šādu RKP kompetentajām iestādēm, un nodrošinot, ka ir pilnīgi ņemta vērā to nozaru specifika, kas tiek iekļautas regulas darbības jomā. Šādi noteikumi būs piemērojami arī oficiālajām kontrolēm, ko veic attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kurus atved no trešām valstīm un kuriem neveic īpašas kontroles uz robežām.

Visbeidzot, tiks ieviests jauns noteikums, paredzot, ka ir vajadzīga cieša sadarbība starp kompetentajām iestādēm, muitas dienestiem un citām iestādēm, kas iesaistītas darbībās ar dzīvniekiem un precēm, kurus ievēd no trešām valstīm. Turklāt pilnvarojums ļaus Komisijai noteikt minēto iestāžu sadarbības kārtību, lai nodrošinātu laikus īstenotu un pienācīgu piekļuvi informācijai, attiecīgo datu kopu sinhronizāciju un pieņemto lēmumu ātru paziņošanu.

IV NODAĻA. OFICIĀLO KONTROĻU FINANSĒŠANA

Tiks saglabāts Regulā noteiktais vispārējais princips. DV joprojām būs jānodrošina, ka ir pieejami pietiekami finanšu resursi personāla komplektēšanai un citi resursi, kas kompetentajām iestādēm vajadzīgi oficiālo kontroļu un citu regulā minēto darbību veikšanai.

Kā tas ir paredzēts pašreizējos noteikumos, dalībvalstis izlems, kādā līmenī (vietējā, reģionālā, nacionālā) ir jānosaka un jāiekasē maksas, atkarībā no to kompetento iestāžu organizācijas.

Saskaņā ar jaunajām normām tiks iekasētas obligātās maksas, lai segtu izmaksas, kas radušās:

- oficiālās kontroles darbībās, kuras attiecībā uz pārtikas un dzīvnieku barības uzņēmumiem, kas reģistrēti un/vai apstiprināti vai nu atbilstoši Regulai (EK) Nr. 852/2004 (pārtikas higiēna), vai arī Regulai (EK) Nr. 183/2005 (dzīvnieku barības higiēna), vai abām šīm regulām, attiecībā uz operatoriem, kas definēti gaidāmajā Augu veselības regulā, un operatoriem, kas definēti gaidāmajā Regulā par augu reproduktīvo materiālu, veic, lai pārbaudītu atbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumiem (dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības, augu veselības un augu reproduktīvā materiāla noteikumiem);
- kontrolēs, kuras veic, lai izsniegtu oficiālu sertifikātu vai uzraudzītu oficiāla atbilstības apliecinājuma izsniegšanu;
- oficiālās kontroles darbībās, kuras veic, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi apstiprinājuma saņemšanai vai uzturēšanai spēkā;
- oficiālās kontroles darbībās, kuras veic attiecībā uz robežkontroli (ieskaitot tādu kontroļu izmaksas, kas attiecas uz augu veselības prasībām – tās tiks pārnestas uz jauno oficiālās kontroles regulējumu);
- oficiālās kontroles darbībās, kuras veic, lai pārbaudītu atbilstību ārkārtas pasākumiem, ko Komisija noteikusi saskaņā ar tā sauktajiem “drošības” noteikumiem, ja to paredz lēmums par pasākumu noteikšanu.

Obligāto maksu aprēķina tā, lai kompetentās iestādes, kas veic oficiālās kontroles darbības, varētu pilnīgi segt oficiālo kontroļu izmaksas (ja kompetentā iestāde, kuras vajadzībām maksas tiek iekasētas, veic arī citas darbības, tad maksu aprēķinā jāņem vērā tikai tā attiecīgo izmaksu elementu daļa, kas izriet no oficiālās kontroles darbībām).

Jauns noteikums nodrošinās, ka operatoriem, kam piemēro vienotas likmes maksu, būs izdevīgi, ka tiek atzīti labi darbības rezultāti, jo pastāvēs prasība, ka katram operatoram piemērojamā maksas likme ir jāpielāgo, lai ņemtu vērā operatora iepriekšējos atbilstības rādītājus, ko apliecinājušas oficiālās kontroles. Parasti maksai, ko piemēro operatoriem, kuri pastāvīgi ievēro noteikumus, vajadzētu būt mazākai nekā tai, ko piemēro operatoriem, kuri atbilstību nenodrošina.

Tiks saglabāti spēkā esošie noteikumi, kas aizliedz tieši vai netieši atmaksāt obligāto maksu, (izņemot, protams, gadījumus, kad maksa iekasēta nepamatoti).

No obligāto maksu kārtošanas būs atbrīvoti uzņēmumi, kuri nodarbina mazāk nekā 10 cilvēkus un kuru gada apgrozījums vai bilance nepārsniedz EUR 2 miljonus (mikrouzņēmumi).

Oficiālo kontroļu finansēšanas noteikumu pamatā būs prasība, ka attiecībā uz maksas noteikšanai izmantotajām metodēm un datiem, kā arī šādas maksas iekasēšanā iegūto līdzekļu izlietojumu kompetentajām iestādēm jānodrošina iespējama pārredzamība.

Tiks precizētas spēkā esošās normas attiecībā uz izdevumiem, kas izriet no papildu oficiālām kontrolēm, kuras veic sakarā ar izpildes pasākumu neievērošanu (regulas 28. pants), lai nodrošinātu, ka dalībvalstis tās produktīvi izmanto.

V NODAĻA. OFICIĀLĀ CERTIFICĒŠANA

“Oficiālās sertifikācijas” definīcija un attiecīgie noteikumi tiks grozīti, lai nodrošinātu, ka regula ir vispārējs satvars oficiālajai sertifikācijai visās nozarēs, ko tā aptver.

III SADAĻA. REFERENCES LABORATORIJAS UN CENTRI

Līdz ar regulas darbības jomas paplašināšanu, to attiecinot uz jaunām nozarēm (pasākumiem, kas vērsti pret augiem kaitīgajiem organismiem, noteikumiem, kas reglamentē augu reproduktīvā materiāla audzēšanu laišanai tirgū, noteikumiem par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem), Komisija šajās nozarēs varēs izveidot Eiropas Savienības references laboratorijas (ESRL). Attiecīgi dalībvalstīm tiks noteikts pienākums nozīmēt nacionālās references laboratorijas (NRL) katrai ESRL, kuru nozīmējusi Komisija.

Komisijai būs arī iespēja nozīmēt Eiropas Savienības references centrus attiecībā uz augu reproduktīvā materiāla audzēšanu un tirdzniecību un dzīvnieku labturību. Konkrētāk, šie centri nodrošinās tehniskās zināšanas, rīkos mācību kursus un palīdzēs izplatīt pētījumu konstatējumus un tehniskās inovācijas.

IV SADAĻA. ADMINISTRATĪVĀ PALĪDZĪBA UN SADARBĪBA

Regulas normas, kas reglamentē administratīvo palīdzību un sadarbību, tiks nostiprinātas un precizētas, lai ar tiem lietderīgāk un iedarbīgāk novērstu pārrobežu neatbilstības. Šajā sakarā ir paredzēti vairāki grozījumi.

Pirmkārt, kompetentajām iestādēm būs jāsniedz savstarpēja administratīva palīdzība, kur tas nepieciešams, lai nodrošinātu Savienības noteikumu pareizu piemērošanu. Tiks arī ieviesta prasība, ka visai saziņai jānotiek rakstiski. Turklāt Komisija tiks pilnvarota palīdzības pieprasījumiem un savstarpējiem paziņojumiem noteikt standartformu.

Otrkārt, tiks precizēti koordinācijas institūciju uzdevumi un skaidri noteikta vajadzība administratīvo palīdzību un sadarbību virzīt caur šādām institūcijām. Komisijai tīmekļa vietnē būs jāpublicē un jāatjaunina koordinācijas institūciju saraksts. Pilnvarojums ļaus tai arī noteikt koordinācijas institūcijām izvirzīto prasību minimumu.

Treškārt, (vajadzības gadījumā) tiks vienkāršota administratīvās sadarbības pieprasīšanas un sadarbības procedūru iedarbināšanas kārtība un tiks noteikts, kādas darbības kompetentajām iestādēm jāveic pēc palīdzības pieprasījumu saņemšanas.

Visbeidzot, tiks precizēts, kādos gadījumos Komisijai jākoordinē administratīvā palīdzība un sadarbība un kādas darbības tā šādos apstākļos varēs veikt.

V SADAĻA. PLĀNOŠANA UN ZIŅOŠANA

DV joprojām izstrādās un pārzinās valsts kontroles daudzgadu plānus (VKDP) – dokumentus, ko tās izmantos, lai kompetentajām iestādēm palīdzētu nodrošināt oficiālo kontroļu veikšanu atbilstoši Savienības tiesību aktiem.

Tiks izstrādāts jauns noteikums, kas paredzēs, ka dalībvalstīm ir jānozīmē vienīgā kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par VKDP sagatavošanas koordināciju un šāda plāna saskaņotības nodrošināšanu.

Attiecībā uz ikgadējiem ziņojumiem pārskatītajā 44. pantā Komisijai būs paredzētas pilnvaras pakāpeniski pieņemt standartizētas veidnes, kurās attiecīgā gadījumā ir pienācīgi ņemtas vērā līdzšinējās ziņošanas prasības.

VI SADAĻA. SAVIENĪBAS DARBĪBAS

Šī sadaļa arī turpmāk reglamentēs vairākas darbības Savienības līmenī:

- Komisijas Pārtikas un veterinārā biroja (PVB) veiktas kontroles dalībvalstīs un trešās valstīs;
- kārtību (precizētu un racionalizētu), kādā nosakāmas prasības noteiktu kategoriju preču ieviešanai Savienībā no trešām valstīm un pasākumi attiecībā uz noteiktām precēm no noteiktām trešām valstīm, ja ir pierādījumi, ka attiecīgo preču ieviešana Savienībā var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, vai ja ir pierādījumi, ka, iespējams, ir vērojama būtiska plaša mēroga neatbilstība Savienības noteikumiem;
- Komisijas organizētās mācības kompetento iestāžu darbiniekiem dalībvalstīs un trešās valstīs (pašreizējā programma “Labāka apmācība nekaitīgākai pārtikai”) un programmu organizēšanu darbinieku apmaiņai starp dalībvalstīm (jauna darbība, kas jāorganizē sadarbībā ar dalībvalstīm).

Šajā sadaļā arī būs paredzēts izveidot tādu integrētu informācijas pārvaldības sistēmu oficiālo kontroļu vajadzībām, kas ļaus nodrošināt visu tādu līdzšinējo un turpmāko datorizēto sistēmu integrētu darbību un atjaunināšanu, ar kuru starpniecību kompetentās iestādes savā starpā un ar Komisiju (un, attiecīgā gadījumā, operatoriem) apmainās ar oficiālo kontroļu informāciju, datiem un dokumentiem.

VII SADAĻA. IZPILDES PASĀKUMI

Normas, kas reglamentē valstu izpildes pasākumus, būs piemērojamas visās nozarēs, kuras ir regulas darbības jomā.

Tiks paredzēts jauna norma, kas attieksies konkrēti uz darbībām, kuras jāveic, ja ir aizdomas par neatbilstību, un kas kompetentajai iestādei noteiks pienākumu veikt izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai likvidētu aizdomas vai šaubas.

Turklāt tiks pabeigts to pasākumu saraksts, ko var veikt konstatētas neatbilstības gadījumā, piemēram, saraksts tiks papildināts ar tādiem pasākumiem kā dzīvnieku pārvietošanas ierobežojums vai aizliegums, karantīnas periodu noteikšana, dzīvnieku kaušana vai nonāvēšana, dzīvnieku kaušanas atlikšana, novietņu izolēšana vai slēgšana, tīmekļa vietņu slēgšana.

Jauns noteikums līdzšinējā 55. pantā (par sankcijām neatbilstības gadījumā) paredzēs, ka DV ir jānodrošina, lai finansiālās sankcijas, ko piemēro par apzināti izdarītiem pārkāpumiem,

nolīdzinātu ekonomisko priekšrocību, ko vēlējies iegūt pārkāpuma izdarītājs. Dalībvalstīm būs arī jānodrošina, lai operatori, kas oficiālo kontroļu laikā nesadarbojas, piemērotu attiecīgas kriminālsankcijas un/vai administratīvas sankcijas.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

kas attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza regulas (EK) Nr. 999/2001, Nr. 1829/2003, Nr. 1831/2003, Nr. 1/2005, Nr. 396/2005, Nr. 834/2007, Nr. 1099/2009, Nr. 1069/2009, Nr. 1107/2009, regulas (ES) Nr. 1151/2012, [...]/2013 [*lūdzam Publikāciju biroju ievietot numuru Regulai, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu*] un direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK, 2008/120/EK un 2009/128/EK (Oficiālo kontroļu regula)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 114. pantu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁸,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Līgums paredz pienākumu, nosakot un īstenojot visas Savienības politikas nostādnes un darbības, augstā līmenī nodrošināt cilvēku veselības aizsardzību. Šo mērķi būtu jātiecas sasniegt, veterinārajā un fitosanitārajā jomā cita starpā īstenojot pasākumus, kuru tiešais mērķis ir aizsargāt cilvēku veselību.

⁸ OV C [...], . lpp.

⁹ OV C [...], . lpp.

- (2) Līgums arī nosaka, ka Savienībai jāsekmē augsta līmeņa sasniegšana patērētāju aizsardzībā ar pasākumiem, kurus tā nosaka sakarā ar iekšējā tirgus izveidi.
- (3) Savienības tiesību akti paredz tādu saskaņotu noteikumu kopumu, kas nodrošina, ka pārtika un dzīvnieku barība ir nekaitīgas un pilnvērtīgas un ka darbības, kas varētu ietekmēt pārtikas aprites nekaitīgumu vai patērētāju interešu aizsardzību attiecībā uz pārtiku un pārtikas produktu informāciju, tiek veiktas saskaņā ar konkrētām prasībām. Savienības noteikumi ir paredzēti, arī lai augstā līmenī nodrošinātu cilvēku, dzīvnieku un augu veselību un dzīvnieku labturību visā pārtikas aprītē un visās darbības jomās, kurās viens no galvenajiem mērķiem ir apkarot to, ka var izplatīties dzīvnieku slimības – kas dažos gadījumos ir pārnēsājamas uz cilvēkiem – vai augiem vai augu produktiem kaitīgi organismi, un garantēt vides aizsardzību pret riskiem, ko varētu radīt ĢMO un augu aizsardzības līdzekļi. Savienības noteikumi arī garantē augu reproduktīvā materiāla identitāti un kvalitāti. Šo noteikumu, kas turpmāk visi kopā dēvēti par “Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem”, pareiza piemērošana sekmē iekšējā tirgus darbību.
- (4) Savienības pamatnoteikumi attiecībā uz pārtikas un dzīvnieku barības aprites tiesību aktiem ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulā (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu¹⁰. Papildus minētajiem noteikumiem ir arī konkrētāki pārtikas un dzīvnieku barības aprites tiesību akti, kas attiecas uz dažādām jomām, piemēram, dzīvnieku uzturu, arī ārstniecisko barību, pārtikas un barības higiēnu, zoonozēm, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, veterināro zāļu atliekām, kontaminantiem, tādu dzīvnieku slimību kontroli un izskaušanu, kuras ietekmē cilvēku veselību, pārtikas un barības marķējumiem, augu aizsardzības līdzekļiem, pārtikas un dzīvnieku barības piedevām, vitamīniem, minerālsāļiem, mikroelementiem un citām piedevām, materiāliem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, kvalitātes un sastāva prasībām, dzeramo ūdeni, jonizāciju, jauniem pārtikas produktiem un ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO).
- (5) Savienības tiesību aktiem dzīvnieku veselības jomā ir mērķis nodrošināt augstus cilvēku un dzīvnieku veselības standartus Savienībā, lauksaimniecības un akvakultūras nozaru racionālu attīstību, kā arī palielināt produktivitāti. Šādi tiesību akti ir vajadzīgi, lai veicinātu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu iekšējā tirgus izveidi un novērstu Savienības līmenī būtisku infekcijas slimību izplatību. Tie attiecas uz tādām jomām kā Savienības iekšējā tirdzniecība, ieviešana Savienībā, slimību izskaušana, veterinārās kontroles un slimību paziņošana un arī veicina pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu.
- (6) Līguma 13. pantā ir atzīts, ka dzīvnieki ir jutīgas būtnes. Savienības tiesību akti par dzīvnieku labturību paredz dzīvnieku īpašniekiem, turētājiem un kompetentajām iestādēm ievērot dzīvnieku labturības prasības, garantējot humānu attieksmi pret dzīvniekiem un nepakļaujot tos liekām sāpēm un ciešanām. Šādu noteikumu pamatā ir

¹⁰ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

zinātniski pierādījumi, un tie var netieši uzlabot pārtikas un dzīvnieku barības kvalitāti un nekaitīgumu.

- (7) Savienības tiesību akti par augu veselību reglamentē tādu augiem kaitīgo organismu iekļūšanu, ieviešanos un izplatīšanos, kādi Savienībā nav sastopami vai nav bieži sastopami. To mērķis ir aizsargāt Savienības kultūraugu veselību un publiskās un privātās zaļās zonas un mežus, vienlaikus aizsargājot arī Savienības bioloģisko daudzveidību un vidi un garantējot no augiem iegūtas pārtikas un dzīvnieku barības kvalitāti un nekaitīgumu.
- (8) Savienības tiesību akti par augu reproduktīvo materiālu reglamentē lauksaimniecības augu, dārzeņu, meža, augļaugu un dekoratīvo augu sugu un vīnogulāju reproduktīvā materiāla audzēšanu laišanai tirgū un tā laišanu tirgū. Minēto noteikumu mērķis ir nodrošināt augu reproduktīvā materiāla identitāti, veselīgumu un kvalitāti tā lietotājiem un produktivitāti, daudzveidību, veselīgumu un kvalitāti lauksaimniecības un pārtikas ķēdē, kā arī veicināt bioloģiskās daudzveidības un vides aizsardzību.
- (9) Savienības tiesību akti par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu nodrošina pamatu bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai, un to mērķis ir arī veicināt dabas resursu, bioloģiskās daudzveidības un dzīvnieku labturības aizsardzību un lauku attīstību.
- (10) Savienības tiesību aktos par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ir norādīti produkti un pārtikas produkti, ko audzē un ražo atbilstoši konkrētām specifikācijām, vienlaikus stimulējot daudzveidīgu lauksaimniecisko ražošanu, aizsargājot produktu nosaukumus un informējot patērētājus par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu specifiskajām īpašībām.
- (11) Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktu pamatā ir princips, ka operatoriem visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos to kontrolē esošajos uzņēmumos ir pienākums nodrošināt, ka tiek izpildītas prasības, kas noteiktas Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktos un ir attiecināmas uz to darbībām.
- (12) Par Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktu ievērošanu ir atbildīgas dalībvalstis, kuru kompetentās iestādes, organizējot oficiālās kontroles, uzrauga un pārbauda, vai attiecīgās Savienības prasības tiek faktiski ievērotas un izpildītas.
- (13) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem¹¹, tika izveidots vienots tiesiskais regulējums oficiālo kontroļu organizēšanai. Minētais regulējums ir būtiski uzlabojis oficiālo kontroļu rezultativitāti, Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktu izpildi un aizsardzību pret riskiem cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai un dzīvnieku labturībai Savienībā un vides aizsardzību pret riskiem, ko varētu radīt ĢMO un augu aizsardzības līdzekļi. Tas

¹¹ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

ir arī nodrošinājis tādu konsolidētu tiesisko regulējumu, lai attiecībā uz oficiālo kontroļu veikšanu visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē būtu atbalstīta integrēta pieeja.

- (14) Savienības pārtikas un lauksaimniecības ķēdes tiesību aktos ir vairākas normas, kuru izpildi Regula (EK) Nr. 882/2004 nereglamentēja vai reglamentēja tikai daļēji. Īpaši oficiālo kontroļu noteikumi tika saglabāti Savienības tiesību aktos par augu reprodūktīvo materiālu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulā (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002¹². Arī augu veselība tikpat kā nav iekļauta Regulas (EK) Nr. 882/2004 darbības jomā; atsevišķi noteikumi par oficiālajām kontrolēm ir paredzēti Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvā 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā¹³.
- (15) Arī Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvā 96/23/EK, ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK¹⁴, ir paredzēts ļoti sīki izstrādāts noteikumu kopums, kurā cita starpā ir noteikts obligātais oficiālo kontroļu biežums un konkrēti izpildes pasākumi, kas veicami neatbilstības gadījumos.
- (16) Lai racionalizētu un vienkāršotu vispārējo tiesisko regulējumu, vienlaikus tiecoties izstrādāt labāku regulējumu, noteikumi, kas piemērojami oficiālajām kontrolēm konkrētās jomās, būtu jāintegrē vienotā oficiālo kontroļu tiesiskajā regulējumā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 882/2004 un citi tiesību akti, kas pašlaik reglamentē oficiālās kontroles konkrētās jomās, būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.
- (17) Ar šo regulu vajadzētu izveidot saskaņotu Savienības regulējumu oficiālo kontroļu un citu oficiālu darbību, kas nav oficiālās kontroles, organizēšanai visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē, ņemot vērā tādus noteikumus par oficiālajām kontrolēm, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 882/2004 un attiecīgajos nozaru tiesību aktos, un to piemērošanā gūto pieredzi.
- (18) Lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par lauksaimniecības produktu (laukaugu, vīna, olīveļļas, augļu un dārzeņu, apiņu, piena un piena produktu, liellopu un teļa gaļas, aitas un kazas gaļas un medus) tirgu kopīgo organizāciju, jau darbojas labi iedibināta un specifiska kontroles sistēma. Tāpēc šī regula nebūtu jāpiemēro, pārbaudot atbilstību Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulai (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regulai)¹⁵.

¹² OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.

¹³ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.

¹⁴ OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

¹⁵ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

- (19) Atsevišķas definīcijas, kas pašlaik noteiktas Regulā (EK) Nr. 882/2004, būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā šīs regulas plašāko darbības jomu, lai tās saskaņotu ar citos Savienības aktos lietotajām definīcijām un precizētu vai – attiecīgā gadījumā – aizstātu terminus, kam dažādās nozarēs ir atšķirīga nozīme.
- (20) Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktos dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir noteikti specializēti uzdevumi, kas jāveic, lai aizsargātu dzīvnieku un augu veselību un dzīvnieku labturību, lai aizsargātu vidi attiecībā uz ĢMO un augu aizsardzības līdzekļiem un lai nodrošinātu augu reprodūktīvā materiāla identitāti un augstu kvalitāti. Minētie uzdevumi ir sabiedriskas intereses darbības, kas dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāveic, lai likvidētu, ierobežotu vai mazinātu iespējamos riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai videi. Šīs darbības, kas ietver produktu apstiprināšanu, apsekojumus, uzraudzību un pārraudzību, arī epidemioloģisko, slimību izskaušanu un ierobežošanu un citus slimību kontroles uzdevumus, reglamentē tie paši nozares noteikumi, kurus izpilda, veicot oficiālās kontroles.
- (21) Dalībvalstīm būtu jānozīmē kompetentās iestādes visās jomās, uz kurām attiecas šī regula. Lai gan dalībvalstis vislabāk var izlemt, kuru kompetento iestādi vai iestādes katrai jomai un kādā administratīvajā līmenī nozīmēt, tām arī būtu jānozīmē vienīgā atbildīgā iestāde, kas katrā jomā nodrošina attiecīgi koordinētu saziņu ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisiju.
- (22) Būtu jāļauj dalībvalstīm uzticēt nozīmētām kompetentajām iestādēm atbildību par oficiālajām kontrolēm attiecībā uz Savienības noteikumiem, arī noteikumiem, kas attiecas uz svešzemju sugām, kuru invāzija var kaitēt lauksaimnieciskajai ražošanai vai videi, izņemot noteikumus, kuri ir šīs regulas darbības jomā.
- (23) Tādu oficiālu kontroļu veikšanai, kuru mērķis ir pārbaudīt, vai Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktus piemēro pareizi, un citu tādu oficiālo darbību veikšanai, kuras dalībvalstu iestādēm uzticētas ar Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem, dalībvalstīm būtu jānozīmē kompetentās iestādes, kas darbojas sabiedrības interesēs un kam ir nodrošināti attiecīgi resursi un aprīkojums, un kas garantē objektivitāti un profesionalitāti. Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina oficiālo kontroļu kvalitāte, konsekvence un rezultativitāte.
- (24) Lai pareizi piemērotu un izpildītu noteikumus, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, ir vajadzīgas attiecīgas zināšanas gan par šādiem noteikumiem, gan šīs regulas noteikumiem. Tāpēc ir svarīgi, lai darbinieki, kuri veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, saņemtu regulāras mācības par piemērojamiem tiesību aktiem atbilstoši viņu kompetences jomai, kā arī par pienākumiem, kas izriet no šīs regulas.
- (25) Operatoriem būtu jābūt tiesīgiem pārsūdzēt kompetento iestāžu pieņemtos lēmumus un būt informētiem par šādām tiesībām.
- (26) Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, ka par oficiālajām kontrolēm atbildīgie darbinieki neizpauž šādu kontroļu laikā iegūtu informāciju, uz ko attiecas dienesta noslēpums. Ja vien izpaušanu nepamato sevišķi svarīgas intereses, dienesta noslēpums būtu jāattiecinā uz informāciju, kas kaitētu inspicēšanas, izmeklēšanas vai revīzijas mērķim, komercinteresu aizsardzībai un tiesvedības un juridisku atzinumu aizsardzībai. Tomēr dienesta noslēpums nedrīkstētu atturēt kompetentās iestādes no

faktiskas informācijas izpaušanas par oficiālo kontroļu rezultātiem attiecībā uz atsevišķiem operatoriem, ja attiecīgajam operatoram ir dota iespēja pirms rezultātu izpaušanas izteikt savus apsvērumus un ja šādi apsvērumi ir ņemti vērā vai darīti zināmi kopā ar informāciju, ko izpauž kompetentās iestādes. Vajadzība ievērot dienesta noslēpumu arī neskar pienākumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 10. pantu informēt plašu sabiedrību, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka pārtika vai barība var radīt risku veselībai. Šī regula nedrīkst ietekmēt Regulas (EK) Nr. 178/2002 10. pantā noteikto pienākumu kompetentajām iestādēm informēt plašu sabiedrību gadījumos, kur ir pamatots iemesls aizdomām, ka pārtika vai barība var kaitēt cilvēku vai dzīvnieku veselībai, un indivīdu tiesības uz personas datu aizsardzību, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti¹⁶.

- (27) Kompetentajām iestādēm oficiālās kontroles būtu jāveic regulāri, visās nozarēs un attiecībā uz visiem operatoriem, darbībām, dzīvniekiem un precēm, ko reglamentē Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību akti. Oficiālo kontroļu biežums kompetentajām iestādēm būtu jānosaka, ņemot vērā vajadzību kontroles centienus pielāgot riskam un atbilstības līmenim, kāds paredzams dažādās situācijās. Tomēr Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību akti paredz, ka dažos gadījumos oficiālās kontroles veic neatkarīgi no riska līmeņa vai paredzamās neatbilstības, lai izsniegtu oficiālu sertifikātu vai apliecinājumu, kas ir priekšnosacījums dzīvnieku vai preču laišanai tirgū vai pārvietošanai. Šādos gadījumos oficiālo kontroļu biežums ir atkarīgs no sertifikācijas vai atestācijas vajadzībām.
- (28) Lai nodrošinātu, ka ar oficiālajām kontrolēm tiek sekmīgi pārbaudīta atbilstība, pirms veic kontroles, par tām nedrīkstētu iepriekš brīdināt, ja vien tas nav nepieciešams oficiālās kontroles darbības veida dēļ (tas jo īpaši attiecas uz revīzijas darbībām).
- (29) Oficiālajām kontrolēm būtu jābūt pamatīgām un iedarbīgām un jānodrošina, ka Savienības tiesību akti tiek piemēroti pareizi. Ņemot vērā, ka operatoriem oficiālās kontroles var būt slogs, kompetentajām iestādēm oficiālo kontroļu darbības būtu jāorganizē un jāveic, ņemot vērā operatoru intereses un gādājot, lai slogs būtu tikai tāds, kāds nepieciešams efektīvu un lietderīgu oficiālo kontroļu veikšanai.
- (30) Dalībvalstu kompetentajām iestādēm oficiālās kontroles būtu jāveic vienādi rūpīgi neatkarīgi no tā, vai noteikumus, kas tiek izpildīti, piemēro darbībām, kuras notiek tikai attiecīgās dalībvalsts teritorijā, vai darbībām, kuras ietekmēs Savienības tiesību aktu ievērošanu attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kas pārvietojami vai laižami tirgū citā dalībvalstī vai eksportējami no Savienības. Pēdējā minētajā gadījumā kompetentajām iestādēm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var būt arī nepieciešams pārbaudīt, vai dzīvnieki un preces atbilst prasībām, ko noteikusi trešā valsts, kura ir šādu dzīvnieku vai preču galamērķa valsts.
- (31) Lai nodrošinātu, ka Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumi tiek pareizi izpildīti, attiecībā uz šādu noteikumu aptvertajiem dzīvniekiem un precēm

¹⁶

OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām veikt oficiālās kontroles visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos. Lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles tiek veiktas pamatīgi un ir rezultatīvas, kompetentajām iestādēm, ciktāl tas nepieciešams, lai pilnīgi izmeklētu iespējamus šādu noteikumu pārkāpumus un noskaidrotu šādu pārkāpumu cēloņus, vajadzētu būt pilnvarotām oficiālās kontroles arī veikt visos ražošanas un izplatīšanas posmos tādām precēm, substancēm, materiāliem vai objektiem (piemēram, veterinārajām zālēm), ko lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumi nereglamentē.

- (32) Kompetentās iestādes rīkojas operatoru un plašas sabiedrības interesēs, nodrošinot, lai augstais aizsardzības līmenis, kas noteikts Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktos, tiktu pastāvīgi uzturēts un aizsargāts, īstenojot attiecīgas izpildes darbības, un lai atbilstību šādiem noteikumiem oficiālās kontroles apliecinātu visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē. Tāpēc kompetentajām iestādēm būtu jābūt atbildīgām pret operatoriem un plašu sabiedrību par to veikto oficiālo kontroļu efektivitāti un lietderīgumu. Tām būtu jānodrošina piekļuve informācijai par oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību organizēšanu un veikšanu un regulāri jāpublicē informācija par oficiālajām kontrolēm un to rezultātiem. Ievērojot konkrētus nosacījumus, kompetentajām iestādēm arī vajadzētu būt tiesīgām publicēt vai darīt pieejamu informāciju par to, kāds vērtējums atsevišķiem operatoriem piešķirts, pamatojoties uz oficiālo kontroļu rezultātiem.
- (33) Ir ļoti svarīgi, lai kompetentās iestādes nodrošinātu un pārliecinātos, ka to veiktās oficiālās kontroles ir rezultatīvas un konsekventas. Tāpēc tām būtu jārikojas saskaņā ar rakstiskām dokumentētām procedūrām un jāsniedz sīki izstrādāta informācija un norādījumi darbiniekiem, kuri veic oficiālās kontroles. Tām būtu arī jāievieš attiecīgas procedūras un mehānismi, lai pastāvīgi pārbaudītu, vai pašu darbība ir rezultatīva un konsekventa, un jāveic koriģējoši pasākumi, ja tiek konstatēti trūkumi.
- (34) Lai atvieglotu neatbilstību apzināšanu un racionalizētu attiecīgā operatora veiktos koriģējošos pasākumus, oficiālo kontroļu rezultāti būtu jādokumentē ziņojumā, kura kopija būtu jāiesniedz attiecīgajam operatoram. Ja oficiālajās kontrolēs, lai uzraudzītu operatora darbības, ir vajadzīga kompetento iestāžu darbinieku pastāvīga vai regulāra klātbūtne, prasība sagatavot ziņojumu par katru atsevišķu operatora inspicēšanu vai apmeklēšanu būtu nesamērīga. Šādos gadījumos ziņojumi būtu jāgatavo tik bieži, lai kompetentās iestādes un operators varētu būt pastāvīgi informēti par atbilstības līmeni un nekavējoties uzzinātu par visiem apzinātajiem trūkumiem.
- (35) Operatoriem būtu pilnīgi jāsadarbojas ar kompetentajām iestādēm un deleģētajām institūcijām, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu netraucētu norisi un lai kompetentās iestādes varētu veikt citas oficiālās darbības.
- (36) Ar šo regulu tiek izveidots vienots tiesiskais regulējums tādu oficiālo kontroļu organizēšanai, kurās pārbauda atbilstību lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumiem visās jomās, uz ko attiecas šādi noteikumi. Dažās no minētajām jomām Savienības tiesību aktos ir noteiktas sīki izstrādātas prasības, kas jāievēro un kas nosaka, ka oficiālo kontroļu veikšanai ir vajadzīgas īpašas prasmes un līdzekļi. Lai izvairītos no izpildes prakses atšķirībām, kas var radīt nevienlīdzību cilvēku, dzīvnieku un augu veselības, dzīvnieku labturības un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vides aizsardzībā, traucēt to dzīvnieku un preču iekšējā tirgus darbību, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, un izkropļot konkurenci, Komisijai būtu

jābūt iespējai papildināt šajā regulā paredzētos noteikumus, pieņemot konkrētus oficiālās kontroles noteikumus, kas ļautu gādāt par kontroļu vajadzībām šajās jomās. Šādos noteikumos īpaši būtu jāparedz konkrētas prasības attiecībā uz oficiālo kontroļu veikšanu un to minimālo biežumu, konkrēti pasākumi vai pasākumi, kas papildina tos, kuri paredzēti šajā regulā un kuri būtu jāveic kompetentajām iestādēm sakarā ar neatbilstībām, konkrēti kompetento iestāžu pienākumi un uzdevumi papildus šajā regulā paredzētajiem un konkrēti kritēriji šajā regulā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai. Citos gadījumos šādi papildu noteikumi varētu kļūt nepieciešami, lai nodrošinātu konkrētāku satvaru oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību, ja kļūst pieejama tāda jauna informācija par riskiem cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, kas liecina, ka tad, ja dalībvalstīs nebūs vienotu specifikāciju oficiālo kontroļu veikšanai, šādas kontroles paredzētajā līmenī neaizsargās pret minētajiem riskiem, kā to paredz Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību akti.

- (37) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj deleģēt daļu no saviem uzdevumiem citām institūcijām. Būtu jānosaka attiecīgi nosacījumi, lai garantētu, ka tiek saglabāta oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību objektivitāte, kvalitāte un konsekvence. Proti, deleģētajai institūcijai vajadzētu būt jābūt akreditētai saskaņā ar ISO standartu inspekciju veikšanai.
- (38) Lai nodrošinātu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību uzticamību un konsekvenci visā Savienībā, metodēm, ko izmanto paraugu ņemšanai un laboratoriskajai analīzei, testēšanai un diagnostikai, būtu jāatbilst mūsdienu zinātnes līmenim, jāapmierina attiecīgās laboratorijas konkrētās vajadzības attiecībā uz analīzi, testēšanu un diagnostiku un jāsniedz pamatoti un uzticami analīzes, testēšanas un diagnostikas rezultāti. Būtu jānosaka skaidri noteikumi par tās metodes izvēli, kas izmantojama, ja no dažādiem avotiem, piemēram, Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (ISO), Eiropas un Vidusjūras valstu augu aizsardzības organizācijas (EPPO), Starptautiskās augu aizsardzības konvencijas (IPPC), Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE), Eiropas Savienības un nacionālajām references laboratorijām, vai valstu noteikumiem ir pieejamas vairākas metodes.
- (39) Operatoriem, kuru dzīvniekiem vai precēm sakarā ar oficiālajām kontrolēm veic paraugu ņemšanu, analīzi, testēšanu vai diagnostiku, vajadzētu būt tiesīgiem pieprasīt otro eksperta atzinumu, attiecībā uz kuru būtu jāparedz, ka salīdzinošai analīzei, salīdzinošai testēšanai vai salīdzinošai diagnostikai ņem otru paraugu, ja vien šādu otro paraugu ņemšana nav tehniski neiespējama vai nebūtiska. Proti, tie varētu būt gadījumi, kad apdraudējuma izplatība dzīvniekiem vai precēm ir sevišķi zema vai tā sadalījums ir sevišķi rets vai neregulārs. Šāda iemesla dēļ IPPC neatļauj salīdzinošos paraugus izmantot karantīnas organismu klātbūtnes noteikšanai augos vai augu produktos.
- (40) Oficiālo kontroļu vajadzībām attiecībā uz tirdzniecību, kas notiek internetā vai ar citiem attālinātiem līdzekļiem, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj iegūt paraugus, veicot anonīmus pasūtījumus (šis process ir pazīstams kā “slepenā iepirkšanās”), ko pēc tam var analizēt, testēt vai pārbaudīt to atbilstību prasībām. Kompetentajām iestādēm būtu jādara viss iespējamais lai aizsargātu operatoru tiesības uz otro eksperta atzinumu.

- (41) Laboratorijām, ko kompetentās iestādes nozīmējušas paraugu analizēšanai, testēšanai un diagnosticēšanai sakarā ar oficiālajām kontrolēm un citāda veida oficiālām darbībām, vajadzētu būt nodrošinātām ar tādām zināšanām, aprīkojumu, infrastruktūru un darbiniekiem, lai šos uzdevumus tās spētu veikt atbilstoši augstākajiem standartiem. Lai nodrošinātu pamatotus un uzticamus rezultātus, šīm laboratorijām vajadzētu būt akreditētām izmantot šādas metodes saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 “Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības”. Akreditācija būtu jāveic valsts akreditācijas iestādei, kura darbojas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93¹⁷.
- (42) Lai gan akreditācija ir ieteicamais instruments, ar ko nodrošināt oficiālo laboratoriju darbību atbilstoši mūsdienu zinātnes līmenim, tā ir arī sarežģīts un dārgs process, kas laboratorijai radītu nesamērīgu slogu tādos gadījumos, kad laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metode ir sevišķi vienkārši īstenojama un tai nav nepieciešamas specializētas procedūras vai aprīkojums, kā tas ir attiecībā uz *Trichinella* konstatēšanu inspicēšanā, kā arī tādos gadījumos, kad veiktās analīzes vai testi attiecas tikai uz augu reproduktīvā materiāla kvalitātes aspektiem, un – ar konkrētiem nosacījumiem – tādos gadījumos, kad laboratorija veic tikai ar citām oficiālajām darbībām, bet ne ar oficiālajām kontrolēm saistītu analīzi, testēšanu vai diagnostiku.
- (43) Lai nodrošinātu elastīgu un samērīgu pieeju, jo īpaši attiecībā uz augu veselības vai dzīvnieku veselības laboratorijām būtu jāparedz noteikums par tādu atkāpju noteikšanu, kas konkrētām laboratorijām ļauj nebūt akreditētām attiecībā uz visām metodēm, ko tās izmanto. Turklāt konkrētos gadījumos, kur būtu jāizmanto jaunas vai nesen mainītas metodes, un no jauna radušos risku gadījumos vai ārkārtas situācijās laboratorijas akreditēšana attiecībā uz visām metodēm, kas tai būtu jāizmanto kā oficiālai laboratorijai, varētu nebūt tūlītēji pieejama. Tāpēc oficiālajām laboratorijām būtu ar konkrētiem nosacījumiem jāļauj jau pirms attiecīgas akreditācijas saņemšanas veikt analīzes, testus un diagnostiku kompetento iestāžu vajadzībām.
- (44) Oficiālās kontroles, ko veic dzīvniekiem un precēm, ko ievē Savienībā no trešām valstīm, ir ļoti svarīgas, kad vajag nodrošināt, lai tie atbilstu Savienībā piemērojamiem tiesību aktiem, jo īpaši noteikumiem, kas paredzēti, lai visā Savienībā aizsargātu cilvēku, dzīvnieku un augu veselību, dzīvnieku labturību un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vidi. Šādas oficiālās kontroles būtu jāveic pēc vajadzības pirms vai pēc dzīvnieku vai preču laišanas brīvā apritē Savienībā. Oficiālās kontroles jāveic tik bieži, lai varētu pienācīgi vērsties pret tādiem riskiem veselībai, dzīvnieku labturībai un videi, kurus varētu radīt Savienībā ievesti dzīvnieki un preces, ņemot vērā līdzšinējo atbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumos paredzētajām prasībām, kontroles, kas šādiem dzīvniekiem un precēm jau veiktas attiecīgajā trešā valstī, un attiecīgās trešās valsts dotās garantijas, ka uz

¹⁷

OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

Savienību eksportētie dzīvnieki un preces atbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām prasībām.

- (45) Ņemot vērā riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai videi, ko var radīt noteikti dzīvnieki vai preces, tiem būtu jāpiemēro īpašas oficiālas kontroles, ko veic, tos ievedot Savienībā. Pašreizējie Savienības noteikumi paredz veikt oficiālās kontroles uz Savienības robežām, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti cilvēku veselības, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības standarti, kas piemērojami dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, un vai augi un augu produkti atbilst fitosanitārajām prasībām. Savienībā ieviešanas brīdī pastiprināti kontrolē arī noteiktas citas preces, ja to pamato no jauna radušies vai zināmi riski. Šajā regulā būtu jāparedz šādu kontroļu specifika, ko pašlaik reglamentē normas, kuras ietvertas Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvā 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaūžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievēd Kopienā no trešām valstīm¹⁸, Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/496/EEK, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšanu, kurus Kopienā ievēd no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK¹⁹, Padomes Direktīvā 2000/29/EK un Komisijas Regulā (EK) Nr. 669/2009, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas, kas nav dzīvnieku izcelsmes barība un pārtika, pastiprinātu importa oficiālo kontroli un groza Lēmumu 2006/504/EK²⁰.
- (46) Lai nostiprinātu Savienības oficiālās kontroles sistēmas efektivitāti, nodrošinātu, ka optimāli tiek piešķirti resursi oficiālajām kontrolēm uz robežām, un veicinātu Savienības pārtikas aprites tiesību aktu īstenošanu, oficiālās kontroles veikšanai robežkontroles punktos būtu jāizveido vienota integrēta sistēma, kura aizstātu līdzšinējos sadrumstalotos kontroles regulējumus un kura būtu paredzēta visu to sūtījumu apstrādāšanai, kas, ņemot vērā to iespējamo radīto risku, jākontrolē, kad tos ievēd Savienībā.
- (47) Oficiālajās kontrolēs, ko veic robežkontroles punktos, būtu jāiekļauj tādas visu sūtījumu dokumentu un identitātes kontrolpārbaudes un fiziskas kontrolpārbaudes, kuru biežums ir atkarīgs no katra dzīvnieku vai preču sūtījuma radītā riska.
- (48) Fizisko kontrolpārbaūžu biežums būtu jānosaka un jāmaina, pamatojoties uz riskiem cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi. Šai pieejai būtu kompetentajām iestādēm jāpaver iespēja piešķirt kontroles resursus jomām, kurās risks ir visaugstākais. Arī identitātes kontrolpārbaūžu biežums būtu jāsamazina vai jāierobežo ar to, ka pārbauda tikai sūtījuma oficiālo zīmogu, ja tas ir pamatots ar zemāku risku, ko rada Savienībā ievēstie sūtījumi. Uz riska analīzi balstītā pieeja identitātes un fiziskajām

¹⁸ OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.

¹⁹ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.

²⁰ OV L 194, 25.7.2009., 11. lpp.

kontrolpārbaudēm būtu jāīsteno, maksimāli izmantojot pieejamos datu kopumus un informāciju, kā arī datorizētas datu vākšanas un pārvaldības sistēmas.

- (49) Konkrētos gadījumos un kamēr vien augstā līmenī tiek garantēta cilvēku, dzīvnieku un augu veselības, dzīvnieku labturības un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vides aizsardzības līmenis, oficiālās kontroles, ko parasti veic kompetentās iestādes robežkontroles punktos, var veikt citos kontroles punktos vai citas iestādes.
- (50) Lai noorganizētu efektīvu oficiālo kontroļu sistēmu, sūtījumiem, kurus atved no trešām valstīm un attiecībā uz kuriem kontroles jāveic, kad tos ievieš Savienībā, līdz jābūt vienotajam sanitārajam ieviešanas dokumentam (VSID), kas izmantojams, lai iepriekš informētu par sūtījumu atvešanu robežkontroles punktos un reģistrētu veikto oficiālo kontroļu rezultātus un kompetento iestāžu pieņemtos lēmumus par sūtījumu, kam pievienots šāds dokuments. Ar to pašu dokumentu operatoram pēc visu oficiālo kontroļu beigšanas būtu jāveic muitošana muitas dienestos.
- (51) No trešām valstīm Savienībā ievesto dzīvnieku un preču oficiālās kontroles būtu jāveic robežkontroles punktos, ko dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar noteikto prasību minimumu. Šādi nozīmētās vienības būtu jāatsauc vai to statuss jāaptur, ja tās vairs neatbilst minētajām prasībām vai ja to darbības var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
- (52) Lai garantētu, ka tiek vienādi piemēroti oficiālās kontroles noteikumi, kuri attiecas uz sūtījumiem, ko ievieš no trešām valstīm, būtu jāievieš vienoti noteikumi, kas reglamentē darbības, kuras kompetentajām iestādēm un operatoriem būtu jāveic, ja ir aizdomas par neatbilstību, un attiecībā uz neatbilstīgiem sūtījumiem un sūtījumiem, kas varētu radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
- (53) Lai novērstu oficiālās kontroles centienu nekoncekvenci un dublēšanos, lai varētu laikus identificēt sūtījumus, kuriem piemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktos, un lai garantētu, ka kontroles tiek veiktas efektīvi, būtu jānodrošina sadarbība un informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm, muitas dienestiem un citām attiecīgajām iestādēm, kuras strādā ar sūtījumiem, ko ievieš no trešām valstīm.
- (54) No dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai tās nodrošina, ka vienmēr ir pieejami pietiekami finanšu resursi, lai kompetentajām iestādēm, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, garantētu atbilstīgu personālu un aprīkojumu. Lai gan operatoru galvenais pienākums ir nodrošināt, ka to darbības tiek veiktas atbilstoši Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumiem, paškontroļu sistēma, ko tie šajā nolūkā ievieš, ir jāpapildina ar specializētu oficiālo kontroļu sistēmu, ko katra dalībvalsts uztur, lai nodrošinātu rezultatīvu tirgus uzraudzību visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē. Šāda sistēma jau pēc būtības ir sarežģīta un resursietilpīga, un būtu jānodrošina, ka oficiālo kontroļu vajadzībām tās rīcībā pastāvīgi pieplūst resursi tādā līmenī, kāds katrā konkrētā brīdī atbilst izpildes vajadzībām. Lai mazinātu oficiālās kontroles sistēmas atkarību no publiskajām finansēm, kompetentajām iestādēm būtu jāiekasē maksas, kas segtu izmaksas, kuras tām rodas, veicot oficiālās kontroles attiecībā uz konkrētiem operatoriem un konkrētām darbībām, kuriem saskaņā ar Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem ir jābūt reģistrētiem vai apstiprinātiem atbilstoši Savienības noteikumiem, kas attiecas uz pārtikas un dzīvnieku

barības higiēnu, vai noteikumiem, kas reglamentē augu veselību un augu reproduktīvo materiālu. Maksas no operatoriem būtu jāiekasē arī, lai kompensētu to oficiālo kontroļu izmaksas, kuras veic, lai izsniegtu oficiālu sertifikātu vai apliecinājumu, un to oficiālo kontroļu izmaksas, ko kompetentās iestādes veic robežkontroles punktos.

- (55) Maksai būtu jāsedz – bet ne jāpārsniedz – izmaksas, kas kompetentajām iestādēm rodas sakarā ar oficiālo kontroļu veikšanu. Šādas izmaksas būtu jāaprēķina, pamatojoties uz katru atsevišķo oficiālo kontroli vai visām oficiālajām kontrolēm, kas veiktas noteiktā periodā. Ja maksas piemēro, pamatojoties uz atsevišķo oficiālo kontroļu faktiskajām izmaksām, operatoriem ar labu atbilstības vēsturi kopējām izmaksām vajadzētu būt zemākām nekā neatbilstīgiem operatoriem, jo oficiālās kontroles tiem būtu jāveic retāk. Lai veicinātu, ka visi operatori ievēro Savienības tiesību aktus neatkarīgi no metodes, kādu dalībvalsts izmanto maksu aprēķināšanai (vai tās pamatā būtu faktiskās izmaksas vai vienota likme), ja maksas aprēķina, pamatojoties uz kopējām izmaksām, kas kompetentajām iestādēm radušās noteiktā periodā, un iekasē no visiem operatoriem neatkarīgi no tā, vai atskaites periodā uz tiem ir vai nav piemērota oficiāla kontrole, šādas maksas būtu jāaprēķina tā, lai operatoriem ar pastāvīgi labiem Savienības pārtikas aprites tiesību aktu ievērošanas rādītājiem tās būtu izdevīgas.
- (56) Būtu jāaizliedz tieši vai netieši kompensēt kompetento iestāžu iekasētās maksas, jo tas var radīt neizdevīgu situāciju operatoriem, kas kompensāciju nesaņem, un var radīt konkurences izkropļojumus. Tomēr, lai atbalstītu mikrouzņēmumus, tie būtu jāatbrīvo no tādu maksu kārtošanas, ko iekasē saskaņā ar šo regulu.
- (57) Oficiālo kontroļu finansēšanai, izmantojot no operatoriem iekasētās maksas, būtu jānotiek pilnīgi pārredzami, lai pilsoņi un uzņēmumi varētu saprast, kāda metode un dati ir izmantoti maksu noteikšanai, un būtu informēti par maksu ieņēmumu izlietojumu.
- (58) Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumos ir paredzēts, kādos gadījumos noteiktu dzīvnieku vai preču laišanai tirgū vai pārvietošanai ir vajadzīgs oficiāls sertificējošās amatpersonas parakstīts sertifikāts. Ir lietderīgi paredzēt vienotu noteikumu kopumu, kurā paredzēts, kādi ir kompetento iestāžu un sertificējošo amatpersonu pienākumi attiecībā uz oficiālo sertifikātu izsniegšanu, kā arī tas, kādām jābūt šādu oficiālo sertifikātu īpašībām, lai nodrošinātu to uzticamību.
- (59) Citos gadījumos noteikumi, kas ir šīs regulas darbības jomā, paredz, ka, laižot tirgū vai pārvietojot noteiktus dzīvniekus vai preces, tiem līdzī jābūt tādai oficiālai etiķetei, oficiālai zīmei vai citam oficiālam apliecinājumam, ko izsniedz operatori kompetento iestāžu oficiālā uzraudzībā vai pašas kompetentās iestādes. Ir lietderīgi noteikt obligāto noteikumu kopumu, kas nodrošinātu, ka arī oficiālie apliecinājumi tiek izsniegti saskaņā ar attiecīgām uzticamības garantijām.
- (60) Oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības būtu jāveic, pamatojoties uz analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm, kas atbilst mūsdienu zinātnes līmenim un nodrošina pamatotus, uzticamus un salīdzināmus rezultātus visā Savienībā. Tāpēc oficiālo laboratoriju izmantotās metodes, kā arī to ģenerēto analīzes, testēšanas un diagnostikas datu kvalitāte un vienveidīgums būtu pastāvīgi jāuzlabo. Šajā nolūkā Komisijai būtu jābūt iespējai nozīmēt Eiropas Savienības references laboratorijas un paļauties uz to ekspertu palīdzību visās pārtikas aprites jomās, kurās ir vajadzīgi

precīzi un uzticami analīžu, testēšanas un diagnostikas rezultāti. Eiropas Savienības references laboratorijām būtu jo īpaši jānodrošina, ka nacionālajām references laboratorijām un oficiālajām laboratorijām tiek sniegta atjaunināta informācija par pieejamām metodēm, jāorganizē salīdzinoši starplaboratoriju testi vai aktīvi jāpiedalās šādos testos un nacionālajām references laboratorijām vai oficiālajām laboratorijām jāpiedāvā mācību kursi.

- (61) Lai veiktu oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības attiecībā uz augu reproduktīvā materiāla audzēšanu un tirdzniecību, kā arī dzīvnieku labturības jomā, kompetentajām iestādēm būtu jābūt pieejamiem atjauninātiem, uzticamiem un saskaņotiem tehniskajiem datiem, pētījumu konstatējumiem, jaunām metodēm un speciālām zināšanām, kas vajadzīgas šajās jomās spēkā esošo Savienības tiesību aktu pareizai piemērošanai. Šajā nolūkā Komisijai būtu vajadzīga iespēja nozīmēt Eiropas Savienības references centrus attiecībā uz augu reproduktīvo materiālu un dzīvnieku labturību un paļauties uz to ekspertu palīdzību.
- (62) Lai īstenotu šīs regulas mērķus un sniegtu ieguldījumu iekšējā tirgus pienācīgā darbībā, nodrošinot, ka patērētāji tam uzticas, būtu efektīvi un konsekventi jāvēršas pret tādām neatbilstībām Savienības pārtikas aprites tiesību aktiem, kuras novēršanai nepieciešami izpildes īstenošanas pasākumi vairāk nekā vienā dalībvalstī. Ātrās brīdināšanas sistēma pārtikas un barības jomā (*RASFF*), kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantu, jau ļauj kompetentajām iestādēm, lai varētu veikt steidzīgus pasākumus šādu risku novēršanai, ātri apmainīties ar informāciju par būtiskiem tiešiem vai netiešiem riskiem cilvēku veselībai sakarā ar pārtiku vai dzīvnieku barību vai par būtiskiem riskiem cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai videi sakarā ar dzīvnieku barību un izplatīt šādu informāciju. Tomēr, kaut arī minētais instruments dod iespēju laikus rīkoties visās attiecīgajās dalībvalstīs, lai apkarotu noteiktus būtiskus riskus pārtikas aprītē, to tomēr nevar izmantot, lai starp kompetentajām iestādēm nodrošinātu tādu rezultatīvu pārrobežu palīdzību un sadarbību, kas gādātu, lai pret neatbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem, kam ir pārrobežu dimensija, iedarbīgi vērstos ne vien dalībvalstī, kurā neatbilstība pirmoreiz konstatēta, bet arī tās izcelsmes dalībvalstī. Proti, administratīvajai palīdzībai un sadarbībai būtu jānodod kompetentajām iestādēm iespēja apmainīties ar informāciju, konstatēt un izmeklēt lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumu pārrobežu pārkāpumus un veikt iedarbīgus un samērīgus pasākumus, lai vērstos pret šādiem pārkāpumiem.
- (63) Pēc administratīvas palīdzības pieprasījumu un visu paziņojumu saņemšanas būtu jāveic attiecīgas turpmākās darbības. Lai atvieglotu administratīvas palīdzības sniegšanu un sadarbību, būtu jānosaka, ka dalībvalstīm ir jānozīmē viena vai vairākas koordinācijas institūcijas, kas sniedz palīdzību un koordinē saziņas plūsmas starp kompetentajām iestādēm dažādās dalībvalstīs. Lai racionalizētu un vienkāršotu sadarbību starp dalībvalstīm, Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kuros nosaka izmantojamo tehnisko instrumentu specifikācijas, koordinācijas institūciju saziņas procedūras un palīdzības pieprasījumu, paziņojumu un atbilžu standartformu.
- (64) Būtu jānosaka, ka katrai dalībvalstij ir jāizstrādā un regulāri jāatjaunina valsts kontroles daudzgadu plāns (VKDP), kurš aptver visas jomas, ko reglamentē Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību akti, un kurā ir iekļauta informācija par tās oficiālo kontroļu sistēmas struktūru un organizatorisko struktūru. Šāds VKDP ir instruments, ar kura starpniecību katrai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka

oficiālās kontroles visā tās teritorijā un visā pārtikas un lauksaimniecības ķēdē tiek efektīvi veiktas, balstoties uz riska analīzi un ievērojot šo regulu.

- (65) Lai garantētu, ka VKDP ir saskaņoti un pilnīgi, dalībvalstīm būtu jānozīmē viena vienīga iestāde, kas atbildīga par to koordinētu sagatavošanu un īstenošanu. Lai veicinātu konsekventu, vienveidīgu un integrētu pieeju attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, Komisijai būtu jābūt pilnvarām par VKDP pieņemt noteikumus, tajos nosakot oficiālo kontroļu prioritātes, rezultatīvas kontroles procedūras, riska kategorizēšanas kritērijus un snieguma rādītājus VKDP novērtēšanai.
- (66) Būtu jānosaka dalībvalstīm pienākums iesniegt Komisijai ikgadēju ziņojumu, kurā ietverta informācija par kontroles darbībām un VKDP īstenošanu. Lai atvieglotu salīdzināmu datu vākšanu un nosūtīšanu, šādu datu vēlāku apkopošanu Savienības mēroga statistikas datus un Komisijas ziņojumu sagatavošanu par oficiālo kontroļu darbību visā Savienībā, Komisijai būtu jāspēj pieņemt īstenošanas aktus attiecībā uz ikgadējo ziņojumu standartveidlapām.
- (67) Komisijas ekspertiem būtu jāspēj veikt kontroles dalībvalstīs, lai pārbaudītu, kā tiek piemēroti Savienības tiesību akti un kā darbojas nacionālās kontroles sistēmas un kompetentās iestādes. Komisijas kontroles būtu arī jāizmanto kā pamats, lai pārbaudītu un vāktu informāciju par izpildes praksi vai problēmām, ārkārtas situācijām un jaunām norisēm dalībvalstīs.
- (68) Dzīvniekiem un precēm no trešām valstīm būtu jāatbilst tādām pašām prasībām, kādas piemēro Savienības dzīvniekiem un precēm, vai prasībām, kas atzītas vismaz par līdzvērtīgām attiecībā uz mērķiem, uz kuriem orientēti Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumi. Šis princips ir noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 11. pantā, kurā paredzēts, ka pārtikai un barībai, ko importē Savienībā, jāatbilst attiecīgajām Savienības pārtikas aprites tiesību aktu prasībām vai prasībām, kuras uzskata vismaz par tām līdzvērtīgām. Konkrētas prasības attiecībā uz šā principa piemērošanu ir paredzētas tādos Savienības noteikumos par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, kas aizliedz ieviest Savienībā noteiktus kaitīgos organismus, kuru Savienībā nav (vai kuri Savienībā ir ierobežotā daudzumā), Savienības noteikumos, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības un kas ļauj Savienībā dzīvniekus un noteiktus dzīvnieku izcelsmes produktus ievest tikai no trešām valstīm, kuras iekļautas attiecīgā šim nolūkam sagatavotā sarakstā, un Savienības noteikumos, kas attiecas uz lietošanai pārtikā paredzētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem veicamu oficiālo kontroļu organizēšanu un kas arī paredz sagatavot to trešo valstu sarakstu, no kurām šādus produktus var ievest Savienībā. Attiecībā uz augu reproduktīvo materiālu ir ieviesta līdzvērtības sistēma, ko izmanto to trešo valstu apstiprināšanai un norādīšanai sarakstā, no kurām var importēt augu reproduktīvo materiālu.
- (69) Lai nodrošinātu, ka dzīvnieki un preces, ko ievē Savienībā no trešām valstīm, atbilst visām Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktos noteiktajām prasībām vai prasībām, ko uzskata par tām līdzvērtīgām, papildus prasībām, kas paredzētas Savienības noteikumos par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, Savienības noteikumos, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības, un Savienības noteikumos, ar ko paredz konkrētus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, lai nodrošinātu, ka ir izpildītas prasības, kas noteiktas Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktos attiecībā uz

fitosanitārajiem un veterinārajiem aspektiem, būtu jāļauj Komisijai paredzēt nosacījumus dzīvnieku un preču ievešanai Savienībā, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu šādu dzīvnieku un preču atbilstību visām attiecīgajām Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktu prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām. Šādi nosacījumi būtu jāattiecinā uz dzīvniekiem vai precēm vai dzīvnieku vai preču kategorijām no visām trešām valstīm vai no noteiktām trešām valstīm vai to reģioniem.

- (70) Ja konkrētos gadījumos ir pierādījumi, ka noteikti dzīvnieki vai preces, kuru izcelsme ir trešā valstī vai trešo valstu grupā, vai šādu valstu reģionos, var radīt riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, vai ja ir pierādījumi, ka, iespējams, ir vērojama būtiska plaša mēroga neatbilstība Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem, Komisijai būtu jāspēj noteikt pasākumus šādu risku ierobežošanai.
- (71) Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību efektīva un lietderīga veikšana un, galu galā, cilvēku, dzīvnieku un augu drošība un veselība un vides aizsardzība ir atkarīga arī no tā, cik pieejams kontroles iestādēm ir labi apmācīts personāls ar attiecīgām zināšanām par visiem jautājumiem, kuri ir būtiski attiecībā uz Savienības tiesību aktu pareizu piemērošanu. Komisijai būtu jānodrošina pienācīgas, specializētas mācības, lai veicinātu kompetento iestāžu vienveidīgu pieeju attiecībā uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām. Lai uzlabotu zināšanas par Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem un prasībām trešās valstīs, šādas mācības būtu jānodrošina arī kompetento iestāžu personālam trešās valstīs.
- (72) Lai veicinātu pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, Komisijai arī būtu jāspēj sadarbībā ar dalībvalstīm organizēt apmaiņas programmas darbiniekiem, kam uzticēta oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību veikšana.
- (73) Rezultatīvu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību veikšanai ir svarīgi, lai kompetentās iestādes dalībvalstīs, Komisija un – attiecīgā gadījumā – operatori varētu ātri un efektīvi apmainīties ar datiem un informāciju, kas saistīta ar oficiālajām kontrolēm vai izriet no šādām kontrolēm. Ar Savienības tiesību aktiem ir izveidotas vairākas informācijas sistēmas, ko pārvalda Komisija un kas dod iespēju veikt šādu datu un informācijas apstrādi un pārvaldību, izmantojot Savienības mēroga datorizētus rīkus un interneta rīkus. Specializēta sistēma oficiālās kontroles rezultātu dokumentēšanai un izsekošanai ir Tirdzniecības kontroles un ekspertu sistēma (*TRACES*), kas izveidota ar Komisijas 2002. gada 30. decembra Lēmumu 2003/24/EK par integrētas datorizētas veterinārās sistēmas izveidi²¹ un ko pašlaik izmanto, lai pārvaldītu datus un informāciju par dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem un par to oficiālajām kontrolēm. Šī sistēma būtu jāpilnveido, lai to varētu izmantot visām precēm, attiecībā uz kurām Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktos ir noteiktas konkrētas prasības vai oficiālās kontroles kārtība. Pastāv arī specializētas datorizētas sistēmas ātrai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un ar Komisiju par riskiem, kas varētu rasties pārtikas apritē vai skart dzīvnieku un augu veselību. Ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantu ir izveidota *RASFF*, ar

²¹ OV L 8, 14.1.2003., 44. lpp.

Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru, datumu, nosaukumu un zemsvītras piezīmē atsauci uz OV*] 20. pantu ir izveidota sistēma, kurā paziņo un ziņo par pasākumiem attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, un ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru, datumu, nosaukumu un zemsvītras piezīmē atsauci uz OV*] 97. pantu ir izveidota sistēma, kurā paziņo un ziņo par kaitīgo organismu klātbūtni un paziņo par neatbilstībām. Visām šādām sistēmām būtu jādarbojas saskaņoti un konsekventi, lai izmantotu sinerģiju starp dažādajām sistēmām, izvairītos no dublēšanās, vienkāršotu to darbību un padarītu tās efektīvākas.

- (74) Lai atbalstītu oficiālo kontroļu efektīvāku pārvaldību, Komisijai būtu jāizveido datorizēta informācijas sistēma, kurā tiek integrētas un pēc vajadzības atjauninātas visas attiecīgās līdzšinējās informācijas sistēmas un kura ļauj izmantot modernus komunikācijas un sertificēšanas rīkus un iespējami efektīvi izmantot ar oficiālajām kontrolēm saistītos datus un informāciju. Lai izvairītos no tā, ka prasības attiecībā uz informāciju lieki dublējas, šāda datorizēta sistēma būtu jāizstrādā, ņemot vērā, ka visos attiecīgos gadījumos vajadzīgs nodrošināt šādas datorizētas sistēmas sadarbību ar citām informācijas sistēmām, ar kurām darbojas publiskas iestādes un ar kuru starpniecību notiek vajadzīgu datu apmaiņa vai publiskošana. Turklāt atbilstoši Eiropas digitalizācijas programmai būtu jāparedz iespēja izmantot elektroniskos parakstus tādā izpratnē, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīvā 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu²².
- (75) Kompetentajām iestādēm būtu jāizmeklē gadījumi, kuros ir aizdomas par neatbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem, un, ja šāda neatbilstība tiek konstatēta, jānoskaidro tās izcelsme un apjoms, kā arī operatoru atbildība. Tām būtu arī jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka attiecīgie operatori situāciju vērs par labu, un novērstu turpmāku neatbilstību.
- (76) Ir īpaši svarīgi oficiālajās kontrolēs pārbaudīt atbilstību lauksaimniecības un pārtikas ķēdes tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka visā Savienībā faktiski tiek sasniegti šādu tiesību aktu mērķi. Kļūmes dalībvalsts kontroles sistēmās atsevišķos gadījumos var būtiski kaitēt šādu mērķu sasniegšanai un neatkarīgi no operatoru vai citu dalībnieku iesaistīšanās vai atbildības izraisīt riskus cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai, dzīvnieku labturībai un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi vai izraisīt situācijas, kur nopietni un plašā mērogā netiek ievēroti pārtikas aprites noteikumi. Tāpēc Komisijai uz nopietnām kļūmēm dalībvalsts kontroles sistēmā būtu jāspēj reaģēt, nosakot pasākumus, kuru mērķis ir šādus riskus lauksaimniecības un pārtikas ķēdē ierobežot vai likvidēt, līdz attiecīgā dalībvalsts īsteno vajadzīgo rīcību, lai kļūmi kontroles sistēmā izlabotu.
- (77) Par noteikumu pārkāpumiem visā Savienībā valstu līmenī būtu jāpiemēro iedarbīgas, preventīvas un samērīgas sankcijas. Lai finansiālās sankcijas, kas piemērojamas par tīšiem pārkāpumiem, būtu pietiekami preventīvas, tās jānosaka tādā līmenī, lai nolīdzinātu ekonomisko priekšrocību, ko pārkāpuma izdarītājs vēlēties iegūt. Būtu arī

²²

OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

jānosaka, ka dalībvalstīm jāpiemēro attiecīgas kriminālsankcijas un/vai administratīvas sankcijas gadījumos, ja operatori oficiālas kontroles laikā nesadarbojas.

- (78) Šī regula attiecas uz jomām, kurām jau piemēro vairākus pašlaik spēkā esošus tiesību aktus. Lai izvairītos no dublēšanās un izveidotu saskaņotu tiesisko regulējumu, būtu jāatceļ un ar šīs regulas noteikumiem jāaizstāj šādi tiesību akti: Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīva 89/608/EEK par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu pareizu tiesību aktu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jomā²³; Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīva 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu²⁴; Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu²⁵; Padomes Direktīva 91/496/EEK; Padomes 1992. gada 13. jūlija Lēmums 92/438/EEK par veterinārās robežkontroles procedūru datorizāciju (*Shift* projekts), par Direktīvas 90/675/EEK, 91/496/EEK, 91/628/EEK un Lēmuma 90/424/EEK grozīšanu un Lēmuma 88/192/EEK atcelšanu²⁶; Padomes Direktīva 96/23/EK; Padomes 1996. gada 17. decembra Direktīva 96/93/EK par dzīvnieku un dzīvnieku produktu sertificēšanu²⁷; Padomes Direktīva 97/78/EK; Regula (EK) Nr. 882/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu²⁸.
- (79) Lai nodrošinātu konsekvenci, būtu jāgroza arī šādi tiesību akti: Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai²⁹; Padomes 2004. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97³⁰; Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regula (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK³¹; Padomes 2007. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu³²; Regula (EK) Nr. 1069/2009; Padomes 2009. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 1099/2009 par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā³³; Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ

²³ OV L 351, 21.12.1989., 34. lpp.

²⁴ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.

²⁵ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.

²⁶ OV L 243, 25.8.1992., 27. lpp.

²⁷ OV L 13, 16.1.1997., 28. lpp.

²⁸ OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.

²⁹ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.

³⁰ OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.

³¹ OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.

³² OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

³³ OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.

Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK³⁴; Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām³⁵; Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību³⁶; Padomes 1999. gada 19. jūlija Direktīva 1999/74/EK, ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai³⁷; Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību³⁸; Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām³⁹; Padomes 2007. gada 28. jūnija Direktīva 2007/43/EK ar ko nosaka obligātos noteikumus gaļas ražošanai audzētu cāļu aizsardzībai⁴⁰; Padomes 2008. gada 18. decembra Direktīva 2008/119/EC, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai⁴¹; Padomes 2008. gada 18. decembra Direktīva 2008/120/EK, ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai⁴²; Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgspējīgas lietošanas nodrošināšanai⁴³.

- (80) Regula (ES) Nr. [...] /2013, [lūdzam Publikāciju biroju ievietot Regulas, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kas attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodiktīvo materiālu, numuru, datumu, nosaukumu un zemsvītras piezīmē atsauci uz OV] paredz satvaru, atbilstoši kuram Savienībai visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē minētajās jomās jāfinansē darbības un pasākumi saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam. Dažu šo darbību un pasākumu mērķis ir uzlabot oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību veikšanu visā Savienībā. Regula (ES) Nr. [...] /2013 [lūdzam Publikāciju biroju ievietot Regulas, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kas attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodiktīvo materiālu, numuru] būtu jāgroza tā, lai ņemtu vērā pārmaiņas, kas ar šo regulu ieviestas Regulā (EK) Nr. 882/2004.
- (81) Lai grozītu atsauces uz Eiropas standartiem un šīs regulas II un III pielikumu nolūkā ņemtu vērā tiesību aktu grozījumus un tehnikas un zinātnes attīstību un lai papildinātu šo regulu ar īpašiem noteikumiem, kas reglamentē oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības jomās, uz kurām tā attiecas, arī noteikumiem par personāla kvalifikāciju un mācībām un par kompetento iestāžu papildu pienākumiem un uzdevumiem, par gadījumiem, kuros nav nepieciešama laboratoriju akreditācija, par noteiktiem atbrīvojumiem no oficiālās kontroles uz robežām, par kritērijiem, kas izmantojami, lai noteiktu identitātes un fizisko kontrolpārbaužu biežumu, par to nosacījumu

³⁴ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.
³⁵ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.
³⁶ OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.
³⁷ OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.
³⁸ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.
³⁹ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.
⁴⁰ OV L 812, 12.7.2007., 19. lpp.
⁴¹ OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.
⁴² OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.
⁴³ OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.

noteikšanu, kas jāievēro attiecībā uz konkrētiem dzīvniekiem un precēm, kurus ievēd Savienībā no trešām valstīm, par Eiropas Savienības references laboratorijām un centriem piemērojamām papildu prasībām un uzdevumiem, par papildu prasībām, ko piemēro nacionālām references laboratorijām, par kritērijiem riska kategorizēšanai un VKDP snieguma rādītājiem un par ārkārtas situāciju plāniem attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. panta 1. punktā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Ir ļoti svarīgi, lai Komisija sagatavošanās darbā attiecīgi apspriestos, arī ekspertu līmenī. Sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, Komisijai būtu jānodrošina, ka attiecīgie dokumenti tiek vienlaicīgi, laikus un atbilstīgi nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (82) Lai nodrošinātu vienveidīgus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz augu reprodūktīvajam materiālam un dzīvnieku labturībai paredzētu Eiropas Savienības references laboratoriju un Eiropas Savienības references centru nozīmēšanu, dalībvalstīs veiktu Komisijas kontroļu programmu pieņemšanu, pastiprinātu kontroļu veikšanu gadījumos, kad ir pārkāpti lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumi, kad ir nepieciešama saskaņota Komisijas palīdzība un turpmāki pasākumi, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras.
- (83) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, arī noteikumus un kārtību attiecībā uz revīziju, sertifikātu un citu dokumentu formu, datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidi, sadarbību starp operatoriem un kompetentajām iestādēm un kompetentajām iestādēm savā starpā un ar muitas dienestiem un citām iestādēm, paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm un to validēšanu un interpretēšanu, izsekojamību, to produktu vai preču iekļaušanu sarakstos, kam piemēro kontroli, kā arī to valstu vai reģionu iekļaušanu sarakstā, kas var eksportēt konkrētus dzīvniekus un preces uz Savienību, sūtījumu iepriekšēju paziņošanu, informācijas apmaiņu, robežkontroles punktiem, izolēšanu un karantīnas noteikšanu, trešo valstu veiktās pirmseksporta kontroles apstiprināšanu, pasākumiem riska ierobežošanai vai būtiskas plašas mēroga neatbilstības izbeigšanai attiecībā uz noteiktiem dzīvniekiem vai precēm, kuru izcelsme ir trešā valstī vai tās reģionā, to trešo valstu vai reģionu atzīšanu, kas piedāvā garantijas, kuras līdzvērtīgas Savienībā piemērojamām, un tādas atcelšanu, mācībām un apmaiņas programmām starp dalībvalstīm, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁴⁴.
- (84) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt saskaņotu pieeju attiecībā uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, ko veic, lai nodrošinātu Savienības lauksaimniecības un pārtikas ķēdes noteikumu piemērošanu, dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt un tāpēc, ņemot vērā tā ietekmi, sarežģītību un pārrobežu un starptautisko raksturu, to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt

⁴⁴ OV L 55.28.2.2011., 13. lpp.

pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I sadaļa

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir paredzēti noteikumi attiecībā uz
 - (a) dalībvalstu kompetento iestāžu veikto oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību īstenošanu;
 - (b) oficiālo kontroļu finansēšanu;
 - (c) administratīvo palīdzību un sadarbību starp dalībvalstīm, lai nodrošinātu 2. punktā minēto noteikumu pareizu piemērošanu;
 - (d) Komisijas kontroļu veikšanu dalībvalstīs un trešās valstīs;
 - (e) to nosacījumu pieņemšanu, kam jāatbilst dzīvniekiem un precēm, kurus ieved Savienībā no trešās valsts;
 - (f) ar oficiālām kontrolēm saistītās informācijas un datu pārvaldībai paredzētas datorizētas informācijas sistēmas izveidi.

2. Šī regula attiecas uz oficiālām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību šādiem noteikumiem, neatkarīgi no tā, vai tie paredzēti Savienības vai dalībvalstu līmenī, ar mērķi minētajās jomās piemērot Savienības tiesību aktus:
 - (a) noteikumi, kas reglamentē pārtiku un pārtikas nekaitīgumu jebkurā tās ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā, arī noteikumi, kuru mērķis ir garantēt taisnīgu tirdzniecības praksi un aizsargāt patērētāju intereses un informāciju, kā arī noteikumi, kas reglamentē saskarei ar pārtikas produktiem paredzētu materiālu un izstrādājumu ražošanu un izmantošanu;
 - (b) noteikumi, kas reglamentē ĢMPO apzinātu izplatīšanu vidē un to ierobežotu lietošanu;
 - (c) noteikumi, kas reglamentē dzīvnieku barību un dzīvnieku barības nekaitīgumu visos tās ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos, un dzīvnieku barības izmantošanu, arī noteikumi, kuru mērķis ir garantēt taisnīgu tirdzniecības praksi un aizsargāt patērētāju intereses un informāciju;
 - (d) noteikumi, kas paredz dzīvnieku veselības prasības;
 - (e) noteikumi, kuru mērķis ir novērst un mazināt cilvēku un dzīvnieku veselības riskus, ko rada dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasinātie produkti;
 - (f) noteikumi, kas paredz dzīvnieku labturības prasības;

- (g) noteikumi par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem;
 - (h) noteikumi par augu reproduktīvā materiāla audzēšanu laišanai tirgū un tā laišanu tirgū;
 - (i) noteikumi, kas paredz prasības augu aizsardzības līdzekļu laišanai tirgū un izmantošanai un pesticīdu ilgtspējīgai izmantošanai;
 - (j) noteikumi, kas reglamentē bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu;
 - (k) noteikumi par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību izmantošanu un marķēšanu.
3. Šī regula attiecas arī uz oficiālām kontrolēm, kuras veic, lai pārbaudītu atbilstību prasībām, kas noteiktas 2. punktā minētajos noteikumos un attiecas uz šādiem dzīvniekiem un precēm:
- (a) kurus ieved Savienībā no trešām valstīm;
 - (b) kuri paredzēti eksportēšanai uz trešām valstīm.
4. Šī regula neattiecas uz oficiālajām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību:
- (a) noteikumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1234/2007;
 - (b) noteikumiem, kas paredzēti Eiropas un Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Direktīvā 2010/63/ES par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību⁴⁵.
5. Šīs regulas 3., 4., 5., un 7. pants, 11. panta 2. un 3. punkts, 14. pants, 30.–33. pants, 36.–41. pants, 76. pants, III un IV sadaļa un 129. un 136. pants attiecas arī uz citām oficiālajām darbībām, ko veic kompetentās iestādes saskaņā ar šo regulu vai šā panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1. “oficiālā kontrole” ir jebkāda veida kontrole, ko kompetentās iestādes veic, lai pārbaudītu atbilstību:
- (a) šai regulai;

⁴⁵ OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.

- (b) 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
2. “citas oficiālās darbības” ir jebkuras darbības, kas nav oficiāla kontrole un ko kompetentās iestādes veic saskaņā ar:
- (a) šo regulu;
- (b) 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, lai nodrošinātu minēto noteikumu piemērošanu;
3. “pārtikas aprites tiesību akti” ir pārtikas aprites tiesību akti, kas definēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 1. punktā;
4. “dzīvnieku barības aprites tiesību akti” ir normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē dzīvnieku barību kopumā un, konkrētāk, dzīvnieku barības nekaitīgumu Savienības vai valstu līmenī; tie attiecas uz visiem dzīvnieku barības ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmiem un dzīvnieku barības izmantošanu;
5. “kompetentās iestādes” ir:
- (a) dalībvalsts centrālās iestādes, kas atbildīgas par šai regulai un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem atbilstošu oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību organizēšanu;
- (b) jebkura cita iestāde, kam uzticēta minētā atbildība;
- (c) attiecīgā gadījumā – trešās valsts attiecīgās iestādes;
6. “dzīvnieki” ir dzīvnieki, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru*] 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
7. “preces” ir jebkura prece, uz kuru attiecinā vienu vai vairākus no 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, izņemot dzīvniekus;
8. “pārtika” ir pārtika, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā;
9. “dzīvnieku barība” ir barība, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;
10. “dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti” ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā;
11. “atvasinātie produkti” ir atvasinātie produkti, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 2. punktā;
12. “kaitīgie organismi” ir kaitīgie organismi, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 1. panta 1. punktā;
13. “augi” ir augi, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 2. panta 1. punktā;

14. “augu reproduktīvais materiāls” ir augu reproduktīvais materiāls, kas definēts Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par augu reproduktīvo materiālu numuru, datumu, nosaukumu un zemsvītras piezīmē atsauci uz OV] 3. panta 2. punktā;
15. “augu aizsardzības līdzekļi” ir augu aizsardzības līdzekļi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. panta 1. punktā;
16. “svešzemju suga” ir suga, apakšsuga vai zemākas klasifikācijas taksons, kas ieviesies ārpus tā dabiskās kādreizējās vai pašreizējās izplatības zonas, arī jebkādas šādu sugu organismu daļas, gametas, sēklas, olas vai pavairojamais materiāls, kā arī jebkādi hibrīdi vai šķirnes, kas varētu izdzīvot un vēlāk vairoties;
17. “dzīvnieku izcelsmes produkti” ir dzīvnieku izcelsmes produkti, kuri definēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku⁴⁶ I pielikuma 8.1. punktā;
18. “reproduktīvie produkti” ir reproduktīvie produkti, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru] 4. panta 1. punkta 25. apakšpunktā;
19. “augu produkti” ir augu produkti, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru] 2. panta 2. punktā;
20. “citi objekti” ir citi objekti, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru] 2. panta 4. punktā;
21. “riska novērtējums” ir riska novērtējums, kas definēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 11. punktā;
22. “sertificējošā amatpersona” ir
 - (a) jebkura kompetento iestāžu amatpersona, ko šīs iestādes pilnvarojušas parakstīt oficiālos sertifikātus;
 - (b) ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie noteikumi – jebkura cita persona, ko kompetentās iestādes pilnvarojušas parakstīt oficiālos sertifikātus;
23. “oficiāls sertifikāts” ir jebkurš rakstisks vai elektronisks dokuments, ko parakstījusi sertificējošā amatpersona un kas apliecina atbilstību vienai vai vairākām prasībām, kuras paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
24. “neatbilstība” ir neatbilstība

⁴⁶ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

- (a) šai regulai;
 - (b) 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
25. “oficiāls apliecinājums” ir jebkura etiķete, zīme vai cits apliecinājums, ko izsniedz operatori kompetento iestāžu uzraudzībā, kuru īsteno ar specializētu oficiālo kontroļu starpniecību, vai kompetentās iestādes pašas un kas garantē atbilstību vienai vai vairākām prasībām, kuras paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
26. “operators” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, uz kuru attiecas viens vai vairāki pienākumi, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos, izņemot kompetentās iestādes un pārējās institūcijas, kuras ir atbildīgas par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām;
27. “sūtījums” ir kāds skaits dzīvnieku vai kāds daudzums preču, kuri atbilst vienam un tam pašam veidam, klasei vai aprakstam, uz kuriem attiecas viens un tas pats oficiālais sertifikāts, oficiālais apliecinājums vai jebkurš cits dokuments, kuri tiek nosūtīti ar vienu transportlīdzekli un kuriem ir viena un tā pati izcelsme; sūtījumā var būt viena vai vairākas partijas;
28. “inspicēšana” ir tāda veida oficiālā kontrole, kurā tiek pārbaudīti:
- (a) dzīvnieki vai preces;
 - (b) darbības, kas ir to operatoru kontrolē, uz kuriem attiecas 1. panta 2. punktā minēto noteikumu tvērums, un aprīkojums, transportlīdzekļi, substances un materiāli, ko izmanto šādu darbību veikšanai;
 - (c) vietas, kurās operatori veic savas darbības;
29. “robežkontroles punkts” ir vieta, ko dalībvalsts nozīmējusi 45. panta 1. punktā paredzēto kontroļu veikšanai, un pie tās piederošais komplekss;
30. “revīzija” ir sistemātiska un neatkarīga pārbaude, ko veic, lai noskaidrotu, vai darbības un ar šīm darbībām saistītie rezultāti atbilst plānotajiem pasākumiem un vai šie pasākumi tiek īstenoti rezultatīvi un ir piemēroti mērķu sasniegšanai;
31. “vērtējums” ir operatoru klasifikācija, kuras pamatā ir to atbilstība vērtēšanas kritērijiem;
32. “oficiālais veterinārārsts” ir veterinārārsts, ko nozīmējušas kompetentās iestādes un kas ir attiecīgi kvalificēts, lai veiktu oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības saskaņā ar
- (a) šo regulu;
 - (b) 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
33. “apdraudējums” ir jebkurš ierosinātais vai apstākļi, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi;
34. “īpašs riska materiāls” ir audi, kas definēti Regulas (EK) Nr. 999/2001 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā;

35. “tāls pārvadājums” ir pārvadājums, kas definēts Regulas (EK) Nr. 1/2005 2. panta m) punktā;
36. “izvešanas vieta” ir robežkontroles punkts vai jebkura cita vieta, kuru nozīmējusi dalībvalsts un caur kuru dzīvnieki, uz ko attiecas Regulas (EK) Nr. 1/2005 darbības joma, tiek izvesti no Savienības muitas teritorijas;
37. “pesticīdu lietošanas iekārta” ir jebkurš aparāts, kas definēts Direktīvas 2009/128/EK 3. panta 4. punktā;
38. “deleģētā institūcija” ir trešā persona, kam kompetentās iestādes deleģējušas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus;
39. “bioloģisko produktu kontroles iestāde” ir dalībvalsts publiska administratīva organizācija, kam kompetentās iestādes ir pilnīgi vai daļēji uzticējušas savu kompetenci attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 834/2007 piemērošanu, attiecīgā gadījumā arī attiecīgā trešās valsts iestāde vai iestāde, kas darbojas trešā valstī;
40. “kontroles pārbaudes procedūras” ir pasākumi, ko kompetentās iestādes ievieš, un darbības, ko tās veic, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību konsekveni un efektīvi;
41. “skrīnings” ir oficiālās kontroles veids, ko īsteno, plānotā secībā veicot novērojumus vai mērījumus nolūkā rast priekšstatu par atbilstību šai regulai un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
42. “mērķorientēts skrīnings” ir oficiālās kontroles veids, kas saistīts ar viena vai vairāku operatoru vai to darbību novērošanu;
43. “kontroles sistēma” ir sistēma, kas aptver kompetentās iestādes un resursus, struktūras, pasākumus un procedūras, kuras ieviestas dalībvalstī, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles tiek veiktas saskaņā ar šo regulu un 15.–24. pantā paredzētajiem noteikumiem;
44. “līdzvērtība” vai “līdzvērtīgi” ir:
- (a) dažādu sistēmu vai pasākumu spēja sasniegt vienus un tos pašus mērķus;
 - (b) dažādas sistēmas vai pasākumi, kas spēj sasniegt vienus un tos pašus mērķus;
45. “ievešana Savienībā” ir dzīvnieku un preču ievešana vienā no I pielikumā norādītajām teritorijām;
46. “dokumentu kontrolpārbaude” ir to oficiālo sertifikātu, oficiālo apliecinājumu un cita(-u) dokumenta(-u), arī komerciālu dokumentu, pārbaude, kuriem jābūt pievienotiem sūtījumam, kā paredzēts 1. panta 2. punktā un 54. panta 1. punktā minētajos noteikumos vai īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar 75. panta 3. punktu, 125. panta 4. punktu, 127. panta 1. punktu un 128. panta 1. punktu;
47. “identitātes kontrolpārbaude” ir vizuāla inspicēšana, kurā pārbauda, vai sūtījuma saturs un marķējums, arī zīmes uz dzīvniekiem, zīmogi un transportlīdzekļi, atbilst

informācijai, kas sniegta oficiālajos sertifikātos, oficiālajos apliecinājumos vai citos sūtījumam pievienotajos dokumentos;

48. “fiziska kontrolpārbaude” ir dzīvnieku vai preču un, attiecīgā gadījumā, iesaiņojuma, transportlīdzekļu, marķējuma un temperatūras kontrolpārbaude, paraugu ņemšana analīzes veikšanai, testēšanai vai diagnostikai un jebkura cita kontrolpārbaude, kas nepieciešama, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
49. “pārkraušana” ir to preču pārvietošana, uz kurām attiecas 45. panta 1. punktā minētās oficiālās kontroles un kuras ar kuģi vai ar gaisa kuģi pa jūru vai ar gaisa transportu ir atvestas no trešās valsts un muitas uzraudzībā, gatavojoties tālākai pārvietošanai, tajā pašā ostā vai lidostā tiek nogādātas uz citu kuģi vai gaisa kuģi;
50. “tranzīts” ir tāda pārvietošana no trešās valsts uz kādu citu trešo valsti, kura muitas uzraudzībā notiek caur vienu no I pielikumā sarakstā norādītajām teritorijām vai notiek no vienas no I pielikumā sarakstā norādītajām teritorijām uz citu I pielikumā norādītu teritoriju, šķērsojot trešās valsts teritoriju;
51. “muitas dienestu uzraudzība” ir darbība, kas definēta Regulas (EEK) Nr. 2913/92⁴⁷ 4. panta 13. punktā;
52. “muitas dienestu kontrole” ir muitas kontrole, kas definēta Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 14. punktā;
53. “oficiāla aizturēšana” ir procedūra, ar kuras starpniecību kompetentās iestādes nodrošina, ka tādus dzīvniekus un preces, kam jāveic oficiālās kontroles, nepārvieto vai neaizskar, pirms nav pieņemts lēmums par to galamērķi; tas attiecas arī uz glabāšanu, ko kompetento iestāžu kontrolē veic operatori;
54. “papildu oficiālās kontroles” ir kontroles, kas sākotnēji nav plānotas un par ko ir izlemts, pamatojoties uz iepriekšēju oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību konstatējumiem;
55. “oficiāla sertificēšana” ir procedūra, ar kuras starpniecību kompetentās iestādes apliecina atbilstību vienai vai vairākām prasībām, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
56. “kontroles plāns” ir kompetento iestāžu noteikts apraksts, kurā ietverta informācija par oficiālās kontroles sistēmas struktūru un organizatorisko struktūru un par tās darbību un sīki izstrādāts to oficiālo kontroļu plāns, kas noteiktā laikposmā veicamas katrā no 1. panta 2. punktā minētajām jomām;
57. “pārvadājuma žurnāls” ir dokuments, kas aprakstīts Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 II pielikuma 1.–5. punktā.

⁴⁷ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

II sadaļa

Oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības dalībvalstīs

I nodaļa

Kompetentās iestādes

3. pants

Kompetento iestāžu nozīmēšana

1. Katrai jomai, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, dalībvalstis nozīmē kompetento iestādi vai iestādes, kam tās uztic pienākumu veikt oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības.
2. Ja vienā un tajā pašā jomā dalībvalsts pienākumu veikt oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības uztic vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei valsts, reģionālā vai vietējā līmenī vai ja kompetentajām iestādēm, kas nozīmētas saskaņā ar 1. punktu, šāda nozīmēšana ļauj konkrētus ar oficiālajām kontrolēm vai citām oficiālajām darbībām saistītus pienākumus nodot citām publiskām iestādēm, tad dalībvalsts:
 - (a) ievieš procedūras, lai nodrošinātu, ka koordinācija starp visām iesaistītajām iestādēm ir efektīva un lietderīga un ka oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības visā tās teritorijā ir konsekventas un rezultatīvas;
 - (b) nozīmē vienīgo atbildīgo iestādi, kuras pienākums ir koordinēt sadarbību un saziņu ar Komisiju un citām dalībvalstīm attiecībā uz tādām oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kas veiktas attiecīgajā teritorijā.
3. Kompetentās iestādes, kuru pienākums ir pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, var uzticēt konkrētus oficiālās kontroles pienākumus vienai vai vairākām bioloģisko produktu kontroles iestādēm. Tādos gadījumos tās piešķir koda numuru katrai no šādām iestādēm.
4. Dalībvalstis Komisijai un citām dalībvalstīm paziņo kontaktinformāciju un tās grozījumus attiecībā uz šādām iestādēm:
 - (a) kompetentās iestādes, kas nozīmētas saskaņā ar 1. punktu;
 - (b) vienīgās atbildīgās iestādes, kas nozīmētas saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu;
 - (c) bioloģisko produktu kontroles iestādes, kas minētas 3. punktā;
 - (d) deleģētās institūcijas, kas norādītas 25. panta 1. punktā.

Pirmajā daļā minēto informāciju arī publisko.

5. Dalībvalstis 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm var uzticēt pienākumu veikt kontroles, lai pārbaudītu atbilstību tādiem noteikumiem vai piemērotu tādus noteikumus, arī noteikumus, kas reglamentē īpašus riskus, kurus var radīt svešzemju sugu klātbūtne Savienībā, kas nav minēti 1. panta 2. punktā.
6. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt, ar kādiem līdzekļiem jāpublisko 4. punktā minētā informācija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. pants

Kompetento iestāžu vispārīgie pienākumi

1. Kompetentajām iestādēm:
 - (a) ir nodrošinātas tādas procedūras un pasākumi, lai būtu gādāts par oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību efektivitāti un atbilstību;
 - (b) ir nodrošināti tādi pasākumi, lai būtu gādāts par oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību objektivitāti, kvalitāti un konsekvenci visos līmeņos;
 - (c) ir nodrošināti tādi pasākumi, lai būtu gādāts, ka personāls, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, nav iesaistīts nekādos interešu konfliktos;
 - (d) ir nodrošināta vai ir pieejama analīzei, testēšanai un diagnostikai pietiekama laboratoriju kapacitāte;
 - (e) ir nodrošināts vai pieejams pietiekams tāds attiecīgi kvalificēts un pieredzējis personāls, lai oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības varētu veikt efektīvi un lietderīgi;
 - (f) ir nodrošināti atbilstīgi un pienācīgi uzturēti kompleksi un aprīkojums, lai būtu gādāts, ka personāls oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības var veikt efektīvi un lietderīgi;
 - (g) ir juridiskas pilnvaras veikt oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības un īstenot pasākumus, kas paredzēti šajā regulā un 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
 - (h) ir juridiskas procedūras, kas nodrošina, ka personālam ir piekļuve operatoru telpām un operatoru rīcībā esošajiem dokumentiem, lai tas varētu pienācīgi izpildīt savus uzdevumus;
 - (i) ir nodrošināti ārkārtas situāciju plāni un tās ir gatavas ārkārtas gadījumā šādus plānus īstenot, ja tas ir vajadzīgs saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
2. Personāls, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības:
 - (a) savas kompetences jomā tiek tā attiecīgi apmācīts, lai varētu kompetenti izpildīt savus pienākumus un konsekventi veikt oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības;

- (b) pārzina jaunākās norises savā kompetences jomā un pēc vajadzības tiek regulāri papildus apmācīts;
- (c) tiek apmācīts par II pielikuma I nodaļā izklāstītajiem tematiem un par kompetento iestāžu pienākumiem, kas izriet no šīs regulas.

Kompetentās iestādes izstrādā un īsteno mācību programmas, lai nodrošinātu, ka personāls, kas veic oficiālās kontroles un oficiālās darbības, tiek apmācīts, kā minēts a), b) un c) apakšpunktā.

- 3. Lai nodrošinātu, ka 1. punkta e) apakšpunktā un 2. punktā minētajam kompetento iestāžu personālam ir vajadzīgā kvalifikācija, prasmes un zināšanas, Komisija, ņemot vērā zinātniskās un tehniskās zināšanas, kas vajadzīgas, lai veiktu oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības katrā no 1. panta 2. punktā minētajām jomām, ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz noteikumiem, kuri reglamentē konkrētās prasības attiecībā uz šāda personāla kvalifikāciju un mācībām.
- 4. Ja kompetentās iestādes dienestos ir vairāk nekā viena struktūrvienība, kas kompetenta veikt oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības, starp dažādajām struktūrvienībām nodrošina efektīvu un lietderīgu koordināciju un sadarbību.

5. pants

Kompetento iestāžu revīzija

- 1. Kompetentās iestādes veic vai uzdod veikt iekšējas revīzijas un, ņemot vērā revīziju rezultātus, veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu iestāžu atbilstību šai regulai.

Šādas revīzijas:

- (a) izvērtē neatkarīgi eksperti;
 - (b) veic pārredzamā veidā.
- 2. Kompetentās iestādes pēc pieprasījuma dara Komisijai pieejamus 1. punktā minēto revīziju rezultātus.
 - 3. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus 1. punktā minēto revīziju veikšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. pants

Kompetento iestāžu lēmumi par fiziskām un juridiskām personām

Kompetento iestāžu saskaņā ar 53. pantu, 64. panta 3. un 5. punktu, 65. pantu, 134. panta 2. punktu un 135. panta 1. un 2. punktu pieņemtus lēmumus par fiziskām vai juridiskām personām šādas personas var apstrīdēt saskaņā ar valsts līmeņa tiesību aktiem.

7. pants

Kompetento iestāžu personāla pienākumi attiecībā uz konfidencialitāti

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai to personāls neizpaustu informāciju, kas uzzināta, veicot pienākumus saistībā ar oficiālajām kontrolēm vai citām oficiālām darbībām, un uz ko pēc būtības attiecas dienesta noslēpums, ievērojot 2. punktu.
2. Ja vien attiecīgo informāciju izpaust neliek sabiedrības intereses, 1. punktā minētais dienesta noslēpums aptver tādu informāciju, kuras izpaušana kaitētu:
 - (a) inspicēšanas, izmeklēšanas vai revīzijas mērķim;
 - (b) fiziskas vai juridiskas personas komercinteresu aizsardzībai;
 - (c) tiesvedības un juridiska atzinuma aizsardzībai.
3. Šā panta 1. un 2. punkts neliedz kompetentajām iestādēm publicēt vai citādi publiskot informāciju par tādu oficiālo kontroļu rezultātiem, kas attiecas uz atsevišķiem operatoriem, ja vien ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) pirms publicēt vai izpaust tādu informāciju, ko kompetentā iestāde plāno publicēt vai citādi darīt pieejamu sabiedrībai, attiecīgajam operatoram ir dota iespēja šo informāciju komentēt;
 - (b) publicētajā vai publiskotajā informācijā ir ņemti vērā attiecīgā operatora izteiktie komentāri vai arī tā ir publicēta vai izpausta kopā ar šādiem komentāriem.

II nodaļa Oficiālās kontroles

8. pants

Oficiālo kontroļu vispārīgie noteikumi

1. Kompetentās iestādes visiem operatoriem regulāri veic oficiālās kontroles, pamatojoties uz riska analīzi un pietiekami bieži, ņemot vērā:
 - (a) apzinātos riskus, kas saistīti ar:
 - i) dzīvniekiem un precēm,
 - ii) darbībām, kuras ir operatoru kontrolē,
 - iii) vietu, kur notiek operatoru darbības;
 - iv) tādu produktu, procesu, materiālu vai substanču izmantošanu, kuri var ietekmēt dzīvnieku barības vai pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību vai dzīvnieku labturību, augu veselību vai augu reproduktīvā materiāla identitāti un kvalitāti vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – var nelabvēlīgi ietekmēt vidi;

- (b) attiecībā uz operatoriem veikto oficiālo kontroļu iepriekšējos rezultātus un operatoru atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - (c) tādu operatoru paškontroļu uzticamību un rezultātus, ko veikuši paši operatori vai pēc to pieprasījuma trešā persona, lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - (d) jebkādu informāciju, kas varētu liecināt par neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
2. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic regulāri un pietiekami bieži, lai varētu identificēt iespējamus tīšus 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumus, papildus 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī ar šādiem iespējamajiem tīšiem pārkāpumiem saistītu informāciju, ar ko apmainās, izmantojot IV sadaļā paredzētās administratīvās palīdzības mehānismus, un jebkādu citu informāciju, kas norāda uz šādu pārkāpumu iespējamību.
3. Oficiālās kontroles, ko, pirms noteiktus dzīvniekus vai preces laiž tirgū vai pārvieto, veic, lai izsniegtu tādu oficiālus sertifikātus vai oficiālus apliecinājumus, kas saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem vajadzīgi kā priekšnosacījums dzīvnieku vai preču laišanai tirgū vai pārvietošanai, veic saskaņā ar:
- (a) šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - (b) deleģētajiem aktiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 15.–24. pantu.
4. Oficiālās kontroles veic bez iepriekšēja brīdinājuma, izņemot gadījumus, kur:
- (a) ir nepieciešams iepriekš informēt operatoru;
 - (b) operators šādas oficiālas kontroles ir pieprasījis.
5. Ciktāl iespējams, oficiālās kontroles veic tā, lai slogu operatoriem mazinātu līdz minimumam.
6. Kompetentās iestādes veic oficiālās kontroles vienādi rūpīgi neatkarīgi no tā, vai attiecīgie dzīvnieki un preces:
- (a) ir pieejami Savienības tirgū, turklāt neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir dalībvalstī, kurā oficiālās kontroles tiek veiktas, vai citā dalībvalstī;
 - (b) ir paredzēti eksportēšanai no Savienības;
 - (c) tiek ievesti Savienībā no trešām valstīm.
7. Ciktāl tas ir stingri nepieciešams oficiālo kontroļu organizēšanai, galamērķa dalībvalstis var pieprasīt, lai operatori, kam dzīvniekus vai preces piegādā no citas dalībvalsts, ziņotu par šādu dzīvnieku vai preču atvešanu.

9. pants
Personas, procesi un darbības, kam veic oficiālās kontroles

Ciktāl tas nepieciešams, lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic:

- (a) attiecībā uz dzīvniekiem un precēm visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos;
- (b) attiecībā uz substancēm, materiāliem vai objektiem, kas var ietekmēt dzīvnieku un preču īpašības, visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos;
- (c) attiecībā uz operatoriem un darbībām, kas ir to kontrolē, attiecībā uz minēto operatoru telpām un procesiem, glabāšanu, transportu, preču izmantošanu un dzīvnieku turēšanu.

10. pants
Oficiālo kontroļu pārredzamība

1. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic, nodrošinot augstu pārredzamības līmeni un publisko būtisku informāciju par oficiālo kontroļu organizēšanu un veikšanu.

Tās arī nodrošina, ka regulāri un laikus publicē šādu informāciju:

- (a) oficiālo kontroļu veids, skaits un rezultāts;
 - (b) konstatēto neatbilstību veids un skaits;
 - (c) gadījumi, kuros kompetentās iestādes veikušas pasākumus saskaņā ar 135. pantu;
 - (d) gadījumi, kuros piemērotas 136. pantā minētās sankcijas.
2. Lai nodrošinātu šā panta 1. punktā paredzēto noteikumu vienādu īstenošanu, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka un pēc vajadzības atjaunina formu, kādā publicējama 1. punktā minētā informācija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
 3. Kompetentās iestādes ir tiesīgas publicēt vai citādi publiskot informāciju par vērtējumu, kas atsevišķiem operatoriem piešķirts, pamatojoties uz oficiālo kontroļu rezultātiem, ja vien ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) vērtēšanas kritēriji ir objektīvi, pārredzami un publiski pieejami;
 - (b) ir ieviesti attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu vērtēšanas procesa konsekvenci un pārredzamību.

11. pants
Dokumentētas kontroles un kontroles pārbaudes procedūras

1. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic saskaņā ar dokumentētām procedūrām.
Šādas procedūras aptver kontroles procedūru tematiskās jomas, kas izklāstītas II pielikuma II nodaļā, un tajās ietilpst sīki izstrādāti norādījumi personālam, kas veic oficiālās kontroles.
2. Kompetentās iestādes ir ieviesušas procedūras, kurās pārbauda, cik konsekventas un cik rezultatīvas ir oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, ko tās veic.
3. Kompetentās iestādes:
 - (a) veic korigējošas darbības visos gadījumos, kur 2. punktā paredzētajās procedūrās konstatē nepilnības, kas mazina oficiālo kontroļu un citu darbību konsekvenci un iedarbīgumu;
 - (b) pēc vajadzības atjaunina 1. punktā paredzētās dokumentētās procedūras.

12. pants
Ziņojumi par oficiālajām kontrolēm

1. Kompetentās iestādes sagatavo ziņojumus par katru oficiālo kontroli, ko tās veic.
Šādos ziņojumos ietver:
 - (a) oficiālo kontroļu nolūka aprakstu;
 - (b) izmantotās kontroles metodes;
 - (c) oficiālo kontroļu rezultātus;
 - (d) attiecīgā gadījumā – pasākumus, ko kompetentās iestādes attiecīgajam operatoram pieprasa veikt attiecīgo kontroļu rezultātā.
2. Kompetentās iestādes operatoram, kam veic oficiālu kontroli, iesniedz 1. punktā paredzētā ziņojuma kopiju.
3. Ja oficiālajās kontrolēs ir vajadzīga kompetento iestāžu personāla vai pārstāvju nepārtraukta vai regulāra klātbūtne operatora telpās, 1. punktā paredzētos ziņojumus sagatavo tik bieži, lai kompetentās iestādes un operatoru varētu:
 - (a) regulāri informēt par atbilstības līmeni;
 - (b) nekavējoties informēt par visām nepilnībām vai neatbilstībām, kas apzinātas oficiālajās kontrolēs.

13. pants
Oficiālās kontroles, metodes un paņēmieni

1. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic, izmantojot tādas kontroles metodes un paņēmienus, kurās attiecīgā gadījumā ietilpst skrīnings, mērķorientēts skrīnings, pārbaudīšana, inspicēšana, revīzijas, paraugu ņemšana, analīze, diagnosticēšana un testēšana.
2. Oficiālajās kontrolēs attiecīgi:
 - (a) pārbauda kontroles sistēmas, ko operatori ieviesuši, un iegūtajiem rezultātiem;
 - (b) inspicē:
 - i) primāro ražotāju iekārtas un citus uzņēmumus, arī to apkārtni, telpas, birojus, aprīkojumu, iekārtas un mašīnas, transportu un to dzīvniekus un preces,
 - ii) izejvielas, sastāvdaļas, pārstrādes palīg līdzekļus un citus līdzekļus, ko izmanto preču sagatavošanai vai ražošanai vai dzīvnieku barošanai vai kopšanai,
 - iii) pusfabrikātus,
 - iv) tīrīšanas un uzkopšanas līdzekļus un procesus, augu aizsardzības līdzekļus,
 - v) marķējumus, noformējumu un reklāmu;
 - (c) kontrolē higiēnas apstākļus operatoru telpās;
 - (d) novērtē procedūras attiecībā uz labu ražošanas praksi (*GMP*), labu higiēnas praksi (*GHP*), labu lauksaimniecības praksi, kā arī riska analīzi un kritisko kontrolpunktu noteikšanu (*HACCP*);
 - (e) pārbauda tādus dokumentus un citus pierakstus, kam var būt būtiska nozīme, novērtējot atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - (f) veic pārrunas ar operatoriem un to personālu;
 - (g) nolasa vērtības, kas reģistrētas ar operatoru mērinstrumentiem;
 - (h) veic kontroli ar pašu kompetento iestāžu instrumentiem, lai pārbaudītu operatoru veiktos mērījumus;
 - (i) veic jebkādas citas darbības, kas vajadzīgas neatbilstību konstatēšanai.

14. pants
Operatoru pienākumi

1. Ciktāl oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību veikšanai tas ir nepieciešams, operatori pēc kompetento iestāžu pieprasījuma kompetento iestāžu personālam nodrošina piekļuvi:
 - (a) savām telpām;
 - (b) savām datorizētajām informācijas pārvaldības sistēmām;
 - (c) saviem dzīvniekiem un precēm;
 - (d) saviem dokumentiem un jebkādai citai svarīgai informācijai.
2. Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību laikā operatori palīdz kompetento iestāžu personālam veikt tā uzdevumus.
3. Par sūtījumu atbildīgais operators:
 - (a) pilnīgi sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību efektīvu veikšanu;
 - (b) visu ar sūtījumu saistīto informāciju dara pieejamu papīra formā vai elektroniski.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus:
 - (a) kuros nosaka kārtību, kādā notiek kompetento iestāžu piekļuve 1. punkta b) apakšpunktā minētajām datorizētajām informācijas pārvaldības sistēmām;
 - (b) par sadarbību starp operatoriem un kompetentajām iestādēm, kā norādīts 3. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

15. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, kuri paredzēti lietošanai pārtikā

1. Oficiālajās kontrolēs attiecībā uz gaļas ražošanu ietilpst:
 - (a) oficiāla veterinārārsta vai tā atbildībā veikta dzīvnieku veselības un labturības pārbaudīšana pirms nokaušanas;
 - (b) kautuvēs, izcirstuvēs un savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos oficiāla veterinārārsta vai tā atbildībā veiktas oficiālās kontroles, kurās pārbauda atbilstību prasībām, ko piemēro attiecībā uz:
 - i) gaļas ražošanas higiēnu,

- ii) veterināro zāļu atlieku klātbūtni dzīvnieku izcelsmes produktos, kas paredzēti lietošanai pārtikā,
- iii) darbībām ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un īpašu riska materiālu un to utilizāciju,
- iv) dzīvnieku veselību un labturību.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par konkrētiem noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz lietošanai pārtikā paredzētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem un šādu produktu ražošanai paredzētiem dzīvniekiem, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, kas šādiem produktiem un dzīvniekiem piemērojami, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc oficiālās kontroles. Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 1. punktā un 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
- (b) vienotām konkrētām prasībām attiecībā uz oficiālo kontroļu veikšanu un šādu oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī konkrētos apdraudējumus un riskus, kādi pastāv attiecībā uz katru dzīvnieku izcelsmes produktu, un dažādos procesus, kādus tam veic;
- (c) gadījumiem un nosacījumiem, kādos un saskaņā ar kādiem kautuvju personālu var iesaistīt oficiālajās kontrolēs, un tādu testu izstrādi un izmantošanu, ar kuriem novērtētu to sniegumu;
- (d) gadījumiem, kādos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā;
- (e) kritērijiem, pēc kuriem noteikt, kad, pamatojoties uz riska analīzi, nav nepieciešama oficiālā veterinārārsta klātbūtne kautuvēs un savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos laikā, kad tiek veiktas 1. punktā minētās oficiālās kontroles.

Ja tādu risku gadījumos, kurus nevar efektīvi novērst, jo nav vienotu specifikāciju attiecībā uz oficiālajām kontrolēm vai pasākumiem, kas kompetentajām iestādēm pēc šādām oficiālajām kontrolēm jāveic, un ja nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ tas ir vajadzīgs, deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstoši šim punktam, piemēro 140. pantā paredzēto procedūru.

3. Pieņemot deleģētos aktus, kā paredzēts 2. punktā, Komisija ņem vērā:

- (a) pieredzi, ko pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji guvuši attiecībā uz to procedūru piemērošanu, kuras minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004⁴⁸ 5. pantā;
 - (b) zinātnes un tehnoloģiju attīstību;
 - (c) patērētāju gaidas attiecībā uz pārtikas sastāvu un pārtikas patēriņa modeļu maiņas;
 - (d) tādus riskus cilvēku un dzīvnieku veselībai, kas saistīti ar gaļu un citiem lietošanai pārtikā paredzētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem.
4. Ciktāl tas netraucē sasniegt cilvēku un dzīvnieku veselības mērķus, kas norādīti 1. panta 2. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajos noteikumos, kuri piemērojami lietošanai pārtikā paredzētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem un dzīvniekiem, kuri paredzēti šādu produktu ražošanai, Komisija, pieņemot deleģētos aktus, kā paredzēts 2. punktā, ņem vērā arī šādus elementus:
- (a) vajadzību sekmēt deleģēto aktu piemērošanu mazos uzņēmumos;
 - (b) vajadzību nodrošināt tradicionālo metožu nepārtrauktu izmantošanu jebkurā no pārtikas ražošanas, pārstrādes vai izplatīšanas posmiem;
 - (c) to pārtikas uzņēmumu vajadzības, kas atrodas reģionos, uz kuriem attiecas īpaši ģeogrāfiski ierobežojumi.

16. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar noteiktu vielu atliekām pārtikā un dzīvnieku barībā

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, kas piemērojami noteiktām vielām, kuras izmantojot kultūraugiem vai dzīvniekiem vai pārtikas vai dzīvnieku barības ražošanā vai pārstrādē, pārtikā vai dzīvnieku barībā var rasties šādu vielu atliekas, un par darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic pēc oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā vajadzību nodrošināt oficiālo kontroļu obligāto līmeni, kas nepieciešams, lai novērstu, ka šādas vielas izmanto, pārkāpjot 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos noteikumus, un paredz noteikumus par:

- (a) vienotām konkrētām prasībām attiecībā uz oficiālo kontroļu veikšanu un šādu oficiālo kontroļu vienotu obligāto biežumu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī konkrētos apdraudējumus un riskus, kas saistīti ar neatļautām vielām un oficiālu atļautu vielu neatļautu lietošanu;

⁴⁸

OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.

- (b) konkrētiem kritērijiem un konkrētu saturu papildus tam, kas paredzēts 108. pantā, attiecībā uz 107. panta 1. punktā paredzētā valsts kontroles daudzgadu plāna attiecīgo daļu sagatavošanu;
- (c) gadījumiem, kādos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā.

17. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā dzīvnieku veselības riskus, kas saistīti ar dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem un reproduktīvajiem produktiem, un cilvēku un dzīvnieku veselības riskus, kas saistīti ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, un tajos paredz noteikumus par:

- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
- (b) vienotām konkrētām prasībām attiecībā uz oficiālo kontroļu veikšanu un šādu oficiālo kontroļu vienotu obligāto biežumu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī vajadzību novērst apdraudējumus un riskus dzīvnieku veselībai, veicot oficiālās kontroles, lai pārbaudītu atbilstību slimību profilakses un kontroles pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;
- (c) gadījumiem, kādos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā.

18. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar dzīvnieku labturības prasībām

1. Oficiālajās kontrolēs, kurās pārbauda atbilstību noteikumiem, kas paredz dzīvnieku labturības prasības to pārvadāšanas gadījumā, ietilpst:
 - (a) attiecībā uz tāliem pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm – oficiālas kontroles, ko veic pirms iekraušanas, lai pārbaudītu, vai dzīvnieki ir pārvadāšanai piemērotā stāvoklī;

- (b) attiecībā uz tādiem tāliem pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm, kuros pārvadā zirgu dzimtas mājdzīvniekus, kas nav reģistrēti zirgu dzimtas dzīvnieki, un liellopu, aitu, kazu un cūku sugu mājdzīvniekus, pirms pārvadājuma veicamas:
- i) pārvadājumu žurnālu oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai pārvadājuma žurnāls ir reālistisks un liecina par atbilstību Regulai (EK) Nr. 1/2005,
 - ii) oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai pārvadājuma žurnālā norādītajam pārvadātājam ir derīga pārvadātāja atļauja, derīgs atbilstības sertifikāts transportlīdzekļa izmantošanai tāliem pārvadājumiem un derīgi autovadītāju un pavadoņu kvalifikācijas sertifikāti;
- (c) robežkontroles punktos, kas paredzēti 57. panta 1. punktā, un izvešanas vietās veicamas:
- i) oficiālas kontroles attiecībā uz pārvadājamo dzīvnieku stāvokļa un attiecībā uz transportlīdzekļa piemērotību pārvadāšanai;
 - ii) oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai pārvadātāji ievēro piemērojamos starptautiskos nolīgumus un vai tiem ir derīgas pārvadātāju atļaujas un derīgi autovadītāju un pavadoņu kvalifikācijas sertifikāti,
 - iii) oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai zirgu dzimtas dzīvnieki un liellopu, aitu, kazu un cūku sugu mājdzīvnieki ir pārvadāti tālos pārvadājumos vai tiks tādos pārvadāti.
2. Ja 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētie noteikumi paredz, ka ir jāizpilda noteikti skaitliski neraksturojami dzīvnieku labturības standarti, vai ja minētie noteikumi paredz, ka ir jāpieņem konkrēta prakse, kuras ievērošanu faktiski nevar pārbaudīt vienīgi ar 13. pantā minētajām oficiālās kontroles metodēm un paņēmieniem, tad oficiālajās kontrolēs, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību minētajiem noteikumiem, 3. punkta f) apakšpunktā minētajos gadījumos un atbilstoši nosacījumiem, ko pieņem saskaņā ar minēto apakšpunktu, var izmantot arī konkrētus dzīvnieku labturības rādītājus.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā dzīvnieku labturības risku, kas saistīts ar lauksaimniecisko darbību un ar dzīvnieku transportēšanu, kaušanu un nonāvēšanu, un tajos paredz noteikumus par:
- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 1. punktā un 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
 - (b) vienotām konkrētām prasībām attiecībā uz oficiālo kontroļu veikšanu un šādu oficiālo kontroļu vienotu obligāto biežumu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī risku, kas saistīts ar dažādām dzīvnieku

sugām un transportlīdzekļiem, un vajadzību novērst neatbilstīgu praksi un ierobežot dzīvnieku ciešanas;

- (c) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas minēti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā;
- (d) dzīvnieku labturības prasību izpildes pārbaudīšanu robežkontroles punktos un izvešanas vietās un prasību minimumu, kas piemērojamas šādām izvešanas vietām;
- (e) konkrētiem kritērijiem un nosacījumiem IV sadaļā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai;
- (f) to, kādos gadījumos un apstākļos oficiālajā kontrolē, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību dzīvnieku labturības prasībām, var izmantot konkrētus dzīvnieku labturības rādītājus, kas pamatoti ar novērtējamiem snieguma kritērijiem, un par to, kā šādus rādītājus izstrādāt, pamatojoties uz zinātnes un tehnikas datiem.

19. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar augu veselību

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz augiem, augu produktiem un citiem objektiem, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem, kas piemērojami šādām precēm, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā augu veselības riskus, kas saistīti ar augiem, augu produktiem un citiem objektiem attiecībā uz konkrētiem augiem kaitīgajiem organismiem vai operatoriem, un tajos paredz noteikumus par:

- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kuri paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
- (b) vienotām konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz tādu konkrētu augu, augu produktu un citu objektu ieviešanu un apriti Savienībā, uz kuriem attiecas 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētie noteikumi, un par šādu oficiālo kontroļu vienotu obligāto biežumu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī tādus konkrētus apdraudējumus un riskus augu veselībai, kas saistīti ar konkrētiem augiem, augu produktiem un citiem konkrētas izcelsmes vai pirmavota objektiem;
- (c) tādu oficiālo kontroļu vienotu biežumu, kuras kompetentās iestādes veic attiecībā uz operatoriem, kam ir atļauts izsniegt augu pases saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 79. panta 1. punktu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī to, vai attiecīgie operatori ir īstenojuši fitosanitārā riska pārvaldības plānu, kurš paredzēts Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par*

aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru] 86. pantā attiecībā uz augiem, augu produktiem un citiem objektiem, ko tie audzē vai ražo;

- (d) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā.

20. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar augu reproduktīvo materiālu

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz augu reproduktīvo materiālu, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, kas piemērojami šādām precēm, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
- (b) vienotām konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī noteiktu kategoriju augu reproduktīvā materiāla vai konkrētu ģinšu vai sugu radītos riskus veselībai, to identitāti, kvalitāti un izsekojamību;
- (c) konkrētiem kritērijiem un nosacījumiem IV sadaļā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai;
- (d) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā.

21. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar ĢMO un ģenētiski modificētu pārtiku un dzīvnieku barību

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz ĢMO un ģenētiski modificētu pārtiku un barību, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā vajadzību nodrošināt oficiālo kontroļu obligāto līmeni, kas novērstu praksi, kura ir pretrunā minētajiem noteikumiem, un paredz noteikumus par:

- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
- (b) vienotām konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai un vienotu obligāto biežumu šādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz:

- i) tādu ĢMO un ģenētiski modificētas pārtikas un barības klātbūtni tirgū, kuri nav atļauti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvu 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu⁴⁹ vai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 ,
 - ii) ĢMO audzēšanu un un tāda uzraudzības plāna pareizu piemērošanu, kas minēts Direktīvas 2001/18/EK 13. panta 2. punkta e) apakšpunktā un Regulas (EK) Nr. 1829/2003 5. panta 5. punktā un 17. panta 5. punktā,
 - iii) ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu;
- (c) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā.

22. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar augu aizsardzības līdzekļiem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem.

Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā riskus, ko augu aizsardzības līdzekļi var radīt cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi, un tajos paredz noteikumus par:

- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
- (b) vienotām konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai un šādu oficiālo kontroļu vienotu obligāto biežumu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu ražošanu, laišanu tirgū, ieviešanu Savienībā, marķēšanu, iepakojšanu, transportēšanu, glabāšanu un izmantošanu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī vajadzību nodrošināt augu aizsardzības līdzekļu drošu un ilgtspējīgu izmantošanu un apkarot šādu līdzekļu nelegālu tirdzniecību;
- (c) vienotajām konkrētām prasībām pesticīdu lietošanas iekārtu inspicēšanai un šādu kontroļu vienotu obligāto biežumu;
- (d) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas minēti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas paredzēti minētajā punktā;

⁴⁹ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.

- (e) tādu sertifikācijas sistēmu izstrādi, kas kompetentajām iestādēm palīdzētu pesticīdu lietošanas iekārtu inspicēšanā;
- (f) informācijas vākšanu, pārraudzību un ziņošanu par gadījumiem, kur ir aizdomas par augu aizsardzības līdzekļu izraisītu saindēšanos;
- (g) informācijas vākšanu, pārraudzību un ziņošanu par viltotiem augu aizsardzības līdzekļiem un augu aizsardzības līdzekļu nelegālu tirdzniecību.

23. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar bioloģiskajiem produktiem un aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālajām īpatnībām

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta j) un k) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm.
2. Attiecībā uz 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem 1. punktā minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:
 - (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11.–13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā, kā arī papildus 25., 29., 30. un 32. pantam attiecībā uz deleģēto institūciju apstiprināšanu un uzraudzību;
 - (b) papildus prasībām, kas paredzētas 8. panta 1. punktā, prasībām attiecībā uz riska novērtējumu un oficiālo kontroļu biežuma noteikšanu, un, attiecīgā gadījumā, paraugu ņemšanu, ņemot vērā neatbilstības rašanās risku;
 - (c) oficiālo kontroļu obligāto biežumu attiecībā uz operatoriem [uzņēmējiem], kas definēti Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 2. panta d) punktā, un par to, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem noteiktus šādus operatorus no noteiktām oficiālām kontrolēm var atbrīvot;
 - (d) oficiālo kontroļu metodēm un paņēmieniem papildus tiem, kas minēti 13. pantā un 33. panta 1. un 5. punktā, un konkrētām prasībām tādu oficiālo kontroļu veikšanai, kuru mērķis ir visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt bioloģisko produktu izsekojamību, kā arī garantēt atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;
 - (e) kritērijiem, kas attiecībā uz neatbilstības gadījumā veicamiem pasākumiem izvirzīti papildus tiem, kuri minēti 135. panta 1. punkta otrajā daļā un Regulas (EK) Nr. 834/2007 30. panta 1. punktā, un pasākumiem papildus tiem, kas paredzēti 135. panta 2. punktā;
 - (f) prasībām papildus tām, kas paredzētas 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā, attiecībā uz kompleksiem un aprīkojumu, kas nepieciešams oficiālo kontroļu veikšanai, un nosacījumiem un pienākumiem papildus tiem, kas norādīti 25.–30. pantā un 32. pantā, attiecībā uz oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšanu;

- (g) par oficiālajām kontrolēm atbildīgo kompetento iestāžu, bioloģisko produktu kontroles iestāžu un deleģēto institūciju ziņošanas pienākumiem papildus tiem, kas norādīti 12. un 31. pantā;
 - (h) īpašiem kritērijiem un nosacījumiem IV sadaļā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai.
3. Attiecībā uz 1. panta 2. punkta k) apakšpunktā minētajiem noteikumiem 1. punktā norādītajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:
- (a) prasībām, metodēm un paņēmieniem papildus tiem, kas minēti 11. un 13. pantā, attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, kuras veic, lai pārbaudītu atbilstību produktu specifikācijām un marķēšanas prasībām;
 - (b) metodēm un paņēmieniem papildus tiem, kas minēti 13. pantā, attiecībā uz tādu oficiālo kontroļu veikšanu, kuru mērķis ir visos ražošanas sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt to produktu izsekojamību, uz kuriem attiecas 1. panta 2. punkta k) apakšpunktā minēto noteikumu tvērums, un garantēt atbilstību minētajiem noteikumiem;
 - (c) konkrētiem kritērijiem un konkrētu saturu papildus tiem, kas paredzēti 108. pantā, attiecībā uz 107. panta 1. punktā paredzētā valsts kontroles daudzgadu plāna attiecīgo daļu sagatavošanu un par 112. pantā paredzētā ziņojuma konkrētu papildu saturu;
 - (d) konkrētiem kritērijiem un nosacījumiem IV sadaļā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai;
 - (e) konkrētiem pasākumiem, kas papildus 135. panta 2. punktā norādītajiem pasākumiem jāveic neatbilstības un būtiskas vai atkārtotas neatbilstības gadījumā.
4. Attiecīgā gadījumā 2. un 3. punktā minētajos deleģētajos aktos pieļauj atkāpes no norādītajos punktos minētajām šīs regulas normām.

24. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic gadījumos, ja konstatē jaunus riskus, kas saistīti ar pārtiku un dzīvnieku barību

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par konkrētiem noteikumiem tādām oficiālām kontrolēm, ko konkrētu kategoriju pārtikai vai barībai veic, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta a)–e) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, un par darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā konstatētos jaunus riskus, kas ar pārtiku vai dzīvnieku barību var tikt radīti cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, vai jebkādos šādus riskus, kas izriet no jauniem pārtikas vai dzīvnieku barības ražošanas vai patēriņa modeļiem vai ko nevar efektīvi novērst bez vienotas specifikācijas, kura attiecas uz oficiālajām kontrolēm un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm, un minētie akti paredz noteikumus par:

- (a) kompetento iestāžu konkrētajiem pienākumiem un uzdevumiem papildus tiem, kas paredzēti 4., 8. un 9. pantā, 10. panta 1. punktā, 11., 12. un 13. pantā, 34. panta 1. un 2. punktā un 36. pantā;
 - (b) vienotām konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai un šādu oficiālo kontroļu vienoto obligāto biežumu, papildus 8. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ņemot vērā arī konkrētos apdraudējumus un riskus, kādi pastāv attiecībā uz katras kategorijas pārtiku un dzīvnieku barību, un dažādos procesus, ko tai piemēro;
 - (c) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kādi minēti 135. panta 2. punktā, vai citi pasākumi papildus tiem, kas minētajā punktā paredzēti.
2. Ja tas ir nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ gadījumos, kur pastāv būtiski riski cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai videi, uz deleģētiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, attiecina 140. pantā paredzēto procedūru.

III nodaļa

Kompetento iestāžu konkrētu uzdevumu deleģēšana

25. pants

Kā kompetentās iestādes deleģē konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus

1. Kompetentās iestādes konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus var deleģēt vienai vai vairākām deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām saskaņā ar nosacījumiem, kas attiecīgi paredzēti 26. un 27. pantā.
2. Kompetentās iestādes nedeleģē lēmumu par pasākumiem, kas paredzēti 135. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 135. panta 2. un 3. punktā.

Pirmā daļa neattiecas uz pasākumiem, kas saskaņā ar 135. pantu vai ar 23. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem jāveic pēc oficiālajām kontrolēm, kuras veiktas, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus, ar ko nosaka konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus, kurus, lai saglabātu kompetento iestāžu neatkarību vai pamatfunkcijas, nedrīkst deleģēt.
4. Ja kompetentās iestādes konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus, kuru mērķis ir pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, deleģē vienai vai vairākām deleģētajām institūcijām, tās katrai deleģētajai institūcijai piešķir koda numuru un nozīmē iestādes, kas atbildīgas par to apstiprināšanu un uzraudzību.

26. pants

Nosacījumi konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšanai deleģētajām institūcijām

1. Šīs regulas 25. panta 1. punktā minēto konkrēto kontroles uzdevumu deleģēšanu deleģētajai institūcijai veic rakstiski un tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) deleģējumā ir precīzi aprakstīti:
 - i) konkrētie oficiālās kontroles uzdevumi, ko deleģētā institūcija var veikt,
 - ii) nosacījumi, saskaņā ar kādiem tā minētos uzdevumus var veikt;
 - (b) deleģētajai institūcijai:
 - i) ir speciālās zināšanas, aprīkojums un infrastruktūra, kas nepieciešami tai deleģēto konkrēto oficiālās kontroles uzdevumu veikšanai,
 - ii) ir pietiekams attiecīgi kvalificēts un pieredzējis personāls,
 - iii) tā ir objektīva un neatrodas ar tai deleģēto konkrēto oficiālās kontroles uzdevumu izpildi saistītos interešu konfliktos,
 - iv) tā darbojas un ir akreditēta saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17020 "Prasības dažāda veida institūcijām, kas veic inspekciju" vai citu standartu, ja tas vairāk atbilst attiecīgajiem deleģētajiem uzdevumiem;
 - (c) ir ieviesti pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu koordināciju starp deleģējošajām kompetentajām iestādēm un deleģēto institūciju.

27. pants

Nosacījumi konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšanai fiziskām personām

Kompetentās iestādes konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus var deleģēt vienai vai vairākām fiziskām personām, ja to atļauj 15.–24. pantā paredzētie noteikumi. Šādu deleģēšanu veic rakstiski.

Attiecībā uz konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšanu fiziskām personām piemēro 26. panta 1. punktu, izņemot tā b) apakšpunkta ii) un iv) punktu.

28. pants

Tādas deleģētās institūcijas un fiziskās personas pienākumi, kurai deleģēti konkrēti oficiālās kontroles uzdevumi

Deleģētās institūcijas vai fiziskās personas, kurām saskaņā ar 25. panta 1. punktu deleģēti konkrēti oficiālās kontroles uzdevumi:

- (a) regulāri un kad vien minētās kompetentās iestādes to pieprasa, paziņo to veikto oficiālo kontroļu rezultātus kompetentajām iestādēm, kas konkrētos oficiālās kontroles uzdevumus deleģējušas;

- (b) ja oficiālo kontroļu rezultāti liecina par neatbilstību vai norāda, ka neatbilstība ir iespējama, nekavējoties informē kompetentās iestādes, kas konkrētos oficiālās kontroles uzdevumus deleģējušas.

29. pants

To kompetento iestāžu pienākumi, kas deleģē konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus

Kompetentās iestādes, kas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus deleģējušas deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām saskaņā ar 25. panta 1. punktu:

- (a) pēc vajadzības organizē šādu institūciju vai personu revīziju vai inspicēšanu;
- (b) nekavējoties pilnīgi vai daļēji atsauc deleģējumu, ja:
 - i) pēc a) punktā paredzētās revīzijas vai inspicēšanas ir pierādījumi, ka šādas deleģētās institūcijas vai fiziskās personas tām deleģētos oficiālās kontroles uzdevumus neveic pienācīgi;
 - ii) deleģētā institūcijas vai fiziskā persona neveic atbilstīgus un laikus īstenotus pasākumus, lai novērstu a) punktā paredzētajā revīzijā vai inspicēšanā konstatētos trūkumus.

30. pants

Ar citām oficiālajām darbībām saistītu uzdevumu deleģēšanas nosacījumi

1. Kompetentās iestādes konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālajām darbībām, var deleģēt vienai vai vairākām deleģētajām institūcijām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) šādu deleģēšanu neaizliedz 1. panta 2. punktā minētie noteikumi;
 - (b) ir izpildīti 26. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, izņemot tā b) apakšpunkta iv) punktu.
2. Kompetentās iestādes var deleģēt konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālajām darbībām, vienai vai vairākām fiziskām personām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) šādu deleģēšanu atļauj 1. panta 2. punktā minētie noteikumi;
 - (b) ir izpildīti 26. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, izņemot tā b) apakšpunkta ii) un iv) punktu.

31. pants

Tādas deleģētās institūcijas un fiziskās personas pienākumi, kurai deleģēti konkrēti ar citām oficiālajām darbībām saistīti uzdevumi

Tāda deleģētā institūcija vai fiziskā persona, kurai deleģēti ar citām oficiālajām darbībām saistīti konkrēti uzdevumi saskaņā ar 30. pantu:

- (a) savu veikto citu oficiālo darbību rezultātus regulāri un kad vien minētās kompetentās iestādes to pieprasa, paziņo kompetentajām iestādēm, kas konkrētos ar citām oficiālajām darbībām saistītos uzdevumus deleģējušas;
- (b) ja citu oficiālo darbību rezultāti liecina par neatbilstību vai norāda uz neatbilstības iespējamību, nekavējoties informē kompetentās iestādes, kas konkrētos ar citām oficiālajām darbībām saistītos uzdevumus deleģējušas.

32. pants

Tādu kompetento iestāžu pienākumi, kas deleģē konkrētus ar citām oficiālajām darbībām saistītus uzdevumus

Kompetentās iestādes, kas ar citām oficiālajām darbībām saistītus konkrētus uzdevumus deleģējušas deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām saskaņā ar 30. pantu:

- (a) pēc vajadzības organizē šādu institūciju vai personu revīziju vai inspicēšanu;
- (b) nekavējoties pilnīgi vai daļēji atsauc deleģēšanu, ja:
 - i) pēc a) punktā paredzētās revīzijas vai inspicēšanas ir pierādījumi, ka šādas deleģētās institūcijas vai fiziskās personas tām deleģētos ar citām oficiālajām darbībām saistītus uzdevumus neveic pienācīgi;
 - ii) deleģētās institūcijas vai fiziskās personas neveic atbilstīgus un laikus īstenotus pasākumus, lai novērstu a) punktā paredzētajā revīzijā vai inspicēšanā konstatētos trūkumus.

IV nodaļa

Paraugu ņemšana, analīze, testēšana un diagnostika

33. pants

Paraugu ņemšanai, analīzei, testēšanai un diagnostikai izmantotās metodes

1. Metodes, ko izmanto paraugu ņemšanai un laboratoriskajai analīzei, testēšanai un diagnostikai oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību laikā, atbilst Savienības noteikumiem, ar kuriem nosaka šādas metodes vai šādu metožu veikspējas kritērijus.
2. Ja nav 1. punktā minēto Savienības noteikumu, oficiālās laboratorijas savām konkrētajām analīzes, testēšanas un diagnostikas vajadzībām izmanto sasniegtajam tehniskajam līmenim atbilstošas metodes, ņemot vērā:
 - (a) visjaunākās pieejamās metodes, kas atbilst attiecīgajiem starptautiski atzītajiem noteikumiem vai protokoliem, arī tiem, kurus apstiprinājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN), vai
 - (b) ja nav a) apakšpunktā minēto noteikumu vai protokolu – attiecīgās metodes, ko izstrādājušas vai iesaka Eiropas Savienības references laboratorijas un kas validētas saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem, vai

- (c) ja nav ne a) apakšpunktā minēto noteikumu vai protokolu ne b) apakšpunktā minēto metožu – metodes, kas atbilst attiecīgiem valsts līmenī paredzētiem noteikumiem, vai
 - (d) ja nav ne a) apakšpunktā minēto noteikumu vai protokolu, ne b) apakšpunktā minēto metožu, ne arī c) apakšpunktā minēto valsts noteikumu – attiecīgās metodes, ko izstrādājušas vai iesaka nacionālās references laboratorijas un kas validētas saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem, vai
 - (e) ja nav ne a) apakšpunktā minēto noteikumu vai protokolu, ne b) apakšpunktā minēto metožu, ne c) apakšpunktā minēto valsts noteikumu, ne arī d) apakšpunktā minēto metožu – attiecīgās metodes, kas validētas saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem.
3. Attiecībā uz skrīningu, mērķorientētu skrīningu un citām oficiālajām darbībām, ja nav 1. punktā minēto Savienības noteikumu, tad var izmantot jebkuru no 2. punktā minētajām metodēm.
 4. Ja laboratoriska analīze, testēšana vai diagnostika ir vajadzīga steidzami un ja nepastāv neviena no 1. un 2. punktā minētajām metodēm, attiecīgā nacionālā references laboratorija vai, ja šādas nacionālās references laboratorijas nav, jebkura cita saskaņā ar 36. panta 1. punktu nozīmēta laboratorija, kamēr nav validēta attiecīga starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem atbilstoša metode, var izmantot citas metodes, kas nav šā panta 1. un 2. punktā norādītās metodes.
 5. Ja vien iespējams, laboratoriskās analīzes metodes atbilst attiecīgajiem kritērijiem, kas paredzēti III pielikumā.
 6. Paraugus ņem, apstrādā un marķē tā, lai garantētu to juridisko, zinātnisko un tehnisko derīgumu.
 7. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus attiecībā uz:
 - (a) paraugu ņemšanai un laboratoriskai analīzei, testēšanai un diagnostikai izmantojamām metodēm;
 - (b) izpildes kritērijiem, analīzes, testēšanas vai diagnostikas parametriem, mērījumu nenoteiktību un šo metožu validācijas procedūrām;
 - (c) analīzes, testēšanas un diagnostikas rezultātu interpretāciju.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

34. pants *Otrs eksperta atzinums*

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka operatori, kuru dzīvniekiem vai precēm ņem paraugus, veic analīzi, testēšanu vai diagnostiku sakarā ar oficiālajām kontrolēm, ir tiesības pieprasīt otru eksperta atzinumu.

Šādas tiesības:

- (a) operatoram vienmēr ļauj pieprasīt, lai ar paraugu ņemšanu, testēšanu vai diagnostiku saistītos dokumentus izskatītu cits eksperts;
 - (b) attiecīgā gadījumā, ja tas tehniski iespējams, jo īpaši ņemot vērā to, kāda ir apdraudējuma izplatība vai sadalījums dzīvniekos vai precēs, cik ātrbojīgi ir paraugi vai preces un kāds substrāta daudzums ir pieejams, – operatoram ļauj pieprasīt:
 - i) lai tiktu paņemts pietiekams skaits citu paraugu otram eksperta atzinumam, vai,
 - ii) ja pietiekamu skaitu paraugu, kā minēts i) apakšpunktā, paņemt nav iespējams, pieprasīt, lai testa paraugam tiktu veikta neatkarīga otrā analīze, testēšana vai diagnostika.
2. Operatora iesniegts pieteikums par otru eksperta atzinumu saskaņā ar 1. punktu neskar kompetento iestāžu pienākumu steidzīgi rīkoties, lai likvidētu vai ierobežotu riskus cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai vai dzīvnieku labturībai, vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem un šo regulu.
 3. Komisija var ar īstenošanas aktiem noteikt procedūras, kas reglamentē to, kā vienādi piemēro 1. punktā paredzētos noteikumus un noformē un apstrādā pieteikumus attiecībā uz otru eksperta atzinumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

35. pants

Paraugu ņemšana no dzīvniekiem un precēm, ko piedāvā pārdošanai, izmantojot distanciālās saziņas līdzekļus

1. Attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, ko piedāvā pārdošanai, izmantojot distanciālās saziņas līdzekļus, oficiālai kontrolei var izmantot paraugus, ko kompetentās iestādes pasūtījušas no operatoriem, sevi neidentificējot.
2. Kompetentās iestādes veic visus pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatori, no kuriem tiek pasūtīti paraugi saskaņā ar 1. punktu:
 - (a) ir informēti, ka šādus paraugus ņem sakarā ar oficiālu kontroli un, attiecīgā gadījumā, analizē vai testē šādas oficiālas kontroles mērķiem, un
 - (b) attiecībā uz 1. punktā minēto paraugu analīzi vai testēšanu var izmantot tiesības pieprasīt 34. panta 1. punktā paredzēto otro eksperta atzinumu.

36. pants

Oficiālo laboratoriju nozīmēšana

1. Kompetentās iestādes nozīmē oficiālās laboratorijas, kas veic laboratorisko analīzi, testēšanu un diagnostiku paraugiem, kuri paņemti oficiālo kontroļu un citu oficiālo

darbību laikā, dalībvalstī, kuras teritorijā šādas kompetentās iestādes darbojas, vai citā dalībvalstī.

2. Laboratoriju, kas atrodas citā dalībvalstī, kompetentās iestādes par oficiālo laboratoriju var nozīmēt, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) ir ieviesti attiecīgi pasākumi, lai tās varētu veikt 38. panta 1. punktā minētās revīzijas un inspicēšanu vai šādu revīziju un inspicēšanas veikšanu deleģēt tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā attiecīgā laboratorija atrodas;
 - (b) attiecīgo laboratoriju par oficiālo laboratoriju jau ir nozīmējušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā laboratorija atrodas.
3. Nozīmējums ir rakstisks, un tajā ir sīki aprakstīti:
 - (a) uzdevumi, ko laboratorija veic kā oficiālā laboratorija;
 - (b) nosacījumi, saskaņā ar kādiem tā veic minētos uzdevumus;
 - (c) pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu koordināciju un sadarbību starp laboratoriju un kompetentajām iestādēm.
4. Kompetentās iestādes par oficiālo laboratoriju var nozīmēt tikai tādu laboratoriju:
 - (a) kam ir speciālās zināšanas, aprīkojums un infrastruktūra, kas nepieciešami, lai paraugus analizētu, testētu vai diagnosticētu;
 - (b) kam ir pietiekams attiecīgi kvalificēts, mācīts un pieredzējis personāls;
 - (c) kas ir objektīva un nav iesaistīta interešu konfliktos attiecībā uz to, kā tā veic oficiālās laboratorijas uzdevumus;
 - (d) kas var laikus nodrošināt oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību laikā paņemtajiem paraugiem veiktās analīzes, testa vai diagnostikas rezultātus;
 - (e) kas darbojas saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 “Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības” un ko saskaņā ar minēto standartu novērtējusi un akreditējusi valsts akreditācijas iestāde, kura darbojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008.
5. Šā panta 4. punkta e) apakšpunktā minētās oficiālās laboratorijas novērtēšanas un akreditācijas tvērums:
 - (a) attiecas uz visām laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodēm, kas laboratorijai jāizmanto analīzēm, testēšanai vai diagnostikai, kad tā darbojas kā oficiālā laboratorija;
 - (b) var attiekties uz vienu vai vairākām laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodēm vai metožu grupām;
 - (c) var būt definējams elastīgi, lai akreditācijas tvērumā kā pārveidoti varianti varētu būt tādas metodes, ko oficiālā laboratorija izmantojusi akreditācijas piešķiršanas laikā, vai papildus minētajām metodēm tādas jaunas metodes, kas

balstās uz pašas laboratorijas validācijām bez valsts akreditācijas iestādes veiktas īpašas novērtēšanas pirms šādu pārveidotu vai jaunu metožu izmantošanas.

Ja nevienai oficiālajai laboratorijai, kas Savienībā nozīmēta saskaņā ar 1. punktu, nav tādu speciālo zināšanu, aprīkojuma infrastruktūras un personāla, kas nepieciešams jaunas vai īpaši specifiskas laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas veikšanai, kompetentās iestādes var pieprasīt, lai minēto analīzi, testus un diagnostiku veiktu laboratorija vai diagnostikas centrs, kas neatbilst vienai vai vairākām šā panta 3. un 4. punkta prasībām.

37. pants

Oficiālo laboratoriju pienākumi

1. Oficiālās laboratorijas nekavējoties informē kompetentās iestādes, ja paraugiem veiktas analīzes, testa vai diagnostikas rezultāti liecina par operatora neatbilstību vai norāda uz neatbilstības iespējamību.
2. Pēc Eiropas Savienības references laboratorijas vai nacionālās references laboratorijas pieprasījuma oficiālās laboratorijas piedalās salīdzinošos starplaboratoriju testos, ko organizē attiecībā uz analīzi, testiem vai diagnostiku, kuru tās veic kā oficiālās laboratorijas.
3. Oficiālās laboratorijas publicē to metožu sarakstu, kuras izmanto analīzei, testiem vai diagnostikai, ko veic sakarā ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām.

38. pants

Oficiālo laboratoriju revīzijas un inspicēšana

1. Saskaņā ar 36. panta 1. punktu nozīmēto oficiālo laboratoriju revīzijas vai inspicēšanu kompetentās iestādes organizē:
 - (a) regulāri;
 - (b) jebkurā brīdī, kad kompetentās iestādes uzskata revīziju vai inspicēšanu par nepieciešamu.
2. Kompetentās iestādes nekavējoties vai nu pilnīgi, vai attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem nozīmētas oficiālās laboratorijas pilnvaras atsauc, ja šāda laboratorija neveic atbilstīgus un laikus īstenotus koriģējošus pasākumus pēc tam, kad 1. punktā paredzētajā revīzijā vai inspicēšanā gūtie rezultāti liecina, ka:
 - (a) tā vairs neatbilst 36. panta 4. un 5. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
 - (b) tā nepilda 37. pantā paredzētos pienākumus;
 - (c) tai ir neapmierinoši rezultāti 37. panta 2. punktā minētajos starplaboratoriju testos.

39. pants

Atkāpes no nosacījuma par noteiktu oficiālo laboratoriju obligāto novērtēšanu un akreditāciju

1. Atkāpjoties no 36. panta 4. punkta e) apakšpunkta, kompetentās iestādes par oficiālajām laboratorijām neatkarīgi no tā, vai tās atbilst minētajā apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, var nozīmēt šādas laboratorijas:
 - (a) laboratorijas:
 - i) kam vienīgais darbības veids ir konstatēt *Trichinella* gaļā,
 - ii) kas *Trichinella* konstatēšanai izmanto tikai metodes, kuras norādītas Komisijas Regulas (EK) Nr. 2075/2005, ar ko nosaka īpašus noteikumus oficiālām *Trichinella* pārbaudēm gaļā⁵⁰, 6. pantā,
 - iii) kas *Trichinella* konstatēšanu veic kompetento iestāžu vai tādas oficiālās laboratorijas uzraudzībā, kura ir nozīmēta saskaņā ar 36. panta 1. punktu un saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 “Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības” ir novērtēta un akreditēta izmantot šā punkta a) apakšpunkta ii) punktā paredzētās metodes;
 - (b) laboratorijas, kas veic analīzi vai testus, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētajiem noteikumiem par augu reproduktīvo materiālu;
 - (c) laboratorijas, kas veic analīzi, testus vai diagnostiku tikai sakarā ar citām oficiālajām darbībām, ar nosacījumu, ka tās:
 - i) izmanto tikai 33. panta 1. punktā un 33. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodes,
 - ii) analīzi, testus vai diagnostiku veic, kompetentajām iestādēm vai nacionālajām references laboratorijām uzraugot to izmantotās metodes,
 - iii) regulāri piedalās salīdzinošos starplaboratoriju testos, ko nacionālās references laboratorijas organizē attiecībā uz metodēm, kuras tās izmanto,
 - iv) ir ieviesušas kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, kas nodrošina, lai ar izmantotajām laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm tiktu iegūti pareizi un uzticami rezultāti.
2. Ja attiecībā uz metodēm, ko izmanto 1. punkta c) apakšpunktā minētās laboratorijas, ir vajadzīga laboratoriskās analīzes, testa vai diagnostikas rezultātu apstiprināšana,

⁵⁰

OV L 338, 22.12.2005., 60. lpp.

apstiprinošo laboratorisko analīzi, testu vai diagnostiku veic oficiāla laboratorija, kura atbilst 36. panta 4. punkta e) apakšpunkta prasībām.

3. Saskaņā ar 1. punkta a) un c) apakšpunktu nozīmētās oficiālās laboratorijas atrodas dalībvalstīs, kuru teritorijā atrodas kompetentās iestādes, kas tās nozīmējušas.

40. pants

Pilnvaras noteikt atkāpes no nosacījuma par visu tādu laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metožu obligāto novērtēšanu un akreditāciju, kuras izmanto oficiālās laboratorijas

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par gadījumiem un nosacījumiem, kādos un saskaņā ar kādiem kompetentās iestādes par oficiālajām laboratorijām atbilstoši 36. panta 1. punktam var nozīmēt laboratorijas, kas neatbilst 36. panta 4. punkta e) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem attiecībā uz ikvienu tajās izmantoto metodi, ja vien šādas laboratorijas atbilst šādiem nosacījumiem:

- (a) tās darbojas saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 un saskaņā ar to ir novērtētas un akreditētas izmantot vienu vai vairākas metodes, kas ir līdzīgas pārējām to izmantotajām metodēm un raksturo šādas metodes;
- (b) tās regulāri un būtiskā apjomā izmanto metodes, attiecībā uz kurām ieguvušas a) apakšpunktā minēto akreditāciju.

41. pants

Pagaidu atkāpes no nosacījuma par oficiālo laboratoriju obligāto novērtēšanu un akreditāciju

1. Atkāpjoties no 36. panta 5. punkta a) apakšpunkta, kompetentās iestādes var uz laiku nozīmēt esošu oficiālo laboratoriju par oficiālu laboratoriju saskaņā ar 36. panta 1. punktu tādas laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes izmantošanai, attiecībā uz kuru tā nav ieguvusi 36. panta 4. punkta e) apakšpunktā minēto akreditāciju:
 - (a) ja attiecīgās metodes izmantošana ir jauna prasība Savienības tiesību aktos vai
 - (b) ja izmantošanas metodes pārmaiņu ieviešanai ir vajadzīga jauna akreditācija vai oficiālās laboratorijas iepriekš iegūtas akreditācijas tvēruma paplašināšana, vai
 - (c) gadījumos, kur vajadzība izmantot metodi izriet no ārkārtas situācijas vai no jauna radušās riska cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
2. Šā panta 1. punktā minēto pagaidu nozīmēšanu veic, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) oficiālā laboratorija jau saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 ir akreditēta izmantot metodi, kas ir līdzīga metodei, kura neietilpst tās akreditācijas tvērumā;

- (b) oficiālajā laboratorijā ir ieviesta kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas nodrošina, lai, izmantojot esošās akreditācijas tvērumā neietilpstošu metodi, tiktu iegūti pareizi un uzticami rezultāti;
 - (c) analīzi, testus vai diagnostiku veic kompetento iestāžu vai attiecīgajai metodei nozīmētās nacionālās references laboratorijas uzraudzībā.
3. Šā panta 1. punktā minētā pagaidu nozīmējuma termiņš nepārsniedz vienu gadu, un to var vienreiz pagarināt par vēl vienu gadu.
4. Saskaņā ar šā panta 1. punktu nozīmētās oficiālās laboratorijas atrodas dalībvalstīs, kuru teritorijā atrodas kompetentās iestādes, kas tās nozīmējušas.

V nodaļa

Savienībā ievesto dzīvnieku un preču oficiālās kontroles

I IEDAĻA

DZĪVNIEKI UN PRECES, KAM NEPIEMĒRO KONKRĒTAS OFICIĀLĀS KONTROLES UZ ROBEŽĀM

42. pants

Tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, kam nepiemēro specializētas oficiālās kontroles uz robežām

1. Kompetentās iestādes regulāri veic Savienībā ievesto dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
- To dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, kam nepiemēro 45. pantu, veic pietiekami bieži, ņemot vērā:
- (a) ar dažāda veida dzīvniekiem un precēm saistītos riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi;
 - (b) to, kāda ir:
 - i) trešās valsts un izcelsmes novietnes,
 - ii) eksportētāja,
 - iii) par sūtījumu atbildīgā operatora;
- līdzšinējā atbilstība 1. panta 2. punkta minēto noteikumu prasībām, kuras piemērojamas attiecīgajiem dzīvniekiem vai precēm;
- (c) kontroles, kas attiecīgajiem dzīvniekiem un precēm jau veiktas;
 - (d) garantijas, ko trešās valsts, kura ir izcelsmes valsts, kompetentās iestādes ir sniegušas attiecībā uz dzīvnieku un preču atbilstību 1. panta 2. punktā

minētajos noteikumos paredzētajām prasībām vai prasībām, kas tām atzītas par vismaz līdzvērtīgām.

2. Šā panta 1. punktā paredzētās oficiālās kontroles veic attiecīgā vietā Savienības muitas teritorijā, arī:
 - (a) Savienībā ieviešanas vietā;
 - (b) robežkontroles punktā;
 - (c) vietā, no kuras notiek laišana brīvā apritē Savienībā;
 - (d) par sūtījumu atbildīgā operatora noliktavās un telpās.
3. Kad kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka ieviešana Savienībā var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, tās robežkontroles punktos un citās Savienībā ieviešanas vietās veic oficiālās kontroles:
 - (a) transportlīdzekļiem, arī tukšiem;
 - (b) iepakojumam.
4. Kompetentās iestādes var arī veikt oficiālās kontroles precēm, kam piemēro vienu no muitas procedūrām, kuras definētas Padomes Regulas (EK) Nr. 2913/92 4. panta 16. punkta a)–g) apakšpunktā.

43. pants

*Tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles veidi,
kam nepiemēro specializētas oficiālās kontroles uz robežām*

1. Šīs regulas 42. panta 1. punktā minētajās oficiālajās kontrolēs:
 - (a) vienmēr ietilpst dokumentu kontrolpārbaude;
 - (b) ietilpst identitātes un fiziskās kontrolpārbaudes atkarībā no riska cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
2. Kompetentās iestādes veic 1. punkta b) apakšpunktā minētās fiziskās kontrolpārbaudes atbilstīgos apstākļos, kas ļauj pienācīgi veikt izmeklēšanu.
3. Ja 1. punktā minētās dokumentu, identitātes un fiziskās kontrolpārbaudes liecina, ka dzīvnieki un preces neatbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, piemēro 64. panta 1., 3., 4. un 5. punktu, 65., 66. un 67. pantu, 69. panta 1. un 2. punktu un 70. panta 1. un 2. punktu.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par to, kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem kompetentās iestādes var pieprasīt operatoriem ziņot par tādu noteiktu preču atvešanu, ko ievie Savienībā.

44. pants

Paraugi, ko ņem no dzīvniekiem un precēm, kuriem nepiemēro specializētas oficiālās kontroles uz robežām

1. Ja ņem dzīvnieku un preču paraugus, kompetentās iestādes:
 - (a) informē muitas dienestus un attiecīgos operatorus;
 - (b) lemj, vai dzīvniekus vai preces var laist apgrozībā, pirms ir pieejami paraugiem veiktās analīzes, testa vai diagnostikas rezultāti, ar nosacījumu, ka ir nodrošināta dzīvnieku vai preču izsekojamība.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem:
 - (a) paredz mehānismus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu 1. punkta b) apakšpunktā minēto dzīvnieku vai preču izsekojamību;
 - (b) nosaka, kādiem dokumentiem jābūt līdzī 1. punktā minētajiem dzīvniekiem vai precēm, kad kompetentās iestādes ir paņēmušas paraugus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II IEDAĻA DZĪVNIEKU UN PREČU OFICIĀLĀS KONTROLES ROBEŽKONTROLES PUNKTOS

45. pants

Dzīvnieki un preces, kam piemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktus

1. Lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes robežkontroles punktos, kur notiek pirmā atvešana Savienībā, veic oficiālās kontroles katram sūtījumam, kurā ietilpst šādas Savienībā no trešām valstīm ievestu dzīvnieku un preču kategorijas:
 - (a) dzīvnieki;
 - (b) dzīvnieku izcelsmes produkti, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti;
 - (c) augi, augu produkti un citi objekti un materiāli, uz kuriem var atrasties vai no kuriem var izplatīties augiem kaitīgie organismi, kas minēti sarakstos, kuri izveidoti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 68. panta 1. punktu un 69. panta 1. punktu;
 - (d) preces, kā izcelsme ir noteiktas trešās valstīs, attiecībā uz kurām Komisija, izmantojot 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos īstenošanas aktus, ir lēmusi, ka ir nepieciešams pasākums, kas paredz īslaicīgi pastiprināt oficiālās kontroles to Savienībā ieviešanas vietās, jo pastāv zināms vai no jauna radies risks vai tāpēc,

ka ir pierādījumi, ka varētu būt vērojama būtiska plaša mēroga neatbilstība 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;

- (e) dzīvnieki un preces, kam piemēro ārkārtas pasākumu, kurš paredzēts tiesību aktos, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantu, Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru] 249. pantu vai Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru] 27. panta 1. punktu, 29. panta 1. punktu, 40. panta 2. punktu, 41. panta 2. punktu, 47. panta 1. punktu, 49. panta 2. punktu un 50. panta 2. punktu, un kurš paredz, ka minēto ar Kombinētās nomenklatūras kodiem identificēto dzīvnieku vai preču sūtījumiem, tos ievedot Savienībā, ir jāpiemēro oficiālās kontroles;
- (f) dzīvniekiem un precēm, attiecībā uz kuru ievēšanu Savienībā ar tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā attiecīgi ar 125. vai 127. pantu, vai 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem ir paredzēti nosacījumi vai pasākumi, kas nosaka, ka, šādus dzīvniekus vai preces ievedot Savienībā, ir jāpārlicinās par atbilstību minētajiem nosacījumiem vai pasākumiem.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem:

- (a) izveido sarakstus, kuros sīki norāda dzīvniekus un preces, kas pieder pie 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām kategorijām, norādot to Kombinētās nomenklatūras kodus;
- (b) izveido to preču sarakstu, kuras pieder pie 1. punkta d) apakšpunktā minētās kategorijas, norādot to Kombinētās nomenklatūras kodus, un to vajadzības gadījumā atjaunina attiecībā uz attiecīgajā apakšpunktā minētajiem riskiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

- 3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par grozījumiem 1. punktā minētajās sūtījumu kategorijās, lai tajās ietvertu citus produktus, kas var radīt riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
- 4. Ja vien 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētajos aktos, kas nosaka pasākumus vai nosacījumus, nav paredzēts citādi, šo pantu piemēro arī 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumiem, ja tie ir nekomerciāli.

46. pants

Dzīvnieki un preces, kurus attiecībā uz oficiālajām kontrolēm robežkontroles punktos skar izņēmums

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem, kuros paredz, kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem 45. panta normas nepiemēro šādām dzīvnieku un preču kategorijām:

- (a) preces, ko nosūta kā komerciālus vai tirdzniecības paraugus vai kā izstādes eksponātus, kuri nav paredzēti laišanai tirgū;
- (b) dzīvnieki un preces, kas paredzēti zinātniskiem mērķiem;
- (c) preces, kas atrodas starptautiskos transportlīdzekļos, ko neizkrauj un kas ir paredzētas apkalpes locekļu un pasažieru patēriņam;
- (d) preces, kas ir daļa no pasažieru personīgās bagāžas un ir paredzētas personīgam patēriņam;
- (e) nelieli tādu preču sūtījumi fiziskām personām, ko nav paredzēts laist tirgū;
- (f) lolojumdzīvnieki, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam norādīt Regulas par dzīvnieku veselību numuru*] 4. panta 1. punkta 10) apakšpunktā;
- (g) preces, kurām veikta termiskā apstrāde un kuru daudzums nepārsniedz minētajos deleģētajos aktos norādīto;
- (h) jebkura cita tādu dzīvnieku vai preču kategorija, kuriem, ņemot vērā to radītos riskus, kontroles robežpunktos nav vajadzīgas.

47. pants

Oficiālās kontroles robežkontroles punktos

1. Kompetentās iestādes 45. panta 1. punktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumu oficiālās kontroles veic, kad šāds sūtījums tiek atvests robežkontroles punktā. Minētajās oficiālajās kontrolēs ietilpst dokumentu, identitātes un fiziskās kontrolpārbaudes.
2. Visiem 45. panta 1. punktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumiem veic dokumentu un identitātes kontrolpārbaudes.
3. Šīs regulas 45. panta 1. punktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumu fizisko kontrolpārbaudžu biežums ir atkarīgs no riska, ko katrs dzīvnieks, prece vai dzīvnieku vai preču kategorija rada cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
4. Fiziskās kontrolpārbaudes, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punktā noteiktajām dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības prasībām vai augu veselības prasībām, veic tāds personāls vai tāda personāla uzraudzībā, kuram ir attiecīga kvalifikācija attiecīgi veterināros vai fitosanitāros jautājumos un kuru šim mērķim norīkojušas kompetentās iestādes.

Attiecībā uz dzīvniekiem šādas kontrolpārbaudes veic oficiāls veterinārārsts vai šāda ārsta uzraudzībā.
5. Kompetentās iestādes robežkontroles punktos sistemātiski veic transportēto dzīvnieku sūtījumu un transportlīdzekļu oficiālās kontroles, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punktā noteiktajām dzīvnieku labturības prasībām. Kompetentās iestādes

ievieš tādu kārtību, ka transportēto dzīvnieku oficiālās kontroles ir prioritāras un tiek mazināta šādu kontroļu kavēšanās.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt, kādā kārtībā noformējami 45. panta 1. punktā minēto kategoriju preču sūtījumi, no kādām apakšvienībām var sastāvēt atsevišķs sūtījums un kāds katrā sūtījumā ir šādu apakšvienību maksimālais skaits, ņemot vērā vajadzību garantēt sūtījumu ātru un efektīvu apstrādi un oficiālās kontroles, kas jāveic kompetentajām iestādēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

48. pants

Sertifikāti un dokumenti, ko pievieno sūtījumiem un dalītiem sūtījumiem

1. Tādu oficiālo sertifikātu vai dokumentu oriģinālus vai to elektroniskos ekvivalentus, kam saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem jābūt līdz 45. panta 1. punktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumiem, iesniedz robežkontroles punkta kompetentajām iestādēm, kas tos glabā.
2. Robežkontroles punkta kompetentās iestādes par sūtījumu atbildīgajam operatoram papīra formā vai elektroniski izsniedz 1. punktā minēto oficiālo sertifikātu vai dokumentu kopiju, kas ir attiecīgi apliecināta, vai, ja sūtījums ir dalīts sūtījums, individuāli apliecinātas šādu sertifikātu vai dokumentu kopijas.
3. Sūtījumus nedala, pirms nav veiktas oficiālās kontroles un nav pabeigta 54. pantā minētā vienotā sanitārā ieviešanas dokumenta (VSID) sagatavošana saskaņā ar 54. panta 4. punktu un 55. panta 1. punktu.

49. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm robežkontroles punktos

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem, kuros paredzēts:

- (a) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem robežkontroles punkta kompetentās iestādes var atļaut 45. panta 1. punktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumu tālāku transportēšanu līdz to galamērķa vietai, pirms ir pieejami fizisko kontrolpārbažu rezultāti, ja šādas kontrolpārbaudes ir vajadzīgas;
- (b) kādos termiņos un kādā kārtībā pārkrautiem tādu preču sūtījumiem, kas minētas 45. panta 1. punktā, veic dokumentu un identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes;
- (c) kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes tādiem pārkrautiem sūtījumiem un dzīvniekiem, ko atved ar gaisa vai jūras transportu un kas tālākai transportēšanai paliek tajā pašā transportlīdzeklī, var veikt robežkontroles punktā, kurš nav punkts, caur ko tie pirmo reizi atvesti Savienībā;

- (d) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem var atļaut 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu tranzītu un šādu sūtījumu specializēto oficiālo kontroļu veikšanu robežkontroles punktos, arī kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem tos uzglabā īpaši apstiprinātās brīvajās noliktavās vai muitas noliktavās.

50. pants

Dokumentu, identitātes un fizisko kontrolpārbaudu sīkāk izstrādāta kārtība

Lai nodrošinātu 47., 48. un 49. pantā paredzēto noteikumu vienādu īstenošanu, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka sīkāk izstrādātu kārtību attiecībā uz darbībām, kas veicamas minētajos noteikumos paredzēto dokumentu, identitātes un fizisko kontrolpārbaudu laikā un pēc tām, lai nodrošinātu šādu oficiālo kontroļu efektīvu veikšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

51. pants

Oficiālo kontroļu neveikšana pirmās atvešanas robežkontroles punktos

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem, kuros paredz, kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem:
 - (a) kompetentās iestādes 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu identitātes un fiziskās kontrolpārbaudes var veikt tādos kontrolpunktos, kas nav robežkontroles punkti, ja vien šādi kontrolpunkti atbilst prasībām, kas paredzētas 62. panta 3. punktā un īstenošanas aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 62. panta 4. punktu;
 - (b) to sūtījumu fiziskās kontrolpārbaudes, kuriem pirmās atvešanas robežkontroles punktos ir veiktas dokumentu un identitātes kontrolpārbaudes, var veikt citā robežkontroles punktā citā dalībvalstī;
 - (c) kompetentās iestādes muitas dienestiem vai citām publiskām iestādēm var uzticēt konkrētus kontroles uzdevumus, kas saistīti ar:
 - i) 63. panta 2. punktā minētajiem sūtījumiem,
 - ii) pasažieru personīgo bagāžu,
 - iii) precēm, ko pasūta, izmantojot tālpārdošanu.
2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem kontroles punktiem piemēro 54. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 55. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 57., 58., 60. un 61. pantu un 62. panta 3. un 4. punktu.

52. pants

Identitātes pārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu biežums

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem, ar ko paredz dzīvnieku un preču kategorijas, attiecībā uz kurām, un nosacījumus, atbilstoši kuriem, atkāpjoties no 47. panta 2. punkta un ņemot vērā

samazinātu risku, 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču sūtījumu identitātes kontrolpārbaudes:

- (a) veic retāk;
- (b) pārbauda tikai sūtījuma oficiālo zīmogu, ja šāds zīmogs ir.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem, kuros paredz:

- (a) kritērijus un procedūras, ko ievēro, noteicot un mainot biežumu fiziskām kontrolpārbaudēm, kuras veicamas 45. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem, un pielāgojot to biežumu ar šādām kategorijām saistītajam riska līmenim, ņemot vērā:
 - i) informāciju, ko Komisija savākusi saskaņā ar 124. panta 1. punktu,
 - ii) to kontroļu rezultātus, kuru veikuši Komisijas eksperti saskaņā ar 115. panta 1. punktu,
 - iii) operatoru līdzšinējo atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem,
 - iv) datus un informāciju, kas savākta, izmantojot 130. pantā minēto informācijas pārvaldības sistēmu,
 - v) pieejamos zinātniskos novērtējumus un
 - vi) jebkuru citu informāciju par risku, kas saistīts ar attiecīgajām dzīvnieku un preču kategorijām;
- (b) nosacījumus, saskaņā ar kādiem dalībvalstis var palielināt saskaņā ar a) apakšpunktu noteikto fizisko kontrolpārbaudu biežumu, lai ņemtu vērā vietējos riska faktorus;
- (c) procedūras, ar kurām nodrošinātu, ka saskaņā ar a) punktu noteiktais fizisko kontrolpārbaudu biežums tiek piemērots laikus un vienveidīgi.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus, kuros nosaka:

- (a) fizisko kontrolpārbaudu biežumu 45. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām preču kategorijām;
- (b) fizisko kontrolpārbaudu biežumu 45. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā minētajām dzīvnieku un preču kategorijām, ja vien tas jau nav paredzēts attiecīgajos punktos norādītajos tiesību aktos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

53. pants
Lēmumi par sūtījumiem

1. Pēc oficiālo kontroļu veikšanas kompetentās iestādes pieņem lēmumu par katru 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu, norādot, vai sūtījums atbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem un, attiecīgā gadījumā, piemērojamai muitas procedūrai.
2. Pēc fiziskās kontrolpārbaudes, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību dzīvnieku veselības un labturības prasībām vai augu veselības prasībām, lēmumus pieņem personāls, kuram ir attiecīga kvalifikācija attiecīgi veterināros vai fitosanitāros jautājumos un kuru šim mērķim norīkojušas kompetentās iestādes.

Lēmumus par dzīvnieku sūtījumiem pieņem oficiāls veterinārārsts vai šāda ārsta uzraudzībā.

54. pants
Kā vienoto sanitāro ieviešanas dokumentu lieto operators un kompetentās iestādes

1. Attiecībā uz katru 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu par sūtījumu atbildīgais operators aizpilda VSID, kurā sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai varētu tūlītēji un pilnīgi identificēt sūtījumu un tā galamērķi.
2. VSID lieto:
 - (a) operatori, kas ir atbildīgi par 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem, lai iepriekš paziņotu robežkontroles punkta kompetentajām iestādēm par šādu sūtījumu atvešanu;
 - (b) robežkontroles punkta kompetentās iestādes, lai:
 - i) atzīmētu veikto oficiālo kontroļu rezultātus un visus lēmumus, kas pieņemti, uz tiem pamatojoties, arī lēmumu noraidīt sūtījumu,
 - ii) paziņotu i) punktā minēto informāciju, izmantojot sistēmu *TRACES*.
3. Iepriekšēju paziņošanu saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu operatori veic, attiecīgo VSID daļu aizpildot un iesniedzot sistēmā *TRACES* tālākai nosūtīšanai robežkontroles punkta kompetentajām iestādēm pirms sūtījuma fiziskās atvešanas Savienībā.
4. Robežkontroles punkta kompetentās iestādes VSID pabeidz, tiklīdz:
 - (a) ir veiktas visas 47. panta 1. punktā prasītās oficiālās kontroles;
 - (b) ir pieejami fizisko kontrolpārbažu rezultāti, ja šādas pārbaudes ir jāveic;
 - (c) par sūtījumu ir pieņemts lēmums saskaņā ar 53. pantu, lēmumu atzīmējot VSID.

55. pants

Kā vienoto sanitāro ievēšanas dokumentu lieto muitas dienesti

1. Šīs regulas 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu nodošanu muitas dienestu uzraudzībā vai kontrolē, arī to ievēšanu vai darbības ar tiem brīvajās zonās vai muitas noliktavās, veic pēc tam, kad operators muitas dienestiem ir iesniedzis VSID vai tā elektronisku ekvivalentu, kuru sistēmā *TRACES* ir pienācīgi pabeigušas aizpildīt robežkontroles punkta kompetentās iestādes.
2. Kompetentās iestādes:
 - (a) sūtījumam neļauj piemērot muitas procedūru, kas atšķiras no tās, kuru norādījušas robežkontroles punkta kompetentās iestādes;
 - (b) sūtījumu brīvā apgrozībā ļauj laist tikai tad, kad ir iesniegts pienācīgi aizpildīts VSID, kas apliecina, ka sūtījums atbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
3. Ja par kādu 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku vai preču kategoriju sūtījumu ir sagatavota muitas deklarācija un ja nav iesniegts VSID, muitas dienesti sūtījumu aiztur un nekavējoties informē robežkontroles punkta kompetentās iestādes. Kompetentās iestādes veic vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 64. panta 5. punktu.

56. pants

Vienotā sanitārā ievēšanas dokumenta formas, termiņi un konkrētie lietošanas noteikumi

1. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus, kuros nosaka:
 - (a) VSID formu un tā iesniegšanas un lietošanas norādījumus;
 - (b) minimālos termiņus, ko operatori ievēro 54. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajā iepriekšējā paziņošanā par sūtījumiem, lai robežkontroles punkta kompetentās iestādes varētu laikus un rezultatīvi veikt oficiālās kontroles.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem, kuros paredz, kādos gadījumus un saskaņā ar kādiem nosacījumiem līdz 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem uz galamērķa vietu ir jābūt VSID.

57. pants

Robežkontroles punktu nozīmēšana

1. Dalībvalstis nozīmē robežkontroles punktus oficiālo kontroļu veikšanai vienai vai vairākām 45. panta 1. punktā minētajām dzīvnieku un preču kategorijām.
2. Pirms robežkontroles punkta nozīmēšanas dalībvalstis vismaz trīs mēnešus iepriekš par to paziņo Komisijai. Minētajā paziņojumā ietilpst visa informācija, kas Komisijai

nepieciešama, lai pārbaudītu, vai ierosinātais robežkontroles punkts atbilst 62. pantā noteiktajam prasību minimumam.

3. Trīs mēnešu laikā no 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas Komisija informē dalībvalsti:
 - (a) par to, vai ierosinātā robežkontroles punkta nozīmēšana ir atkarīga no tādas kontroles labvēlīga iznākuma, ko Komisijas eksperti veic saskaņā ar 115. pantu, lai pārbaudītu atbilstību 62. pantā noteiktajam prasību minimumam;
 - (b) par šādas kontroles datumu.
4. Dalībvalsts robežkontroles punkta nozīmēšanu atliek, līdz Komisija tai paziņo par labvēlīgu kontroles iznākumu.

58. pants

Robežkontroles punktu iekļaušana sarakstos

1. Katra dalībvalsts internetā publicē atjauninātu tās teritorijā esošo robežkontroles punktu sarakstu, par katru robežkontroles punktu norādot šādu informāciju:
 - (a) tā kontaktinformācija un darbalaiks;
 - (b) tā precīza atrašanās vieta un vai tā ir osta, lidosta vai vieta ievēšanai pa dzelzceļu vai autoceļu;
 - (c) 45. panta 1. punktā minētās dzīvnieku un preču kategorijas, uz kurām attiecas tā nozīmējuma tvērums;
 - (d) kāds aprīkojums un telpas ir pieejami oficiālo kontroļu veikšanai katrai dzīvnieku un preču kategorijai, attiecībā uz kuru tas nozīmēts;
 - (e) to dzīvnieku un preču apjoms, ar kuriem veiktas darbības viena gada laikā, par katru no 45. panta 1. punktā minētajām dzīvnieku un preču kategorijām, attiecībā uz kurām tas nozīmēts.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka, kādas formas, kategorijas, apzīmējumu saīsinājumi un cita informācija dalībvalstīm jāizmanto robežkontroles punktu sarakstos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

59. pants

Esošu robežkontroles vienību apstiprinājumu atsaukšana un to atkārtota nozīmēšana

1. Robežkontroles punktu apstiprinājumus, kas doti saskaņā ar Padomes Direktīvas 97/78/EK 6. pantu un Padomes Direktīvas 91/496/EEK 6. pantu, un ievēšanas vietu izraudzīšanos, kas veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 669/2009

5. pantu un Padomes Direktīvas 2000/29/EK 13. panta 4. punkta c) apakšpunktu, atsauc.
2. Dalībvalstis robežkontroles punktus, nozīmētās ievēšanas vietas un 1. punktā minētās ievēšanas vietas var no jauna nozīmēt par robežkontroles punktiem saskaņā ar 57. panta 1. punktu ar nosacījumu, ka ir izpildīts 62. pantā minētais prasību minimums.
 3. Šā panta 2. punktā minētajai nozīmēšanai no jauna nepiemēro 57. panta 2. un 3. punktu.

60. pants

Robežkontroles punktu nozīmējuma atsaukšana

1. Ja robežkontroles punkti 62. pantā minētajām prasībām vairs neatbilst, dalībvalstis
 - (a) atsauc 57. panta 1. punktā paredzēto nozīmējumu attiecībā uz visām vai noteiktām tādām dzīvnieku un preču kategorijām, attiecībā uz kurām nozīmēšana veikta;
 - (b) robežpunktus svīturo no 58. panta 1. punktā minētajiem sarakstiem attiecībā uz tām dzīvnieku un preču kategorijām, attiecībā uz kurām nozīmējums tiek atsaukts.
2. Dalībvalstis Komisiju un pārējās dalībvalstis informē par robežkontroles punkta nozīmējuma atsaukšanu, kā paredzēts 1. punktā, un par šādas atsaukšanas iemesliem.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par to, kādos gadījumos robežpunktus, kuru nozīmējums atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, taču tikai daļēji, var nozīmēt atkārtoti, atkāpjoties no 57. panta normām, un par atkārtotas nozīmēšanas procedūrām.

61. pants

Robežkontroles punktu nozīmējuma apturēšana

1. Dalībvalsts nekavējoties aptur robežkontroles punkta nozīmējumu un dod rīkojumu pārtraukt punkta darbības attiecībā uz visām vai dažām dzīvnieku un preču kategorijām, attiecībā uz kurām šāds nozīmējums veikts, ja šādas darbības var izraisīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
2. Dalībvalstis Komisiju un pārējās dalībvalstis nekavējoties informē par katru robežkontroles punkta nozīmējuma apturēšanu un par šādas apturēšanas iemesliem.
3. Dalībvalstis robežkontroles punkta nozīmējuma apturēšanu atspoguļo 58. panta 1. punktā minētajos sarakstos.
4. Dalībvalstis 1. punktā paredzēto apturēšanu atceļ, tiklīdz:
 - (a) kompetentās iestādes pārliecinās, ka 1. punktā minētais risks vairs nepastāv;

- (b) tās Komisijai un pārējām dalībvalstīm ir paziņojušas informāciju, uz kuru balstoties, apturēšana tiek atcelta.
5. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt procedūras 2. punktā un 4. punkta b) apakšpunktā minētās informācijas apmaiņas un paziņošanas veikšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

62. pants

Robežkontroles punktiem izvirzīto prasību minimums

1. Robežkontroles punkti atrodas tieši blakus Savienībā ieviešanas vietai, un vietā, kas ir aprīkota piemēroti tam, lai muitas dienesti to varētu norādīt saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 38. panta 1. punktu.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par to, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem, ja ir konkrēti ģeogrāfiski ierobežojumi, robežkontroles punkts var atrasties noteiktā attālumā no Savienībā ieviešanas vietas.
3. Robežkontroles punktiem ir:
 - (a) pietiekams attiecīgi kvalificēts personāls;
 - (b) telpas, kas ir piemērotas to dzīvnieku un preču kategoriju veidam un apjomam, ar kuriem tiek veiktas darbības;
 - (c) aprīkojums un telpas, kas ļauj veikt oficiālās kontroles katrai dzīvnieku un preču kategorijai, attiecībā uz kuru robežkontroles punkts nozīmēts;
 - (d) ieviesti pasākumi, lai attiecīgā gadījumā garantētu piekļuvi jebkuram citam aprīkojumam, telpām un pakalpojumiem, kas nepieciešami, lai īstenotu saskaņā ar 63., 64. un 65. pantu noteiktos pasākumus aizdomu gadījumos, neatbilstīgu sūtījumu gadījumos vai gadījumos, kur sūtījumi rada risku;
 - (e) ieviesti ārkārtas situāciju pasākumi, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu netraucētu norisi un saskaņā ar 63., 64. un 65. pantu noteikto pasākumu rezultatīvu piemērošanu neparedzamu un neplānotu apstākļu vai notikumu gadījumos;
 - (f) tehnoloģija un aprīkojums, kas nepieciešami, lai sistēma *TRACES* efektīvi darbotos un, attiecīgā gadījumā, jebkāda cita datorizēta informācijas pārvaldības sistēma, kas vajadzīga datu un informācijas apstrādei un apmaiņai;
 - (g) piekļuve tādu oficiālo laboratoriju pakalpojumiem, kuras var nodrošināt analīzes, testēšanas un diagnostikas rezultātus attiecīgos termiņos un kuru rīcībā ir informācijas tehnoloģijas rīki, kas nepieciešami, lai vajadzības gadījumā nodrošinātu veikto analīžu, testu vai diagnostikas rezultātu ievadīšanu sistēmā *TRACES*;
 - (h) ieviesti attiecīgi pasākumi pareizai darbību veikšanai ar dažādu kategoriju dzīvniekiem un precēm un iespējamo šķērskontaminācijas risku novēršanai;

- (i) ieviesti pasākumi, kas jāveic, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajiem biodrošības standartiem, tādējādi novēršot slimību izplatīšanos Savienībā.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem sīki izstrādāt 3. punktā noteiktās prasības, lai ņemtu vērā specifiskas iezīmes un loģistikas vajadzības, kas attiecas uz oficiālo kontroļu veikšanu un saskaņā ar 64. panta 3. un 5. punktu un 65. pantu pieņemto pasākumu piemērošanu attiecībā uz dažādajām 45. panta 1. punktā minētajām dzīvnieku un preču kategorijām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III IEDAĻA
RĪCĪBA GADĪJUMOS, JA IR AIZDOMAS PAR NEATBILSTĪBU, UN GADĪJUMOS, KAD
DZĪVNIEKI UN PRECES
NO TREŠĀM VALSTĪM IR NEATBILSTĪGI

63. pants

Aizdomas par neatbilstību un pastiprinātas oficiālās kontroles

1. Ja ir aizdomas par 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes veic oficiālās kontroles, lai šādas aizdomas apstiprinātu vai noraidītu.
2. Dzīvnieku un preču sūtījumiem, par kuriem operatori nav deklarējuši, ka tos veido 45. panta 1. punktā minētās dzīvnieku un preču kategorijas, kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic tad, ja ir iemesls uzskatīt, ka šādas dzīvnieku vai preču kategorijas sūtījumā ietilpst.
3. Kompetentās iestādes oficiāli aiztur 1. un 2. punktā minētos sūtījumus, līdz tās saņem minētajos punktos paredzēto oficiālo kontroļu rezultātus.

Attiecīgā gadījumā šādus sūtījumus izolē vai karantinē un dzīvniekus izmitina, baro, dzirda un kopj līdz minēto oficiālo kontroļu rezultātu saņemšanai.
4. Ja kompetentajām iestādēm ir pamatotas aizdomas par operatora krāpnieciskām darbībām vai ja oficiālo kontroļu rezultāti rada pamatu uzskatīt, ka 1. panta 2. punktā minētie noteikumi ir būtiski vai atkārtoti pārkāpti, tās attiecīgā gadījumā un papildus 64. panta 3. punktā minētajiem pasākumiem pastiprina to sūtījumu oficiālās kontroles, kuriem attiecīgi ir viena un tā pati izcelsme vai lietojums.
5. Par savu lēmumu veikt pastiprinātas oficiālās kontroles kompetentās iestādes ar sistēmas *TRACES* starpniecību informē Komisiju un dalībvalstis, kā paredzēts 4. punktā, norādot iespējamo krāpniecisko rīcību vai nopietno vai atkārtoto pārkāpumu.
6. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka procedūras, saskaņā ar kurām kompetentās iestādes koordinēti veic 4. un 5. punktā minētās pastiprinātās kontroles.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

64. pants

Pasākumi, kas jāveic neatbilstīgu no trešām valstīm Savienībā ievestu sūtījumu gadījumos

1. Kompetentās iestādes oficiāli aiztur visus no trešām valstīm Savienībā ievestos dzīvnieku vai preču sūtījumus, kas neatbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, un liedz to ievest Savienībā.

Attiecīgā gadījumā visus šādus sūtījumus izolē vai karantinē un šādiem sūtījumiem piederīgus dzīvniekus tur un kopj pienācīgos apstākļos, līdz tiek pieņemts lēmums par turpmāko rīcību.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz 1. punkta otrajā daļā minētās izolēšanas un karantīnas kārtību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Attiecīgā gadījumā, uzklausiņas par sūtījumu atbildīgo operatoru, kompetentās iestādes tūlītēji dod operatoram rīkojumu:

- (a) sūtījumu iznīcināt, attiecīgā gadījumā ievērojot 1. panta 2. punktā minētos noteikumus, vai
- (b) sūtījumu pārsūtīt ārpus Savienības saskaņā ar 70. panta 1. vai 2. punktu, vai
- (c) sūtījumu īpaši apstrādāt saskaņā ar 69. panta 1. un 2. punktu vai ar jebkādu citu pasākumu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem un, attiecīgā gadījumā, paredzēt sūtījumu citiem nolūkiem, nevis sākotnēji paredzētajam nolūkam.

4. Kompetentās iestādes katru lēmumu liegt sūtījuma ieviešanu, kā paredzēts 1. punktā, un katru rīkojumu, kas dots atbilstoši 3. un 5. punktam un 65. pantam, nekavējoties paziņo:

- (a) Komisijai;
- (b) pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
- (c) muitas dienestiem;
- (d) izcelsmes trešās valsts kompetentajām iestādēm;
- (e) par sūtījumu atbildīgajam operatoram.

Šādu paziņošanu veic, izmantojot 130. panta 1. punktā minēto datorizēto informācijas pārvaldības sistēmu.

5. Ja 45. panta 1. punktā minēto dzīvnieku vai preču kategoriju sūtījums netiek uzrādīts tajā pantā minētajām oficiālajām kontrolēm vai netiek uzrādīts saskaņā ar 48. panta

1. un 3. punktā un 54. panta 1., 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām vai noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 46. pantam, 47. panta 6. punktam, 49. pantam, 51. panta 1. punktam un 56. pantam, kompetentās iestādes dod rīkojumu to nekavējoties apturēt vai atsaukt un oficiāli aizturēt.

Šādiem sūtījumiem piemēro šā panta 1., 3. un 4. punktu.

65. pants

Pasākumi, kas jāveic attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kurus ieved Savienībā no trešām valstīm un kuri rada risku

Ja oficiālās kontroles liecina, ka dzīvnieku vai preču sūtījums rada risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – GMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, šādu sūtījumu izolē vai karantinē un pie tā piederošos dzīvniekus tur un kopj pienācīgos apstākļos, līdz tiek pieņemts lēmums par turpmāko rīcību.

Kompetentās iestādes minēto sūtījumu patur oficiālā aizturēšanā un tūlītēji:

- (a) dod operatoram rīkojumu sūtījumu iznīcināt, attiecīgā gadījumā ievērojot 1. panta 2. punktā minētos noteikumus, un veikt visus pasākumus, kas nepieciešami, lai aizsargātu cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi, vai
- (b) sūtījumam piemēro īpašu apstrādi saskaņā ar 69. panta 1. un 2. punktu.

66. pants

Turpmākā rīcība pēc lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz neatbilstīgiem sūtījumiem, kurus ieved Savienībā no trešām valstīm

1. Kompetentās iestādes

- (a) anulē oficiālos sertifikātus un citus dokumentus, kas ir līdzīgi sūtījumiem, kuriem piemēroti pasākumi atbilstoši 64. panta 3. un 5. punktam un 65. pantam;
- (b) sadarbojas saskaņā ar IV sadaļu, lai veiktu visus turpmākos pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka Savienībā nav iespējams atkārtoti ievest sūtījumus, kuru ieviešana tikusi aizliegta saskaņā ar 64. panta 1. punktu.

2. Kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā oficiālās kontroles tikušas veiktas, pārrauga atbilstoši 64. panta 3. un 5. punktam un 65. pantam noteikto pasākumu piemērošanu, lai nodrošinātu, ka attiecīgais sūtījums nelabvēlīgi neietekmē cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi ne pirms minēto pasākumu piemērošanas, ne tās laikā.

Attiecīgā gadījumā šādu piemērošanu veic citas dalībvalsts kompetento iestāžu pārraudzībā.

67. pants

Rīcība gadījumā, ja operators nepiemēro kompetento iestāžu noteiktos pasākumus

1. Operators visus pasākumus, ko kompetentās iestādes noteikušas saskaņā ar 64. panta 3. un 5. punktu un 65. pantu, veic nekavējoties un ne vēlāk kā 60 dienu laikā no dienas, kurā kompetentās iestādes paziņojušas operatoram par savu lēmumu saskaņā ar 64. panta 4. punktu.
2. Ja, beidzoties 60 dienu termiņam, operators nav nekādi rīkojies, kompetentās iestādes dod rīkojumu:
 - (a) attiecīgo sūtījumu iznīcināt vai tam piemērot jebkādu citu atbilstīgu pasākumu;
 - (b) gadījumos, kas minēti 65. pantā – veicot visus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselības, dzīvnieku labturības vai vides aizsardzībai nepieciešamos pasākumus, atbilstīgā kompleksā, kas atrodas iespējami tuvu robežkontroles punktam, sūtījumu iznīcināt.
3. Kompetentās iestādes šā panta 1. un 2. punktā minēto termiņu var pagarināt uz laiku, kas nepieciešams, lai saņemtu 34. pantā minētā otrās eksperta atzinuma rezultātus, ja vien tas nelabvēlīgi neietekmē cilvēku, dzīvnieku un augu veselību, dzīvnieku labturību un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vidi.

68. pants

Konsekvence 64. un 65. panta piemērošanā

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus, lai nodrošinātu, ka visi 57. panta 1. punktā minētie robežkontroles punkti un 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie kontrolpunkti konsekventi veic pasākumus un izpilda lēmumus un rīkojumus, ko kompetentās iestādes pieņēmušas atbilstoši 64. un 65. pantam, kā norādījumus, kas kompetentajām iestādēm jāievēro, reaģējot uz izplatītām vai atkārtotām neatbilstības vai riska situācijām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

69. pants

Sūtījumu īpaša apstrāde

1. Sūtījumu īpašajā apstrādē, kas minēta 64. panta 3. punkta c) apakšpunktā un 65. panta b) apakšpunktā, attiecīgi var ietilpt:
 - (a) tāda apstrāde vai pārstrāde (vajadzības gadījumā arī dekontaminācija, taču ne atšķaidīšana), lai sūtījums atbilstu 1. panta 2. punktā minēto noteikumu prasībām vai pārsūtīšanā iesaistītās trešās valsts prasībām;
 - (b) jebkāda cita apstrāde tādā veidā, kas atbilst nekaitīgai lietošanai dzīvnieku barībā vai pārtikā vai citiem mērķiem, kuri nav lietošana dzīvnieku barībā vai pārtikā.
2. Šā panta 1. punktā minētā īpašā apstrāde ir:

- (a) iedarbīgi veikta un nodrošina, ka tiek likvidēti visi riski cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi;
 - (b) dokumentēta un veikta kompetento iestāžu kontrolē;
 - (c) atbilst prasībām, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par prasībām un nosacījumiem, saskaņā ar kādiem notiek 1. punktā minētā īpaša apstrāde.

Ja nav noteikumu, kas pieņemti ar deleģētu aktu, šāda īpaša apstrāde notiek saskaņā ar valstu noteikumiem.

70. pants Sūtījumu pārsūtīšana

1. Kompetentās iestādes ļauj sūtījumus pārsūtīt, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
- (a) ar operatoru, kas atbildīgs par sūtījumu, ir saskaņots galamērķis;
 - (b) par sūtījumu atbildīgais operators ir vispirms informējis izcelsmes trešās valsts vai – ja tā nav viena un tā pati valsts – galamērķa trešās valsts kompetentās iestādes par iemesliem, kuru dēļ attiecīgo dzīvnieku vai preču sūtījumu liegts ievest Savienībā, un apstākļiem, kādos tas noticis;
 - (c) ja galamērķa trešā valsts nav izcelsmes trešā valsts – galamērķa trešās valsts kompetentās iestādes ir informējušas dalībvalsts kompetentās iestādes, ka tās ir gatavas sūtījumu pieņemt;
 - (d) dzīvnieku sūtījumu gadījumā – pārsūtīšana notiek atbilstoši dzīvnieku labturības prasībām.
2. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta nosacījumi neattiecas uz 45. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto preču kategoriju sūtījumiem.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem konkrētīzē procedūras attiecībā uz 1. punktā minēto informācijas apmaiņu un paziņošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

71. pants Trešo valstu veiktu pirmseksporta kontroļu apstiprināšana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var apstiprināt konkrētas pirmseksporta kontroles, ko trešā valsts dzīvnieku un preču sūtījumiem veic pirms to eksportēšanas uz Savienību, lai pārbaudītu, vai eksportētie sūtījumi atbilst 1. panta 2. punktā minēto noteikumu prasībām. Apstiprinājums attiecas tikai uz sūtījumiem, kuru izcelsme ir attiecīgajā trešā valstī, un to var piešķirt par vienu vai vairākām dzīvnieku vai preču kategorijām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā paredzētajā apstiprinājumā konkretizē:
 - (a) tādu oficiālo kontroļu maksimālo biežumu, kas, sūtījumus ievedot Savienībā, dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāveic, ja nav iemesla aizdomām par neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem vai par krāpniecisku rīcību;
 - (b) oficiālos sertifikātus, kam jābūt līdzīgi sūtījumiem, kurus ieved Savienībā;
 - (c) šādu sertifikātu paraugu;
 - (d) trešās valsts kompetentās iestādes, kuru atbildībā jāveic pirmseksporta kontroles;
 - (e) attiecīgā gadījumā – jebkuru deleģēto institūciju, kurai minētās kompetentās iestādes var deleģēt noteiktus uzdevumus. Šādu deleģējumu var apstiprināt tikai tad, ja tas atbilst 25.–32. panta kritērijiem vai līdzvērtīgiem nosacījumiem.
3. Šā panta 1. punktā paredzēto apstiprinājumu trešai valstij var piešķirt tikai tad, ja pieejamie pierādījumi un, attiecīgā gadījumā, Komisijas kontrole, kas veikta saskaņā ar 119. pantu, apliecina, ka oficiālo kontroļu sistēma šādā trešā valstī var nodrošināt, ka:
 - (a) uz Savienību eksportēto dzīvnieku vai preču sūtījumi atbilst 1. panta 2. punktā minēto noteikumu prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām;
 - (b) kontroles, ko veic trešā valstī pirms nosūtīšanas uz Savienību, ir pietiekami iedarbīgas, lai tās varētu aizstāt 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos paredzētās dokumentu, identitātes un fiziskās kontrolpārbaudes vai lai mazinātu to biežumu.
4. Kompetentās iestādes vai apstiprinājumā norādīta deleģētā institūcija:
 - (a) ir atbildīga par saziņu ar Savienību;
 - (b) nodrošina, lai katram kontrolētajam sūtījumam būtu pievienoti 2. punkta b) apakšpunktā minētie oficiālie sertifikāti.
5. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz sīki izstrādātus noteikumus un kritērijus tādu pirmseksporta kontroļu apstiprināšanai, ko veic trešās valstis saskaņā ar 1. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

72. pants

Trešo valstu veikto pirmseksporta kontroļu apstiprinājuma neievērošana un atsaukšana

1. Ja tādu dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu oficiālajās kontrolēs, kam ir apstiprinātas konkrētas pirmseksporta kontroles saskaņā ar 71. panta 1. punktu, tiek

konstatēta būtiska un atkārtota neatbilstība 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, dalībvalstis nekavējoties:

- (a) ar sistēmas *TRACES* starpniecību informē Komisiju, pārējās dalībvalstis un attiecīgos operatorus, papildus prasot administratīvu palīdzību saskaņā ar IV sadaļā noteiktajām procedūrām;
- (b) sūtījumiem no attiecīgās trešās valsts palielina oficiālo kontroļu skaitu un, ja tas nepieciešams, lai pienācīgi analītiski pārbaudītu situāciju, saprātīgā skaitā patur paraugus, ko glabā piemērotos apstākļos.

2. Komisija 71. panta 1. punktā paredzēto apstiprinājumu ar īstenošanas aktiem var atsaukt, ja pēc 1. punktā minētajām oficiālajām kontrolēm kļūst skaidrs, ka 71. panta 3. un 4. punktā noteiktās prasības vairs netiek izpildītas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

73. pants

Iestāžu sadarbība attiecībā uz sūtījumiem, ko ieved Savienībā no trešām valstīm

1. Kompetentās iestādes, muitas dienesti un citas dalībvalstu iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, ko ieved Savienībā, tiek veiktas saskaņā ar šīs regulas prasībām.

Šajā nolūkā kompetentās iestādes, muitas dienesti un citas iestādes:

- (a) garantē savstarpēju piekļuvi informācijai, kas ir būtiska to attiecīgo darbību organizācijai un norisei attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kurus ieved Savienībā;
- (b) nodrošina laikus īstenotu šādas informācijas apmaiņu, arī ar elektroniskiem līdzekļiem.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienotus noteikumus par sadarbības pasākumiem, kas 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm, muitas dienestiem un citām iestādēm jāievieš, lai nodrošinātu, ka:

- (a) kompetentajām iestādēm ir piekļūstama informācija, kas nepieciešama, lai varētu tūlītēji un pilnīgi identificēt dzīvnieku un preču sūtījumus, kurus ieved Savienībā un kuriem piemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktā saskaņā ar 45. panta 1. punktu;
- (b) veicot informācijas apmaiņu vai sinhronizējot attiecīgās datu kopas, tiek savstarpēji atjaunināta kompetento iestāžu, muitas dienestu un citu iestāžu savāktā informācija par Savienībā ievestiem dzīvnieku un preču sūtījumiem;
- (c) tiek ātri paziņoti lēmumi, kurus šādas iestādes pieņēmušas, pamatojoties uz a) un b) apakšpunktā norādīto informāciju.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

74. pants

Iestāžu sadarbība attiecībā uz sūtījumiem, kam nepiemēro konkrētas kontroles uz robežām

1. Attiecībā uz dzīvnieku un preču sūtījumiem, kuriem nepiemēro kontroles, tos ievdot Savienībā, kā noteikts 45. panta 1. punktā, un attiecībā uz kuriem ir izsniegta muitas deklarācija laišanai brīvā apgrozībā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2913/92 4. panta 17. punktu un 59.–83. pantu, piemēro 2., 3. un 4. punktu.
2. Muitas dienesti laišanu brīvā apgrozībā aptur, ja tiem ir iemesls uzskatīt, ka sūtījums var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, un nekavējoties informē kompetentās iestādes par šādu apturēšanu.
3. Sūtījumu, kura laišana brīvā aprītē apturēta atbilstoši 2. punktam, laiž brīvā aprītē, ja 3 darbdienu laikā no brīža, kad laišana apturēta, kompetentās iestādes muitas dienestiem nav pieprasījušas to joprojām apturēt vai ir informējušas muitas dienestus, ka risks nepastāv.
4. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka pastāv risks cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi:
 - (a) tās muitas dienestiem dod rīkojumu nelaist sūtījumu brīvā aprītē un sūtījumam pievienotajā fakturrēķinā un jebkurā citā attiecīgā pavaddokumentā ierakstīt šādu paziņojumu:

“Produkts rada risku: laišana brīvā apgrozībā nav atļauta. Regula (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru]”;
 - (b) bez kompetento iestāžu piekrišanas nav atļautas nekādas citas muitas procedūras;
 - (c) tiek piemērots 64. panta 1., 3., 4. un 5. punkts, 65., 66. un 67. pants, 69. panta 1. un 2. punkts un 70. panta 1. un 2. punkts.
5. Attiecībā uz tādu dzīvnieku un preču sūtījumiem, uz kuriem, tos ievdot Savienībā, neattiecas 45. panta 1. punktā noteiktās kontroles un attiecībā uz kuriem nav izsniegta muitas deklarācija laišanai brīvā apgrozībā, ja muitas dienestiem ir iemesls uzskatīt, ka sūtījums var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, tie visu attiecīgo informāciju nosūta galamērķa dalībvalsts muitas dienestiem.

75. pants

Noteikumi par specializētām oficiālajām kontrolēm un pasākumiem, kas jāveic pēc šādām kontrolēm

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem attiecībā uz to, kā veic specializētas oficiālās kontroles un nosaka pasākumus neatbilstības gadījumos, lai būtu ņemtas vērā šādu dzīvnieku un preču kategoriju īpatnības un tas, kādā kārtībā un kādā veidā tos transportē:
 - (a) tādu svaigu zvejas produktu sūtījumi, kurus no zvejas kuģa, kas peld ar trešās valsts karogu, tieši izkrauj ostās, kuras dalībvalstis norādījušas saskaņā ar Padomes 2008. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999⁵¹ 5. panta 1. punktu;
 - (b) nedrīnātu, neatpalvotu savvaļas medījamo dzīvnieku sūtījumi;
 - (c) šīs regulas 45. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto preču kategoriju sūtījumi, ko neatkarīgi no tā, vai tos uzglabā īpaši apstiprinātā brīvā noliktavā vai muitas noliktavā, iekrauj kuģos, kuri izpeld no Savienības teritorijas, un kas ir paredzēti kuģa nodrošinājumam vai apkalpes vai pasažieru patēriņam;
 - (d) koksnes iepakojamais materiāls;
 - (e) ar dzīvniekiem kopā nosūtītā pārtika un dzīvnieku barība, kas ir paredzēta to barošanai;
 - (f) dzīvnieki un preces, ko pasūta, izmantojot tālpārdošanu, un ko piegādā no trešās valsts uz adresi Savienībā, un paziņošanas prasības, kas nepieciešamas, lai varētu pienācīgi veikt oficiālās kontroles;
 - (g) augu produkti, kas, ņemot vērā to turpmāko galamērķi, var radīt infekcijas vai risku, ka var izplatīties lipīgas dzīvnieku slimības;
 - (h) šīs regulas 45. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumi, kuru izcelsme ir Savienībā un kuri tiek nosūtīti atpakaļ uz Savienību pēc tam, kad trešā valsts tos liegusi ievest savā teritorijā;
 - (i) preces, ko Savienībā no trešās valsts ieved bez taras neatkarīgi no tā, vai visu šādu preču izcelsme ir attiecīgajā trešā valstī;
 - (j) šīs regulas 45. panta 1. punktā minēto preču sūtījumi, ko ieved no Horvātijas teritorijas un kas tranzītā šķērso Bosnijas un Hercegovinas teritoriju Neumā ("Neumas koridors"), pirms tās atkārtoti ieved Horvātijas teritorijā caur ievēšanas vietām Klekā vai Zaton Doli;

⁵¹

OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

- (k) dzīvnieki un preces, kam saskaņā ar 46. pantu nepiemēro 45. panta normas.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pārtrauga, kā noteiktu dzīvnieku un preču sūtījumus transportē un atved no atvešanas robežkontroles punkta līdz novietnei galamērķa vietā Savienībā vai izvešanas robežkontroles punktam.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:
- (a) oficiālo sertifikātu paraugiem un šādu sertifikātu izsniegšanas noteikumiem;
 - (b) to dokumentu formu, kam jābūt līdz 1. punktā minēto kategoriju dzīvniekiem vai precēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI nodaļa

Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību finansēšana

76. pants *Vispārīgi noteikumi*

1. Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejami pietiekami finanšu resursi personāla komplektēšanai un citi resursi, kas kompetentajām iestādēm vajadzīgi oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību veikšanai.
2. Papildus maksām, ko iekasē saskaņā ar 77. pantu, dalībvalstis var iekasēt maksas, lai segtu izmaksas, kuras izriet no oficiālajām kontrolēm un kuras nav 77. panta 1. un 2. punktā minētās izmaksas.
3. Šo nodaļu piemēro arī gadījumā, kad konkrēti oficiālās kontroles uzdevumi tiek deleģēti saskaņā ar 25. pantu.
4. Dalībvalstis par metodēm, ko izmanto 77. pantā paredzēto maksu aprēķināšanai, apspriežas ar attiecīgajiem operatoriem.

77. pants *Obligātās maksas*

1. Lai nodrošinātu, ka kompetento iestāžu rīcībā ir pieejami pietiekami resursi oficiālo kontroļu veikšanai, kompetentās iestādes iekasē maksas, lai kompensētu izmaksas, kas tām rodas sakarā ar:
 - (a) oficiālajām kontrolēm, kuras veic, lai pārbaudītu, vai 1. panta 2. punktā minētos noteikumus ievēro šādi operatori:
 - i) pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji, kas definēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 3. punktā un ir vai nu reģistrēti, vai apstiprināti,

vai arī reģistrēti un apstiprināti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 6. pantu,

- ii) barības aprītē iesaistītie uzņēmēji, kas definēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 6. punktā un reģistrēti vai apstiprināti saskaņā ar 9. un 10. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 183/2005, ar ko paredz barības higiēnas prasības⁵²,
 - iii) profesionālie operatori, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 2. panta 7. punktā,
 - iv) profesionālie operatori, kas definēti Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par augu reproduktīvo materiālu numuru*] 3. panta 6. punktā;
- (b) oficiālajām kontrolēm, kuras veic sakarā ar oficiālu sertifikātu izsniegšanu vai ar nolūku uzraudzīt oficiālu apliecinājumu izsniegšanu;
- (c) oficiālajām kontrolēm, kuras veic, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi:
- i) lai saņemtu un uzturētu spēkā apstiprinājumu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 852/2004 6. pantā vai Regulas (EK) Nr. 183/2005 9. un 10. pantā,
 - ii) lai saņemtu un uzturētu spēkā pilnvarojumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 84., 92. un 93. pantā,
 - iii) lai saņemtu un uzturētu spēkā pilnvarojumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par augu reproduktīvo materiālu numuru*] 25. pantā;
- (d) oficiālajām kontrolēm, ko kompetentās iestādes veic robežkontroles punktos vai 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos kontrolpunktos.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos oficiālajās kontrolēs, kas minētas tā a) apakšpunktā, ietilpst oficiālās kontroles, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību pasākumiem, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar šīs regulas 137. pantu, Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantu, Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 27. panta 1. punktu, 29. panta 1. punktu, 40. panta 2. punktu, 41. panta 2. punktu, 47. panta 1. punktu, 49. panta 2. punktu un 50. panta 2. punktu, Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par augu*

⁵² OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.

reproduktīvo materiālu numuru] 41. un 144. pantu un Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru*] VI daļu, ja vien lēmumā, ar kuru nosaka minētos pasākumus, nav paredzēts citādi.

3. Šā panta 1. punkta nolūkos:

- (a) oficiālajās kontrolēs, kas minētas tā a) apakšpunktā, neietilpst oficiālās kontroles, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību pagaidu ierobežojumiem, prasībām vai citiem slimības kontroles pasākumiem, ko kompetentās iestādes noteikušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru*] 55. panta 1. punktu, 56., 61., 62., 64. un 65. pantu, 68. panta 1. punktu un 69. pantu, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar tās 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, kā arī 68. panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 16. pantu;
- (b) oficiālajās kontrolēs, kas norādītas minētā punkta a) un b) apakšpunktā, neietilpst oficiālās kontroles, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta j) un k) apakšpunktā minētajiem noteikumiem.

78. pants
Izmaksas

- 1. Kompetentās iestādes iekasē maksas saskaņā ar 77. pantu, lai kompensētu šādas izmaksas:
 - (a) oficiālo kontroļu veikšanā iesaistītā personāla (arī atbalsta personāla) algas, to sociālā nodrošinājuma, pensiju un apdrošināšanas izmaksas;
 - (b) telpu un aprīkojuma izmaksas, arī uzturēšanas un apdrošināšanas izmaksas;
 - (c) izlietojamo materiālu, pakalpojumu un rīku izmaksas;
 - (d) šā punkta a) apakšpunktā minētā personāla mācību izmaksas, izņemot mācības, kas nepieciešamas, lai saņemtu kvalifikāciju, kura ļauj būt nodarbinātam kompetentajās iestādēs;
 - (e) šā punkta a) apakšpunktā minētā personāla ceļa izmaksas un attiecīgās uzturēšanās izmaksas;
 - (f) paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas izmaksas.
- 2. Ja kompetentās iestādes, kas iekasē maksas saskaņā ar 77. pantu, veic arī citas darbības, maksu aprēķināšanā ņem vērā tikai šā panta 1. punktā minēto izmaksu elementu daļu, kas izriet no 77. panta 1. punktā minētajām oficiālajām kontrolēm.

79. pants
Maksu aprēķināšana

1. Saskaņā ar 77. pantu iekasētās maksas
 - (a) nosaka pēc vienotas likmes, pamatojoties uz kopējām oficiālo kontroļu izmaksām, kas kompetentajām iestādēm radušās konkrētā periodā, un piemēro visiem operatoriem neatkarīgi no tā, vai atsaucēs periodā attiecībā uz katru operatoru, kuram piemēro maksu, jebkādas oficiālas kontroles tiek veiktas; nosakot katrai operatoru nozarei, darbībai un kategorijai iekasējamo maksu apmēru, kompetentās iestādes ņem vērā, kā attiecīgā veida un apjoma darbība un attiecīgie riska faktori ietekmē šādu oficiālo kontroļu kopējo izmaksu sadalījumu, vai
 - (b) aprēķina, pamatojoties uz katras atsevišķās oficiālās kontroles faktiskajām izmaksām, un piemēro operatoriem, kuriem piemēro šādu oficiālo kontroli; šāda maksa nepārsniedz veiktās oficiālās kontroles faktiskās izmaksas, un tās var daļēji vai pilnīgi izteikt kā laiku, ko kompetento iestāžu personāls patērē oficiālo kontroļu veikšanai.
2. Ceļa izmaksas, kas minētas 78. panta 1. punkta e) apakšpunktā, 77. panta 1. punktā minēto maksu aprēķināšanai ņem vērā tā, lai operatori netiktu diskriminēti pēc tā, kāds ir attālums no to telpām līdz kompetento iestāžu atrašanās vietai.
3. Gadījumos, kur maksas aprēķina saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, tās maksas, ko kompetentās iestādes iekasē saskaņā ar 77. pantu, nepārsniedz kopējās izmaksas, kas radušās sakarā ar oficiālajām kontrolēm, kuras veiktas 1. punkta a) apakšpunktā minētajā periodā.

80. pants
Maksu samazināšana pastāvīgi atbilstīgiem operatoriem

Ja maksas nosaka saskaņā ar 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ņemot vērā oficiālo kontroļu apliecināto operatora līdzšinējo atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, katram operatoram piemērojamās maksas likmi nosaka tā, lai maksas, ko piemēro pastāvīgi atbilstīgiem operatoriem, būtu zemākas nekā maksas, ko piemēro citiem operatoriem.

81. pants
Maksu piemērošana

1. Operatori saņem pierādījumu par 77. panta 1. punktā paredzēto maksu nokārtošanu.
2. Maksas, ko iekasē saskaņā ar 77. panta 1. punkta d) apakšpunktu, maksā par sūtījumu atbildīgais operators vai tā pārstāvis.

82. pants
Maksu kompensācijas un mikrouzņēmumu atbrīvojums

1. Šīs regulas 77. pantā paredzētās maksas ne tieši, ne netieši nekompensē, ja vien tās nav iekasētas nepamatoti.
2. Uzņēmumi, kuros nodarbināti mazāk nekā 10 cilvēki un kuru gada kopējais apgrozījums vai gada kopējā bilance nepārsniedz EUR 2 miljonus, no 77. pantā paredzēto maksu kārtošanas ir atbrīvoti.
3. Šīs regulas 77., 78. un 79. pantā minētajās izmaksās neietilpst izmaksas, kas radušās sakarā ar oficiālo kontroļu veikšanu 2. punktā minētajos uzņēmumos.

83. pants
Pārredzamība

1. Kompetentās iestādes nodrošina visaugstāko pārredzamības līmeni attiecībā uz:
 - (a) metodi un datiem, ko izmanto 77. panta 1. punktā paredzēto maksu noteikšanai;
 - (b) to resursu izlietojumu, kas iegūti, iekasējot šādas maksas;
 - (c) pasākumiem, kas ieviesti, lai nodrošinātu to resursu efektīvu un taupīgu izlietojumu, kuri iegūti, iekasējot šādas maksas.
2. Katra kompetentā iestāde par katru atsaucē periodu publisko šādu informāciju:
 - (a) kompetentajai iestādei radušās izmaksas, par kurām iekasējama maksa saskaņā ar 77. panta 1. punktu, norādot šādu izmaksu sadalījumu pa 77. panta 1. punktā minētajām darbībām un pa 78. panta 1. punktā minētajiem izmaksu elementiem;
 - (b) šīs regulas 77. panta 1. punktā paredzēto maksu apmērs, kas paredzēts katrai operatoru kategorijai un par katru oficiālo kontroļu kategoriju;
 - (c) metode, kas izmantota 77. panta 1. punktā paredzēto maksu noteikšanai, arī dati un aplēses, kas izmantoti 79. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto vienotās likmes maksu noteikšanai;
 - (d) ja piemēro 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu – metode, kas izmantota maksu līmeņa pielāgošanai saskaņā ar 80. pantu;
 - (e) kopējais to maksu apmērs, kas atbilst 82. panta 2. punktā minētajam izņēmumam.

84. pants
Izdevumi, kas izriet no papildu oficiālajām kontrolēm un izpildes pasākumiem

Kompetentās iestādes iekasē maksu, lai segtu papildu izmaksas, kas tām radušās, veicot:

- (a) papildu oficiālās kontroles:
 - i) kuras kļuvušas nepieciešamas pēc tam, kad konstatēta neatbilstība tādā oficiālā kontrolē, kas veikta saskaņā ar šo regulu,
 - ii) ko veic, lai novērtētu neatbilstības apjomu vai ietekmi vai pārbaudītu, ka neatbilstība ir novērsta;
- (b) oficiālās kontroles, kas veiktas pēc operatora pieprasījuma;
- (c) koriģējošas darbības, ko veikušas kompetentās iestādes vai trešā persona pēc kompetento iestāžu pieprasījuma, ja operators nav veicis koriģējošas darbības, ko kompetentās iestādes noteikušas saskaņā ar 135. pantu, lai novērstu neatbilstību;
- (d) oficiālās kontroles un darbības, ko kompetentās iestādes veikušas saskaņā ar 64.–67. pantu, 69. un 70. pantu, un koriģējošas darbības, ko veikusi trešā puse pēc kompetento iestāžu pieprasījuma gadījumos, kur operators nav veicis koriģējošas darbības, ko kompetentās iestādes noteikušas saskaņā ar 64. panta 3. un 5. punktu un 65. un 67. pantu.

II nodaļa

Oficiālā sertificēšana

85. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz oficiālo sertificēšanu

1. Saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem oficiālo sertificēšanu veic, izsniedzot
 - (a) oficiālus sertifikātus vai
 - (b) oficiālus apliecinājumus.
2. Ja kompetentās iestādes deleģē īpašus uzdevumus, kas saistīti ar oficiālu sertifikātu vai oficiālu apliecinājumu izsniegšanu vai ar 90. panta 1. punktā minēto oficiālo uzraudzību, šāda deleģēšana ir atbilstīga 25.–32. panta normām.

86. pants

Oficiāli sertifikāti

1. Ja 1. panta 2. punktā minētie noteikumi paredz oficiāla sertifikāta izsniegšanu, piemēro 87., 88. un 89. panta normas.
2. Šīs regulas 87., 88. un 89. pantu piemēro arī attiecībā uz oficiāliem sertifikātiem, kas nepieciešami dzīvnieku un preču sūtījumu eksportam uz trešām valstīm.

87. pants
Oficiālo sertifikātu parakstīšana un izsniegšana

1. Oficiālos sertifikātus izsniedz kompetentās iestādes.
2. Kompetentās iestādes norīko sertificējošās amatpersonas, kuras ir pilnvarotas parakstīt oficiālos sertifikātus. Sertificējošās amatpersonas:
 - (a) nav iesaistītas interešu konfliktā attiecībā uz to, kas tiek sertificēts, un rīkojas objektīvi;
 - (b) tiek attiecīgi apmācītas par noteikumiem, kuru ievērošanu apliecina oficiālais sertifikāts, kā arī par šīs nodaļas normām.
3. Oficiālos sertifikātus paraksta sertificējošā amatpersona un izsniedz ar vienu no šādiem pamatojumiem:
 - (a) sertificējošās amatpersonas tiešas zināšanas par sertificēšanai būtiskiem faktiem un datiem, kas ir iegūti:
 - i) oficiālā kontrolē vai
 - ii) izriet no cita kompetento iestāžu izsniegta oficiāla sertifikāta;
 - (b) sertificēšanai būtiski fakti un dati, kuru pārzināšanu ir apliecinājusi cita persona, ko šim nolūkam pilnvarojušas kompetentās iestādes un kas rīkojas to kontrolē, ar nosacījumu, ka šādu faktu un datu pareizību var pārbaudīt sertificējošā amatpersona;
 - (c) sertificēšanai būtiski fakti un dati, kas iegūti, izmantojot operatoru paškontroļu sistēmas, un ko papildina un apstiprina regulāro oficiālo kontroļu rezultāti, ja sertificējošā amatpersona tādējādi ir pārliecinājusies, ka ir izpildīti oficiālā sertifikāta izsniegšanas nosacījumi.
4. Sertificējošā amatpersona oficiālus sertifikātus paraksta un izsniedz, pamatojoties tikai uz 3. punkta a) apakšpunktu, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie noteikumi.

88. pants
Oficiālu sertifikātu uzticamības garantijas

1. Oficiāli sertifikāti atbilst šādām prasībām:
 - (a) sertificējošā amatpersona tos neparaksta, ja tie ir neizpildīti vai nepilnīgi;
 - (b) tos sagatavo kādā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām, ko saprot sertificējošā amatpersona, un, attiecīgā gadījumā, kādā no galamērķa dalībvalsts oficiālajām valodām;
 - (c) tie ir autentiski un pareizi;
 - (d) tie ļauj identificēt personu, kura tos parakstījusi;

- (e) tie dod iespēju pārbaudīt saikni starp sertifikātu un sūtījumu, partiju vai atsevišķu dzīvnieku vai preci, uz kuru sertifikāts attiecas.
2. Kompetentās iestādes veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu viltotu vai maldinošu oficiālu sertifikātu izsniegšanu vai to ļaunprātīgu izmantošanu vai par šādu rīcību piemērotu sankcijas. Šādos pasākumos attiecīgā gadījumā ietilpst:
- (a) sertificējošās amatpersonas īslaicīga atstādināšana no darba pienākumiem;
 - (b) oficiālu sertifikātu parakstīšanas pilnvaru atsaukšana;
 - (c) jebkāds cits pasākums, kas nepieciešams, lai novērstu šā punkta pirmajā teikumā minētā pārkāpuma atkārtotu izdarīšanu.

89. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz oficiāliem sertifikātiem

Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus 87. un 88. panta vienādei piemērošanai attiecībā uz:

- (a) oficiālo sertifikātu paraugiem un šādu sertifikātu izsniegšanas noteikumiem;
- (b) mehānismiem un juridiskajiem un tehniskajiem pasākumiem, kas nodrošina pareizu un uzticamu oficiālu sertifikātu izsniegšanu un novērš krāpšanās risku;
- (c) procedūrām, kas jāievēro oficiālu sertifikātu atsaukšanas gadījumā un aizstājsertifikātu sagatavošanā;
- (d) oficiālu sertifikātu apliecinātu kopiju sagatavošanas noteikumiem;
- (e) tādu dokumentu formu, kam jābūt līdzīgai dzīvniekiem un precēm pēc oficiālo kontroļu veikšanas;
- (f) elektronisku sertifikātu izsniegšanas un elektronisko parakstu izmantošanas noteikumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

90. pants

Oficiāli apliecinājumi

1. Ja 1. panta 2. punkts operatoriem paredz pienākumu kompetento iestāžu oficiālā uzraudzībā izsniegt oficiālus apliecinājumus vai šādu pienākumu paredz kompetentajām iestādēm, piemēro šā panta 2., 3. un 4. punktu.
2. Oficiāli apliecinājumi:
- (a) ir autentiski un pareizi;
 - (b) tiek sagatavoti vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām;

- (c) ja tie attiecas uz sūtījumu vai partiju – dod iespēju pārbaudīt saikni starp oficiālo apliecinājumu un attiecīgo sūtījumu vai partiju.
3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka personāls, kas veic oficiālās kontroles, lai uzraudzītu sertificēšanas procedūru, vai – ja oficiālus apliecinājumus izsniedz kompetentās iestādes – personāls, kas iesaistīts šādu oficiālu apliecinājumu izsniegšanā:
- (a) ir objektīvs un nav iesaistīts interešu konfliktā attiecībā uz to, kas ar oficiālajiem apliecinājumiem tiek sertificēts;
 - (b) tiek attiecīgi apmācīts par:
 - i) noteikumiem, atbilstība kuriem ar oficiālajiem apliecinājumiem tiek sertificēta,
 - ii) šajā regulā paredzētajiem noteikumiem.
4. Kompetentās iestādes veic regulāras oficiālās kontroles, lai pārbaudītu, vai:
- (a) operatori, kas izsniedz apliecinājumus, ievēro 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos paredzētos nosacījumus;
 - (b) apliecinājumu izsniedz, pamatojoties uz atbilstīgiem, pareiziem un pārbaudāmiem faktiem un datiem.

III sadaļa

References laboratorijas un centri

91. pants

Eiropas Savienības references laboratoriju nozīmēšana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var nozīmēt Eiropas Savienības references laboratorijas jomās, kuras reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, ja oficiālo kontroļu rezultativitāte ir atkarīga arī no tā, cik kvalitatīvas, vienveidīgas un uzticamas ir:
 - (a) analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes, ko izmanto oficiālās laboratorijas, kuras nozīmētas saskaņā ar 36. panta 1. punktu;
 - (b) šādu oficiālo laboratoriju veiktās analīzes, testu un diagnostikas rezultāti.
2. Šā panta 1. punktā paredzēto nozīmēšanu:
 - (a) veic atklātā atlasē procesā;
 - (b) regulāri pārskata.
3. Eiropas Savienības references laboratorijas atbilst šādām prasībām:
 - (a) tās darbojas saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 “Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības”, un tās saskaņā ar minēto standartu novērtē un akreditē valsts akreditācijas iestāde, kas darbojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008;
 - (b) savus Eiropas Savienības references laboratorijas uzdevumus tās pilda objektīvi, neiesaistoties interešu konfliktos;
 - (c) tās ir nodrošinātas ar attiecīgi kvalificētu personālu, kas ir pietiekami mācīts par analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm, kuras izmanto to kompetences jomās, un, attiecīgā gadījumā, ar atbalsta personālu;
 - (d) to rīcībā ir tām uzticēto uzdevumu veikšanai nepieciešamā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tām ir pieejami;
 - (e) gādā, ka personāls labi pārzina starptautiskos standartus un praksi un ka to darbā ir ņemtas vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākās norises pētniecībā;
 - (f) ir aprīkotas tā, lai varētu veikt savus uzdevumus ārkārtas situācijās;
 - (g) attiecīgā gadījumā ir aprīkotas tā, lai varētu izpildīt attiecīgos biodrošības standartus.

92. pants

Eiropas Savienības references laboratoriju pienākumi un uzdevumi

1. Eiropas Savienības references laboratorijas palīdz pilnveidot un saskaņot tādas analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes, kas jāizmanto oficiālajām laboratorijām, kuras nozīmētas saskaņā ar 36. panta 1. punktu, un pilnveidot un saskaņot tajās iegūtos analīzes, testēšanas un diagnostikas datus.
2. Eiropas Savienības references laboratorijas saskaņā ar Komisijas apstiprinātajām ikgadējām vai daudzgadu darba programmām ir atbildīgas par šādiem uzdevumiem:
 - (a) nacionālām references laboratorijām sniegt sīki izstrādātu informāciju par laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodēm, arī references metodēm;
 - (b) koordinēt, kā nacionālās references laboratorijas un, ja nepieciešams, citas oficiālās laboratorijas piemēro a) apakšpunktā minētās metodes, konkrētāk, regulāri organizējot starplaboratoriju salīdzinošu testēšanu un pēc šādas salīdzinošas testēšanas nodrošinot turpmāko rīcību saskaņā ar starptautiski atzītiem protokoliem, ja tādi ir pieejami;
 - (c) koordinēt praktiskos pasākumus, kas nepieciešami, lai piemērotu jaunas laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes, un informēt nacionālās references laboratorijas par šīs jomas sasniegumiem;
 - (d) nacionālo references laboratoriju un, vajadzības gadījumā, citu oficiālo laboratoriju personālam, kā arī trešo valstu ekspertiem rīkot mācību kursus;
 - (e) savu pienākumu tvērumā sniegt zinātnisku un tehnisku atbalstu Komisijai;
 - (f) nacionālām references laboratorijām sniegt informāciju par attiecīgām Savienības, nacionāla un starptautiska līmeņa pētniecības darbībām;
 - (g) savu pienākumu tvērumā sadarboties ar laboratorijām trešās valstīs un ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi, Eiropas Zāļu aģentūru un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru;
 - (h) aktīvi palīdzēt dalībvalstīs diagnosticēt uztura infekciju, zoonotisku slimību vai dzīvnieku slimību vai augiem kaitīgo organismu uzliesmojumus, veicot patogēnu izolātu vai kaitīgo organismu paraugu apstiprinošu diagnosticēšanu, raksturošanu vai taksonomisko vai epizootisko izpēti;
 - (i) koordinēt vai veikt testus, lai pārbaudītu dzīvnieku slimību, zoonotisku slimību vai uztura infekciju diagnosticēšanā izmantoto reaģentu kvalitāti;
 - (j) ja attiecas uz šo laboratoriju kompetences jomu – izveidot un uzturēt:
 - i) augiem kaitīgo organismu etalonkolekcijas vai patogēnu celmu etalonus,
 - ii) etalonkolekcijas ar materiāliem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem un ko izmanto analīzes aprīkojuma kalibrēšanā, un to paraugus iesniegt nacionālām references laboratorijām,

- iii) atjauninātus pieejamo standartvielu un reaģentu un šādu vielu un reaģentu ražotāju un piegādātāju sarakstus.
3. Eiropas Savienības references laboratorijas publicē tādu nacionālo references laboratoriju sarakstu, kuras dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar 98. panta 1. punktu.

93. pants

Eiropas Savienības augu reproduktīvā materiāla references centru nozīmēšana

1. Komisija var ar īstenošanas aktiem nozīmēt Eiropas Savienības references centrus, kas atbalsta Komisijas, dalībvalstu un Eiropas Augu šķirņu biroja (*EPVA*) darbības attiecībā uz 1. panta 2. punkta h) apakšpunktā minēto noteikumu piemērošanu.
2. Šā panta 1. punktā minēto nozīmēšanu:
 - (a) veic atklātā atlasē procesā;
 - (b) regulāri pārskata.
3. Eiropas Savienības augu reproduktīvā materiāla references centriem:
 - (a) ir augsta līmeņa zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas par augu reproduktīvā materiāla inspicēšanu, paraugu ņemšanu un testēšanu;
 - (b) ir attiecīgi kvalificēts personāls, kas ir pietiekami mācīts a) apakšpunktā minētajās jomās, un, attiecīgā gadījumā, atbalsta personāls;
 - (c) ir tiem uzticēto uzdevumu veikšanai nepieciešamā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tiem ir pieejami;
 - (d) centri nodrošina, lai to personāls labi pārzinātu starptautiskos standartus un praksi a) apakšpunktā minētajās jomās un lai to darbā ņemtu vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākās norises minēto jomu pētniecībā.

94. pants

Eiropas Savienības augu reproduktīvā materiāla references centru pienākumi un uzdevumi

Eiropas Savienības references centriem, kas nozīmēti atbilstoši 93. panta 1. punktam, saskaņā ar Komisijas apstiprinātajām ikgadējām vai daudzgadu darba programmām ir šādi uzdevumi:

- (a) savu pienākumu tvērumā nodrošināt zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas par:
 - i) inspicēšanu, paraugu ņemšanu un testēšanu, ko uz lauka veic augu reproduktīvā materiāla sertificēšanai,
 - ii) augu reproduktīvā materiāla testēšanu pēc sertificēšanas,
 - iii) augu reproduktīvā materiāla standarta materiālu kategoriju testēšanu;
- (b) organizēt salīdzinošus testus un lauka izmēģinājumus ar augu reproduktīvo materiālu;

- (c) organizēt mācību kursus kompetento iestāžu personālam un ekspertiem no trešām valstīm;
- (d) palīdzēt izstrādāt augu reproduktīvā materiāla sertificēšanas un pēsertificēšanas testa protokolus un augu reproduktīvā materiāla sertificēšanas snieguma rādītājus;
- (e) izplatīt pētījumu konstatējumus un tehniskās inovācijas jomās, kas ir to uzdevumu tvērumā.

95. pants

Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centru nozīmēšana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var nozīmēt Eiropas Savienības references centrus, kas atbalsta Komisijas un dalībvalstu darbības sakarā ar 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minēto noteikumu piemērošanu.
2. Šā panta 1. punktā minēto nozīmēšanu:
 - (a) veic atklātā izraudzīšanās procesā;
 - (b) regulāri pārskata.
3. Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centriem:
 - (a) ir augsta līmeņa zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas par cilvēku un dzīvnieku savstarpējām attiecībām, dzīvnieku uzvedību, dzīvnieku psiholoģiju, dzīvnieku veselību un uzturu saistībā ar dzīvnieku labturību, un dzīvnieku labturības aspektiem, kas saistīti ar dzīvnieku izmantošanu komerciāliem un zinātniskiem mērķiem;
 - (b) ir attiecīgi kvalificēts personāls, kas ir pietiekami mācīts a) apakšpunktā minētajās jomās un ar dzīvniekiem saistītos ētikas jautājumos, un, attiecīgā gadījumā, atbalsta personāls;
 - (c) ir tiem uzticēto uzdevumu veikšanai nepieciešamā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tiem ir pieejami;
 - (d) centri nodrošina, lai to personāls labi pārzinātu starptautiskos standartus un praksi a) apakšpunktā minētajās jomās un lai to darbā ņemtu vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākās norises minēto jomu pētniecībā.

96. pants

Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centru pienākumi un uzdevumi

Eiropas Savienības references centriem, kas nozīmēti atbilstoši 95. panta 1. punktam, saskaņā ar Komisijas apstiprinātajām ikgadējām vai daudzgadu darba programmām ir šādi uzdevumi:

- (a) savu pienākumu tvērumā nodrošināt zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas Regulas (EK) Nr. 1099/2009 20. pantā paredzētajiem valsts zinātniskā atbalsta tīkliem vai struktūrām;

- (b) nodrošināt zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas 18. panta 3. punkta f) apakšpunktā minēto dzīvnieku labturības rādītāju izstrādē un piemērošanā;
- (c) izstrādāt dzīvnieku labturības līmeņa novērtēšanas un dzīvnieku labturības uzlabošanas metodes vai koordinēt to izstrādi;
- (d) veikt zinātniskus un tehniskus pētījumus par komerciāliem vai zinātniskiem mērķiem izmantotu dzīvnieku labturību;
- (e) organizēt mācību kursus a) apakšpunktā minēto valsts zinātniskā atbalsta tīklu vai struktūru personālam, kompetento iestāžu personālam un trešo valstu ekspertiem;
- (f) izplatīt pētījumu konstatējumus un tehniskās inovācijas un sadarboties ar Savienības pētniecības iestādēm jomās, kas ir to uzdevumu tvērumā.

97. pants
Komisijas pienākumi

1. Komisija publicē un vajadzības gadījumā atjaunina šādus sarakstus:
 - (a) 91. pantā paredzētās Eiropas Savienības references laboratorijas;
 - (b) 93. pantā paredzētie Eiropas Savienības augu reproduktīvā materiāla references centri;
 - (c) 95. pantā paredzētie Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centri.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par Eiropas Savienības references laboratorijām, Eiropas Savienības augu reproduktīvā materiāla references centriem un Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centriem piemērojamo prasību un to pienākumu un uzdevumu noteikšanu papildus tiem, kas noteikti 91. panta 3. punktā, 92. pantā, 93. panta 3. punktā, 95. panta 3. punktā un 96. pantā.
3. Eiropas Savienības references laboratorijām un Eiropas Savienības references centriem piemēro Komisijas kontroles, lai pārbaudītu to atbilstību 91. panta 3. punkta, 92. panta, 93. panta 3. punkta, 95. panta 3. punkta un 96. panta prasībām.
4. Ja 3. punktā minētās Komisijas kontroles liecina par neatbilstību 91. panta 3. punktā, 92. pantā, 93. panta 3. punktā, 95. panta 3. punktā un 96. pantā noteiktajām prasībām, Komisija pēc komentāru saņemšanas no attiecīgās Eiropas Savienības references laboratorijas vai Eiropas Savienības references centra
 - (a) atsauc laboratorijas vai centra nozīmējumu vai
 - (b) veic jebkādu citu atbilstīgu pasākumu.

98. pants
Nacionālo references laboratoriju nozīmēšana

1. Dalībvalstis katrai Eiropas Savienības references laboratorijai, kas nozīmēta saskaņā ar 91. panta 1. punktu, nozīmē vienu vai vairākas nacionālās references laboratorijas.

Dalībvalsts var nozīmēt laboratoriju, kas atrodas citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) parakstītāja.

Vienu laboratoriju var nozīmēt par nacionālo references laboratoriju vairāk nekā vienai dalībvalstij.

2. Nacionālām references laboratorijām piemēro prasības, kas paredzētas 36. panta 4. punkta e) apakšpunktā, 36. panta 5. punktā, 38. pantā, 41. panta 1. punktā, 41. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un 41. panta 3. punktā.

3. Nacionālās references laboratorijas atbilst šādām prasībām:

- (a) savus nacionālās references laboratorijas uzdevumus tās pilda objektīvi, neiesaistoties interešu konfliktos;
- (b) tās ir nodrošinātas ar attiecīgi kvalificētu personālu, kas ir pietiekami mācīts par analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm, kuras izmanto to kompetences jomās, un, attiecīgā gadījumā, ar atbalsta personālu;
- (c) to rīcībā ir tām uzticēto uzdevumu veikšanai nepieciešamā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tām ir pieejami;
- (d) gādā, ka personāls labi pārzina starptautiskos standartus un praksi un ka to darbā ir ņemtas vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākās norises pētniecībā;
- (e) ir aprīkotas tā, lai varētu veikt savus uzdevumus ārkārtas situācijās;
- (f) attiecīgā gadījumā ir aprīkotas tā, lai varētu izpildīt biodrošības standartus.

4. Dalībvalstis:

- (a) katras nacionālās references laboratorijas nosaukumu un adresi paziņo Komisijai, attiecīgajai Eiropas Savienības references laboratorijai un citām dalībvalstīm un
- (b) šādu informāciju publisko;
- (c) vajadzības gadījumā šādu informāciju atjaunina.

5. Dalībvalstis, kam uz vienu Eiropas Savienības references laboratoriju ir vairāk nekā viena nacionālā references laboratorija, gādā, ka šādas laboratorijas cieši sadarbojas, lai starp tām, ar citu valstu references laboratorijām un ar Eiropas Savienības references laboratoriju būtu nodrošināta efektīva koordinācija.

6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par nacionālām references laboratorijām piemērojamo prasību noteikšanu papildus prasībām, kas noteiktas 2. un 3. punktā.

99. pants

Nacionālo references laboratoriju pienākumi un uzdevumi

1. Nacionālās references laboratorijas savas kompetences jomā:
- (a) sadarbojas ar Eiropas Savienības references laboratorijām un piedalās šādu laboratoriju organizētos mācībuursos un salīdzinošos starplaboratoriju testos;
 - (b) koordinē saskaņā ar 36. panta 1. punktā nozīmēto oficiālo laboratoriju darbības, lai saskaņotu un uzlabotu laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes un to izmantošanu;
 - (c) attiecīgā gadījumā organizē salīdzinošus starplaboratoriju testus starp oficiālām laboratorijām, nodrošina atbilstīgu turpmāko rīcību pēc šādiem testiem un informē kompetentās iestādes par šādu testu rezultātiem un turpmāko rīcību;
 - (d) nodrošina Eiropas Savienības references laboratorijas sniegtās informācijas izplatīšanu kompetentajām iestādēm un oficiālajām laboratorijām;
 - (e) savu uzdevumu tvērumā sniedz zinātnisku un tehnisku palīdzību kompetentajām iestādēm saskaņā ar 111. pantu pieņemto koordinēto kontroles plānu īstenošanā;
 - (f) attiecīgā gadījumā sagatavo un atjaunina pieejamo standartvielu un reaģentu un šādu vielu un reaģentu ražotāju un piegādātāju sarakstus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par pienākumu un uzdevumu noteikšanu nacionālām references laboratorijām papildus tiem, kas paredzēti 1. punktā.

IV sadaļa

Administratīvā palīdzība un sadarbība

100. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs sniedz cita citai administratīvo palīdzību saskaņā ar 102.–105. pantu, lai nodrošinātu 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pareizu piemērošanu gadījumos, kas saistīti ar vairāk nekā vienu dalībvalsti.
2. Administratīvajā palīdzībā attiecīgā gadījumā ietilpst dalībvalsts kompetento iestāžu piedalīšanās tādās oficiālās kontrolēs uz vietas, ko veic citas dalībvalsts kompetentās iestādes.

3. Šīs sadaļas normas neskar valstu noteikumus:
 - (a) kuri piemērojami to dokumentu publiskošanai, kas ir tiesvedības priekšmets vai ir saistīti ar tiesvedību;
 - (b) kuru mērķis ir aizsargāt fizisku vai juridisku personu komercintereses.
4. Visa 102.–105. punktam atbilstošā saziņa starp kompetentajām iestādēm notiek rakstiski.
5. Lai racionalizētu un vienkāršotu ziņojumu apmaiņu, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka standartformu:
 - (a) šīs regulas 102. panta 1. punktā paredzētajiem palīdzības pieprasījumiem;
 - (b) parastu un atkārtotu paziņojumu un atbilžu sniegšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

101. pants *Koordinācijas institūcijas*

1. Katra dalībvalsts nozīmē vienu vai vairākas koordinācijas institūcijas, kas ir atbildīgas par informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm saskaņā ar 102.–105. pantu.
2. Koordinācijas institūciju nozīmēšana neliedz īstenot tiešu saziņu, informācijas apmaiņu vai sadarbību starp kompetentajā iestādēm dažādās dalībvalstīs.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par tā prasību minimuma noteikšanu, kas jāievēro saskaņā ar 1. punktu nozīmētajām koordinācijas institūcijām.
4. Dalībvalstis Komisijai un citām dalībvalstīm paziņo saskaņā ar 1. punktu nozīmēto koordinācijas institūciju datus un visas turpmākās šādu datu maiņas.
5. Komisija to koordinācijas institūciju sarakstu, ko dalībvalstis tai paziņojušas saskaņā ar 4. punktu, publicē un atjaunina savā tīmekļa vietnē.
6. Visus 102. panta 1. punktam atbilstošos palīdzības pieprasījumus un visus 103., 104. un 105. pantam atbilstošos paziņojumus un ziņojumus koordinācijas institūcija nosūta attiecīgajai koordinācijas institūcijai dalībvalstī, kurai pieprasījums vai paziņojums adresēts.
7. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka tehnisko rīku specifikācijas un procedūras saziņai starp koordinācijas institūcijām, kas nozīmētas saskaņā ar 1. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

102. pants
Palīdzība pēc pieprasījuma

1. Ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata, ka oficiālo kontroļu veikšanai vai šādām oficiālām kontrolēm sekojošas iedarbīgas turpmākās rīcības īstenošanai to teritorijā tām ir vajadzīgi dati vai informācija no citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tās attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm iesniedz pamatotu administratīvās palīdzības pieprasījumu. Pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes:
 - (a) nekavējoties apstiprina tā saņemšanu;
 - (b) desmit dienu laikā no pieprasījuma saņemšanas norāda, cik ilgs laiks nepieciešams, lai informēti reaģētu uz pieprasījumu;
 - (c) veic oficiālās kontroles vai izmeklēšanu, kas nepieciešama, lai prasītājām kompetentajām iestādēm nekavējoties iesniegtu visu nepieciešamo informāciju un dokumentus, kas tām dod iespēju pieņemt informētus lēmumus un pārbaudīt atbilstību Savienības noteikumiem savā jurisdikcijā.
2. Var nosūtīt dokumentu oriģinālus vai iesniegt to kopijas.
3. Pēc vienošanās starp prasītājām kompetentajām iestādēm un pieprasījuma saņēmējām kompetentajām iestādēm pirmo minēto kompetento iestāžu norīkots personāls var būt klāt 1. punkta c) apakšpunktā minētajās oficiālajās kontrolēs un izmeklēšanās, ko veic pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes.

Tādos gadījumos prasītāju kompetento iestāžu personāls:

- (a) jebkurā brīdī var uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurā norādīta to identitāte un oficiālais statuss;
- (b) ar savu pārstāvju starpniecību un vienīgi veicamās administratīvās izmeklēšanas mērķim var piekļūt tām pašām telpām un dokumentiem, kam var piekļūt pieprasījuma saņēmēju kompetento iestāžu personāls;
- (c) nedrīkst pēc savas iniciatīvas īstenot izmeklēšanas pilnvaras, kas piešķirtas pieprasījuma saņēmēju kompetento iestāžu amatpersonām.

103. pants
Palīdzība bez pieprasījuma

1. Ja kompetentās iestādes dalībvalstī uzzina par neatbilstību un ja šāda neatbilstība var ietekmēt citu dalībvalsti, tās bez iepriekšēja pieprasījuma un nekavējoties šādu informāciju paziņo attiecīgās citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
2. Kompetentās iestādes, kas informētas saskaņā ar 1. punktu:
 - (a) nekavējoties apstiprina paziņojuma saņemšanu;
 - (b) desmit dienu laikā no paziņojuma saņemšanas norāda:

- i) kādu izmeklēšanu tās plāno veikt vai
 - ii) kādu iemeslu dēļ tās uzskata, ka izmeklēšana nav nepieciešama;
- (c) ja b) apakšpunktā minēto izmeklēšanu uzskata par nepieciešamu, tās lietu izmeklē un nekavējoties informē paziņotājas kompetentās iestādes par rezultātiem un attiecīgā gadījumā par visiem veiktajiem pasākumiem.

104. pants

Palīdzība neatbilstības gadījumā

1. Ja, veicot oficiālās kontroles dzīvniekiem vai precēm, kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, kompetentās iestādes konstatē, ka šādi dzīvnieki vai preces neatbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem un tādējādi rada risku dzīvnieku, cilvēku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi vai ka ar tiem tiek būtiski pārkāpti minētie noteikumi, tās nekavējoties paziņo to nosūtīšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, lai tās varētu sākt attiecīgu izmeklēšanu.
2. Paziņojuma saņēmējas kompetentās iestādes nekavējoties:
 - (a) apstiprina paziņojuma saņemšanu
 - (b) norāda, kādu izmeklēšanu tās plāno veikt, vai
 - (c) izmeklē lietu, veic visus nepieciešamos pasākumus un informē paziņotājas kompetentās iestādes par to, kāda veida izmeklēšana un oficiālās kontroles ir veiktas, un par pieņemtajiem lēmumiem un to iemesliem.
3. Ja paziņotājām kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka konstatētā neatbilstība ar paziņojuma saņēmēju kompetento iestāžu veikto izmeklēšanu vai pasākumiem netiek pienācīgi novērsta, tās pieprasa, lai paziņojuma saņēmējas kompetentās iestādes veiktās oficiālās kontroles vai pasākumus papildinātu. Šādos gadījumos:
 - (a) abu dalībvalstu kompetentās iestādes cenšas vienoties par pieeju, lai pienācīgi risinātu neatbilstību, arī ar kopīgām oficiālām kontrolēm un izmeklēšanu saskaņā ar 102. panta 3. punktu;
 - (b) tās nekavējoties informē Komisiju, ja nevar vienoties par attiecīgiem pasākumiem.
4. Ja oficiālās kontroles, ko veic attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, liecina par atkārtotiem gadījumiem, kad vērojama neatbilstība 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

105. pants
Trešo valstu palīdzība

1. Ja kompetentās iestādes no trešās valsts saņem informāciju, kas liecina par neatbilstību vai risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, tās nekavējoties:
 - (a) paziņo šādu informāciju kompetentajām iestādēm citās attiecīgajās dalībvalstīs;
 - (b) paziņo šādu informāciju Komisijai, ja šāda informācija ir vai var būt būtiska Savienības līmenī.
2. Informāciju, kas iegūta oficiālajās kontrolēs un izmeklēšanā, kuras veic saskaņā ar šo regulu, 1. punktā minētajai trešai valstij var paziņot, ja:
 - (a) šādai ziņošanai piekrīt kompetentās iestādes, kas sniegušas informāciju;
 - (b) trešā valsts ir apņēmusies sniegt palīdzību, kas nepieciešama, lai savāktu pierādījumus par praksi, kura ir vai šķiet neatbilstoša Savienības noteikumiem vai rada risku cilvēkiem, dzīvniekiem, augiem vai videi;
 - (c) ir ievēroti attiecīgie Savienības un valsts noteikumi, kas piemērojami personas datu paziņošanai trešām valstīm.

106. pants
Koordinēta palīdzība un turpmākā rīcība, ko veic Komisija

1. Komisija nekavējoties koordinē pasākumus un darbības, ko veic kompetentās iestādes saskaņā ar šo sadaļu, ja
 - (a) Komisijai pieejamā informācijā ir norādīts uz darbībām, kas ir vai šķiet neatbilstošas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, un šādas darbības ir vai varētu būt saistītas ar pārkāpumiem vairāk nekā vienā dalībvalstī, vai
 - (b) Komisijai pieejamā informācija liecina, ka tādas pašas vai līdzīgas darbības, kas ir vai šķiet neatbilstošas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, varētu tikt īstenotas vairāk nekā vienā dalībvalstī, un
 - (c) kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs nespēj vienoties par attiecīgu rīcību, lai novērstu neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos Komisija var:
 - (a) sadarbojoties ar attiecīgo dalībvalsti, nosūtīt inspekcijas grupu oficiālas kontroles veikšanai uz vietas;
 - (b) ar īstenotajiem aktiem pieprasīt, lai nosūtīšanas dalībvalsts kompetentās iestādes un, attiecīgā gadījumā, citu dalībvalstu kompetentās iestādes attiecīgi pastiprinātu oficiālās kontroles un par veiktajiem pasākumiem ziņotu Komisijai;

- (c) veikt jebkādus citus attiecīgus pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai paredzētu noteikumus ātrai informācijas apmaiņai 1. punktā minētajos gadījumos.

V sadaļa

Plānošana un ziņošana

107. pants

Valsts kontroles daudzgadu plāni (VKDP) un vienīgā atbildīgā VKDP iestāde

1. Dalībvalstis nodrošina, ka oficiālās kontroles, ko reglamentē šī regula, kompetentās iestādes veic, pamatojoties uz valsts kontroles daudzgadu plānu, kuru koordinēti sagatavo un īsteno visā to teritorijā.
2. Dalībvalstis nozīmē vienīgo atbildīgo iestādi, kas ir atbildīga par:
 - (a) 1. punktā minētā plāna sagatavošanas koordinēšanu starp visām kompetentajām iestādēm, kuras atbildīgas par oficiālajām kontrolēm;
 - (b) šāda plāna saskaņotas un konsekventas īstenošanas nodrošināšanu.

108. pants

Valsts kontroles daudzgadu plānu saturs

1. Valsts kontroles daudzgadu plānus sagatavo tā, lai nodrošinātu, ka:
 - (a) oficiālās kontroles tiek plānotas visās jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, un saskaņā ar 8. pantā noteiktajiem kritērijiem un 15.–24. pantā paredzētajiem noteikumiem;
 - (b) tiek efektīvi noteiktas oficiālo kontroļu prioritātes un tiek efektīvi sadalīti kontroles resursi.
2. Valsts kontroles daudzgadu plānos ietilpst vispārīga informācija par oficiālās kontroles sistēmu struktūru un organizatorisko struktūru attiecīgajā dalībvalstī un tie vismaz informē par:
 - (a) valsts kontroles daudzgadu plāna stratēģiskajiem mērķiem un par to, kā šie mērķi ir atspoguļoti oficiālo kontroļu prioritāšu noteikšanā un resursu sadalīšanā;
 - (b) oficiālo kontroļu risku kategorizēšanu;
 - (c) kompetento iestāžu nozīmēšanu un to uzdevumiem centrālā, reģionālā un vietējā līmenī un par šīm iestādēm pieejamiem resursiem;
 - (d) attiecīgā gadījumā norāda uzdevumu deleģēšanu deleģētajām institūcijām;
 - (e) oficiālo kontroļu vispārīgo organizāciju un pārvaldību valsts, reģionālā un vietējā līmenī, arī atsevišķās novietnēs veicamo oficiālo kontroļu vispārīgo organizāciju un pārvaldību;

- (f) kontroles sistēmām, ko piemēro dažādām nozarēm un koordinācijai starp dažādajiem kompetento iestāžu dienestiem, kuri ir atbildīgi par oficiālajām kontrolēm šādās nozarēs;
- (g) procedūrām un pasākumiem, kas ieviesti, lai nodrošinātu 4. panta 1. punktā minēto kompetento iestāžu pienākumu izpildi;
- (h) kompetento iestāžu personāla mācībām;
- (i) šīs regulas 11. panta 1. punktā paredzētajām dokumentētajām procedūrām;
- (j) rezerves pasākumu plānu organizāciju un darbību saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- (k) dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbības un savstarpējās palīdzības organizāciju.

109. pants

Daudzgamu kontroles plānu sagatavošana un īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 107. panta 1. punktā paredzētais valsts kontroles daudzgamu plāns tiek publiskots, izņemot plāna daļas, kuru izpaušana varētu mazināt oficiālo kontroļu rezultativitāti.
2. Valsts kontroles daudzgamu plānu atjaunina ikreiz, kad tas jāpielāgo 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos ieviestiem grozījumiem, un regulāri pārskata, lai ņemtu vērā vismaz šādus faktoros:
 - (a) no jauna radušās slimības, no jauna radušies augiem kaitīgi organismi vai citi no jauna radušies riski cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi;
 - (b) būtiskas maiņas dalībvalsts kompetento iestāžu struktūrā, pārvaldībā vai darbībā;
 - (c) dalībvalstu veikto oficiālo kontroļu rezultāti;
 - (d) saskaņā ar 115. panta 1. punktu dalībvalstī veikto Komisijas kontroļu rezultāti;
 - (e) deleģētie akti, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 110. pantu;
 - (f) zinātniskie konstatējumi;
 - (g) tādu oficiālu kontroļu rezultāti, ko dalībvalstī veikušas trešās valsts kompetentās iestādes.
3. Dalībvalstis pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai sava valsts kontroles daudzgamu plāna atjauninātu versiju.

110. pants
Deleģētās pilnvaras attiecībā uz valsts kontroles daudzgadu plāniem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par 107. panta 1. punktā paredzētajiem valsts kontroles daudzgadu plāniem.

Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- (a) operatoru darbību risku kategorizēšanas kritērijiem;
- (b) oficiālo kontroļu prioritātēm, pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti 8. pantā un 15.–24. pantā paredzētajos noteikumos;
- (c) oficiālo kontroļu rezultativitātes paaugstināšanas procedūrām;
- (d) galvenajiem snieguma rādītājiem, kas kompetentajām iestādēm jāizmanto, novērtējot valsts kontroles daudzgadu plānu un tā īstenošanu.

111. pants
Koordinēti kontroles plāni un informācijas un datu vākšana

Lai veiktu Savienības mēroga mērķtiecīgu novērtējumu par situāciju 1. panta 2. punktā minēto noteikumu piemērošanā vai lai noskaidrotu konkrētu apdraudējumu izplatību Savienībā, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par:

- (a) ierobežota termiņa koordinētu kontroles plānu organizēšanu un īstenošanu kādā no jomām, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi;
- (b) tādu datu un informācijas vākšanas organizēšanu uz *ad hoc* pamata, kuri attiecas uz konkrēta 1. panta 2. punktā minēto noteikumu kopuma piemērošanu vai noteiktu apdraudējumu izplatību.

112. pants
Dalībvalstu ikgadējie ziņojumi

1. Katru gadu līdz 30. jūnijam katra dalībvalsts iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā izklāstīti:
 - (a) grozījumi, kas izdarīti valsts kontroles daudzgadu plānā, lai ņemtu vērā 109. panta 2. punktā minētos faktoros;
 - (b) tādu oficiālo kontroļu rezultāti, kas veiktas iepriekšējā gadā atbilstoši valsts kontroles daudzgadu plānam;
 - (c) tādu gadījumu veids un skaits, kuros kompetentās iestādes iepriekšējā gadā konstatējušas neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - (d) pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu valsts kontroles daudzgadu plāna produktīvu darbību, arī izpildes pasākumi un šādu pasākumu rezultāti.

2. Lai nodrošinātu, ka 1. punktā paredzētie ikgadējie ziņojumi ir vienādi noformēti, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka un pēc vajadzības atjaunina standarta veidlapu paraugus 1. punktā minētās informācijas un datu iesniegšanai.

Šādos īstenošanas aktos, kad vien iespējams, nosaka atļauju izmantot standarta veidlapu paraugus, ko Komisija noteikusi citiem ziņojumiem par oficiālām kontrolēm, kuri dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

113. pants *Komisijas ikgadējie ziņojumi*

1. Komisija publisko ikgadēju ziņojumu par oficiālo kontroļu darbību dalībvalstīs, ņemot vērā:
 - (a) ikgadējos ziņojumus, ko iesniegušas dalībvalstis saskaņā ar 112. pantu;
 - (b) tādu Komisijas kontroļu rezultātus, kas veiktas saskaņā ar 115. panta 1. punktu;
 - (c) jebkādu citu būtisku informāciju.
2. Šā panta 1. punktā minētajā ikgadējā ziņojumā attiecīgā gadījumā var iekļaut ieteikumus par iespējamiem uzlabojumiem dalībvalstu oficiālās kontroles sistēmās un specializētām oficiālām kontrolēm noteiktās jomās.

114. pants *Ārkārtas situāciju plāns attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību*

1. Lai piemērotu vispārējo krīzes pārvarēšanas [vadības] plānu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. panta 1. punktā, dalībvalstis attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību sagatavo operatīvus ārkārtas situāciju plānus, kuros izklāsta pasākumus, kas tūlītēji piemērojami, ja tiek konstatēts, ka pārtika vai dzīvnieku barība tieši, netieši vai ar vides starpniecību rada būtisku risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajos ārkārtas situāciju plānos attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību norāda:
 - (a) kompetentās iestādes, kas jāiesaista;
 - (b) šā punkta a) apakšpunktā minēto iestāžu pilnvaras un pienākumus;
 - (c) kanālus un procedūras informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un citām attiecīgām personām pēc vajadzības.
3. Dalībvalstis savus ārkārtas situāciju plānus attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību regulāri pārskata, lai ņemtu vērā maiņas kompetento iestāžu organizatoriskajā struktūrā un pieredzi, kas gūta plāna un modelējošo mācību īstenošanā.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par:
- (a) šā panta 1. punktā paredzēto ārkārtas situāciju plānu izstrādes noteikumiem, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. panta 1. punktā paredzētā vispārējā krīzes pārvarēšanas plāna konsekventu un efektīvu izmantošanu;
 - (b) ieinteresēto personu pienākumiem šādu ārkārtas situāciju plānu izstrādē un ieviešanā.

VI sadaļa

Savienības darbības

I nodaļa

Komisijas veiktās kontroles

115. pants

Komisijas veiktās kontroles dalībvalstīs

1. Komisijas eksperti katrā dalībvalstī veic kontroles, lai:
 - (a) pārbaudītu, kā tiek piemēroti 1. panta 2. punktā minētie un šajā regulā paredzētie noteikumi;
 - (b) pārbaudītu, kā darbojas valsts kontroles sistēmas un kompetentās iestādes, kas tās īsteno;
 - (c) izpētītu un savāktu informāciju:
 - i) par oficiālajām kontrolēm un izpildes praksi,
 - ii) par būtiskām vai pastāvīgām problēmām 1. panta 2. punktā minēto noteikumu piemērošanā vai izpildē,
 - iii) kas attiecas uz ārkārtas situācijām, problēmām, kas radušās no jauna, vai jaunām norisēm dalībvalstīs.
2. Šā panta 1. punktā paredzētās kontroles organizē sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm un veic regulāri.
3. Šā panta 1. punktā paredzētajās kontrolēs var ietilpt pārbaudes uz vietas. Komisijas eksperti var pavadīt kompetento iestāžu personālu, kas veic oficiālās kontroles.
4. Komisijas ekspertiem var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm. Valsts ekspertiem, kas pavada Komisijas ekspertus, piešķir tādas pašas piekļuves tiesības kā Komisijas ekspertiem.

116. pants

Komisijas ziņojumi par kontrolēm, ko tās eksperti veic dalībvalstīs

1. Komisija:
 - (a) sagatavo ziņojuma projektu par tādu kontroļu konstatējumiem, kas veiktas saskaņā ar 115. panta 1. punktu;
 - (b) komentāru sniegšanai nosūta a) apakšpunktā paredzētā ziņojuma projekta kopiju dalībvalstij, kurā veiktas kontroles;

- (c) šā punkta b) apakšpunktā minētās dalībvalsts komentārus ņem vērā, sagatavojot galīgo ziņojumu par konstatējumiem, kas gūti kontrolēs, kuras tās eksperti veikuši dalībvalstīs, kā paredzēts 115. panta 1. punktā;
 - (d) publisko c) apakšpunktā minēto galīgo ziņojumu un b) apakšpunktā minētos dalībvalsts komentārus.
2. Attiecīgā gadījumā Komisija savos galīgajos ziņojumos, kas paredzēti 1. punktā, var ieteikt koriģējošu vai preventīvu rīcību, kas jāīsteno dalībvalstīm, lai novērstu konkrētos vai sistēmiskos trūkumus, ko tās eksperti konstatējuši saskaņā ar 115. panta 1. punktu veiktajās kontrolēs.

117. pants

Komisijas kontroļu programma dalībvalstīs

1. Komisija ar īstenošanas aktiem:
- (a) iedibina ikgadēju vai daudzgadu kontroles programmu, kas paredzēta kontrolēm, kuras tās ekspertiem jāveic dalībvalstīs, kā paredzēts 115. panta 1. punktā;
 - (b) līdz katra gada beigām attiecībā uz nākamo gadu paziņo dalībvalstīm ikgadējo kontroles programmu vai jebkādas daudzgadu kontroles programmas atjauninājumus.
2. Komisija savu kontroles programmu ar īstenošanas aktiem var grozīt, lai ņemtu vērā norises jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi. Visus šādus grozījumus paziņo dalībvalstīm.

118. pants

Dalībvalstu pienākumi attiecībā uz Komisijas veiktajām kontrolēm

Dalībvalstis:

- (a) veic attiecīgus turpmākos pasākumus, lai novērstu visus konkrētos vai sistēmiskos trūkumus, kas konstatēti kontrolēs, kuras veikuši Komisijas eksperti saskaņā ar 115. panta 1. punktu;
- (b) sniedz visu nepieciešamo palīdzību un nodrošina visu dokumentāciju un citu tehnisko atbalstu, ko Komisijas eksperti prasa, lai kontroles varētu veikt efektīvi un rezultatīvi;
- (c) nodrošina, ka Komisijas ekspertiem ir piekļuve visām telpām vai telpu daļām, dzīvniekiem un precēm, un informācijai, arī datorsistēmām, kas ir būtiskas to pienākumu izpildei.

119. pants

Komisijas veiktās kontroles trešās valstīs

1. Komisijas eksperti var trešās valstīs veikt kontroles, lai:

- (a) pārbaudītu, vai trešās valsts tiesību akti un sistēmas, arī oficiālā sertificēšana un oficiālo sertifikātu, oficiālo etiķešu, oficiālo zīmju un citu oficiālo apliecinājumu izsniegšana, ir atbilstīgi vai līdzvērtīgi prasībām, kas paredzētas noteikumos, kuri minēti 1. panta 2. punktā;
 - (b) pārbaudītu, vai trešās valsts kontroles sistēma spēj nodrošināt, ka uz Savienību eksportēto dzīvnieku un preču sūtījumi atbilst attiecīgajām prasībām, kas paredzētas ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, vai prasībām, kas atzītas vismaz par tām līdzvērtīgām;
 - (c) vāktu informāciju un datus nolūkā noskaidrot cēloņus problēmām, kas attiecībā uz dzīvnieku un preču eksportu no kādas trešās valsts rodas regulāri vai ir no jauna radušās.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajās kontrolēs īpaši ņem vērā:
- (a) trešās valsts tiesību aktus;
 - (b) trešās valsts kompetento iestāžu organizāciju, to pilnvaras un neatkarību, uzraudzību, kādai tās pakļautas, un to pilnvaras iedarbīgi nodrošināt piemērojamo tiesību aktu izpildi;
 - (c) personāla mācības par oficiālo kontroļu veikšanu;
 - (d) kompetentajām iestādēm pieejamos resursus, arī analīzes, testēšanas un diagnostikas infrastruktūru;
 - (e) vai pastāv un vai darbojas tādas dokumentētas kontroles procedūras un kontroles sistēmas, kas izstrādātas, pamatojoties uz prioritātēm;
 - (f) attiecīgā gadījumā – situāciju attiecībā uz dzīvnieku veselību, zoonozēm un augu veselību un procedūras Komisijas un attiecīgo starptautisko institūciju informēšanai par dzīvnieku slimību un augiem kaitīgo organismu uzliesmojumiem;
 - (g) kādā apjomā tiek veiktas un kā darbojas oficiālas kontroles, ko veic tādiem dzīvniekiem, augiem un to produktiem, kurus ievie no citām trešām valstīm;
 - (h) garantijas, ko trešā valsts var sniegt attiecībā uz atbilstību vai līdzvērtību prasībām, kuras noteiktas 1. panta 2. punktā paredzētajos noteikumos.
3. Lai veicinātu 1. punktā paredzēto kontroļu rezultativitāti un efektivitāti, Komisija pirms šādu kontroļu veikšanas var pieprasīt, lai attiecīgā trešā valsts iesniegtu:
- (a) šīs regulas 124. panta 1. punktā paredzēto informāciju;
 - (b) attiecīgā gadījumā – rakstiskus pierakstus par oficiālajām kontrolēm, ko tā veic.
4. Komisija var norīkot dalībvalstu ekspertus palīdzēt tās ekspertiem 1. punktā paredzēto kontroļu laikā.

120. pants
Komisijas veikto kontroļu biežums trešās valstīs

To kontroļu biežumu, ko Komisija veic trešās valstīs, nosaka, pamatojoties uz:

- (a) to dzīvnieku un preču riska novērtējumu, kurus no tām eksportē uz Savienību;
- (b) šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- (c) no attiecīgās trešās valsts Savienībā ievesto dzīvnieku un preču apjomu un veidu;
- (d) tādu kontroļu rezultātiem, ko jau veikuši Komisijas eksperti vai citas inspicēšanas iestādes;
- (e) rezultātiem, kas gūti oficiālajās kontrolēs, kas dzīvniekiem un precēm veiktas brīdī, kad tos no šīs trešās valsts ievēd Savienībā, un jebkādās citās oficiālās kontrolēs, ko veikušas dalībvalstu kompetentās iestādes;
- (f) informāciju, kas saņemta no Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes vai tamlīdzīgām institūcijām;
- (g) informāciju, kas saņemta no starptautiski atzītām institūcijām, piemēram:
 - i) Pasaules Veselības organizācijas,
 - ii) Pārtikas kodeksa komisijas,
 - iii) Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas,
 - iv) Eiropas un Vidusjūras valstu augu aizsardzības organizācijas,
 - v) Starptautiskās augu aizsardzības konvencijas sekretariāta,
 - vi) Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas,
 - vii) Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas,
 - viii) Konvencijai par bioloģisko daudzveidību pievienotā Kartahenas Protokola par bioloģisko drošību sekretariāta;
- (h) pierādījumiem par no jauna radušos slimību situācijām vai citiem apstākļiem, kas varētu novest pie tā, ka dzīvnieki un preces, ko Savienībā ievēd no trešās valsts, rada riskus veselībai vai videi;
- (i) vajadzību izmeklēt ārkārtas situācijas atsevišķās trešās valstīs vai uz šādām situācijām reaģēt.

121. pants
Komisijas ziņojumi par tās ekspertu veiktām kontrolēm trešās valstīs

Komisija ziņo par konstatējumiem, kas gūti katrā kontrolē, kura veikta saskaņā ar 119. un 120. pantu.

Attiecīgā gadījumā tā savā ziņojumā iekļauj ieteikumus.

Komisija savus ziņojumus publisko.

122. pants

Trešās valstīm paredzētu Komisijas kontroļu programma

Komisija trešām valstīm paredzēto Komisijas kontroļu programmu dalībvalstīm paziņo jau iepriekš un ziņo par rezultātiem. Komisija minēto programmu var grozīt, lai būtu ņemtas vērā norises jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi. Visus šādus grozījumus paziņo dalībvalstīm.

123. pants

Trešo valstu veiktās kontroles dalībvalstīs

1. Dalībvalstis Komisiju informē par:
 - (a) kontrolēm, ko to teritorijā plāno veikt trešo valstu kompetentās iestādes;
 - (b) šādu kontroļu paredzamo grafiku un tvērumu.
2. Komisijas eksperti var piedalīties šā panta 1. punktā minētajās oficiālajās kontrolēs, ja to pieprasa vienas vai otras šādas iestādes:
 - (a) to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās minētās kontroles veic;
 - (b) tās trešās valsts kompetentās iestādes, kura šādas kontroles veic.

Komisijas ekspertu piedalīšanos organizē un 1. punktā minēto kontroļu galīgo grafiku un tvērumu nosaka ciešā sadarbībā starp Komisiju un tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā šādas kontroles veic.
3. Komisijas eksperti 1. punktā minētajās kontrolēs piedalās jo īpaši, lai:
 - (a) konsultētu par 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - (b) sniegtu Savienības līmenī pieejamu informāciju un datus, kas trešās valsts kompetento iestāžu veiktajai kontrolei var būt noderīgi;
 - (c) attiecībā uz trešo valstu kompetento iestāžu veiktajām kontrolēm nodrošinātu vienveidīgumu.

II nodaļa

Nosacījumi dzīvnieku un preču ievēšanai Savienībā

124. pants

Informācija par trešo valstu kontroles sistēmām

1. Komisija pieprasa, lai trešās valstis, kas ir iecerējušas uz Savienību eksportēt dzīvniekus vai preces, par to teritorijā ieviesto sanitārās un fitosanitārās kontroles sistēmu vispārīgo organizāciju un pārvaldību sniegtu šādu pareizu un atjauninātu informāciju:
 - (a) visiem sanitārie vai fitosanitārie noteikumi, kas pieņemti vai ierosināti to teritorijā;
 - (b) riska novērtēšanas procedūras un faktori, kas ņemti vērā, lai novērtētu riskus un noteiktu attiecīgo sanitārās vai fitosanitārās aizsardzības līmeni;
 - (c) visas kontroles un inspicēšanas procedūras un mehānismi, attiecīgā gadījumā arī tie, kurus piemēro no trešām valstīm ievestiem dzīvniekiem vai precēm;
 - (d) oficiālās sertificēšanas mehānismi;
 - (e) attiecīgā gadījumā – visi pasākumi, kuri veikti saskaņā ar 121. panta otrajā daļā paredzētajiem ieteikumiem;
 - (f) attiecīgā gadījumā – to oficiālo kontroļu rezultāti, kuras veiktas attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, ko iecerēts eksportēt uz Savienību;
 - (g) attiecīgā gadījumā – informācija par to, kā mainīta tādu kontroles sistēmu struktūra un darbība, kuras pieņemtas, lai izpildītu Savienības sanitārās vai fitosanitārās prasības vai ieteikumus, kas paredzēti 121. panta otrajā daļā.
2. Pieprasījums sniegt 1 punktā minēto informāciju ir samērīgs, tajā ņem vērā uz Savienību eksportējamo dzīvnieku un preču veidu un trešās valsts specifisko situāciju un struktūru.

125. pants

Papildnosacījumu noteikšana dzīvnieku un preču ievēšanai Savienībā

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par nosacījumiem, kādiem jāatbilst dzīvniekiem un precēm, ko ievē Savienībā no trešām valstīm, ja nosacījumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu dzīvnieku un preču atbilstību attiecīgajām prasībām, kas noteiktas 1. panta 2. punktā paredzētajos noteikumos, izņemot 1. panta 2. punkta d), e), g) un h) apakšpunktu un Regulas (EK) Nr. 853/2004 6. pantu, vai prasībām, kas atzītas vismaz par līdzvērtīgām.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajos nosacījumos dzīvniekus un preces identificē, norādot to Kombinētās nomenklatūras kodus, un tajos var ietilpt:

- (a) prasība, ka noteiktus dzīvniekus un preces Savienībā ieved tikai no tādas trešās valsts vai trešās valsts reģiona, kas iekļauts Komisijas īpaši šim nolūkam izstrādātā sarakstā;
 - (b) prasība, ka noteiktu dzīvnieku un preču sūtījumiem no trešām valstīm jābūt nosūtītiem no tādām novietnēm un saņemtiem vai sagatavotiem tādās novietnēs, kas atbilst attiecīgajām 1. punktā minētajām prasībām vai prasībām, kuras atzītas vismaz par līdzvērtīgām;
 - (c) prasība, ka noteiktu dzīvnieku un preču sūtījumiem līdzī jābūt oficiālam sertifikātam, oficiālam apliecinājumam vai jebkādam citam pierādījumam, ka sūtījumi atbilst attiecīgajām 1. punktā minētajām prasībām vai prasībām, kuras atzītas vismaz par līdzvērtīgām;
 - (d) pienākums c) apakšpunktā minētos pierādījumus iesniegt konkrētā formā;
 - (e) jebkāda cita prasība, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka noteikti dzīvnieki un preces nodrošina tādu veselības un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vides aizsardzības līmeni, kas līdzvērtīgs tam, kurš tiek nodrošināts ar 1. punktā minētajām prasībām.
3. Tādos gadījumos, kur cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi pastāv riski, kuri izriet no dzīvniekiem un precēm, ko ievad Savienībā no trešām valstīm, un nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ tas ir nepieciešams, uz deleģētiem aktiem, kas pieņemti atbilstoši 1. punktam, attiecinā 140. pantā paredzēto procedūru.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par formu un veidu tādiem oficiāliem sertifikātiem, oficiāliem apliecinājumiem vai pierādījumiem, kas vajadzīgi saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

126. pants

Trešo valstu iekļaušana 125. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā sarakstā

- 1. Trešās valsts vai tās reģiona iekļaušana 125. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā sarakstā notiek saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.
- 2. Komisija ar īstenošanas aktiem apstiprina pieprasījumu, ko tai šajā nolūkā nosūtījusi attiecīgā trešā valsts un kam pievienoti attiecīgi pierādījumi un garantijas, ka attiecīgie dzīvnieki un preces no konkrētās trešās valsts atbilst attiecīgajām 125. panta 1. punktā minētajām prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem un atjaunina saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
- 3. Komisija pieņem lēmumu par 2. punktā minēto pieprasījumu, attiecīgi ņemot vērā:
 - (a) trešās valsts tiesību aktus attiecīgajā nozarē;

- (b) trešās valsts kompetento iestāžu un tās kontroles dienestu struktūru un organizatorisko struktūru, tiem pieejamās pilnvaras, garantijas, ko var iesniegt attiecībā uz konkrētajā nozarē attiecināmo trešās valsts tiesību aktu piemērošanu un izpildi un oficiālās sertificēšanas procedūru uzticamību;
- (c) to, vai trešās valsts kompetentās iestādes veikušas pietiekamas oficiālās kontroles un citas darbības, lai novērtētu, vai pastāv apdraudējumi attiecībā uz cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vidi;
- (d) to, cik regulāri un ātri trešā valsts sniegusi informāciju par apdraudējumu esamību attiecībā uz cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vidi;
- (e) trešās valsts sniegtās garantijas, ka:
 - i) nosacījumi, ko piemēro novietnēm, no kurām uz Savienību eksportē dzīvniekus vai preces, atbilst prasībām, kas ir līdzvērtīgas 125. panta 1. punktā minētajām prasībām,
 - ii) ir sagatavots un tiek atjaunināts i) punktā minēto novietņu saraksts,
 - iii) šā apakšpunkta i) punktā minēto novietņu saraksts un tā atjauninātās versijas tiek nekavējoties paziņotas Komisijai,
 - iv) trešās valsts kompetentās iestādes i) punktā minētajās novietnēs regulāri un rezultatīvi veic kontroles,
- (f) visu citu informāciju vai datus par trešās valsts spēju garantēt, ka Savienībā tiek ievesti tikai tādi dzīvnieki vai preces, kas nodrošina tādu pašu aizsardzības līmeni, kāds tiek panākts ar attiecīgajām 125. panta 1. punktā minētajām prasībām, vai tam līdzvērtīgu līmeni.

127. pants

Īpašu pasākumu noteikšana attiecībā uz noteiktu dzīvnieku un preču ieviešanu Savienībā

1. Izņemot gadījumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantā, Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru*] 249. pantā un Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 27. panta 1. punktā, 29. panta 1. punktā, 40. panta 2. punktā, 41. panta 2. punktā, 47. panta 1. punktā, 49. panta 2. punktā un 50. panta 2. punktā, ja ir pierādījumi, ka konkrētu tādu dzīvnieku vai preču ieviešana Savienībā, kuru izcelsme ir trešā valstī, tās reģionā vai trešo valstu grupā, var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi, vai ja ir pierādījumi, ka, iespējams, notiek būtiska plaša mēroga neatbilstība 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka pasākumus, kas nepieciešami šāda riska ierobežošanai vai konstatētās neatbilstības izbeigšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētajos pasākumos dzīvniekus un preces norāda pēc to Kombinētās nomenklatūras kodiem, un tajos var ietvert:
- (a) aizliegumu ievest Savienībā 1. punktā minētos dzīvniekus un preces, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem;
 - (b) prasību, ka 1. punktā minētajiem dzīvniekiem un precēm, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem, pirms nosūtīšanas veic īpašu apstrādi vai kontroles;
 - (c) prasību, ka 1. punktā minētajiem dzīvniekiem un precēm, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem, tos ievedot Savienībā, veic īpašu apstrādi vai kontroles;
 - (d) prasību, ka 1. punktā minētajiem dzīvnieku un preču sūtījumiem, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem, jābūt pievienotam oficiālam sertifikātam, oficiālam apliecinājumam vai jebkādam citam pierādījumam, ka sūtījums atbilst prasībām, kas noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos, vai prasībām, kuras atzītas vismaz par līdzvērtīgām;
 - (e) prasību, ka d) apakšpunktā minētie pierādījumi jāiesniedz, ievērojot konkrētu formu;
 - (f) citus pasākumus, kas nepieciešami riska ierobežošanai.
3. Nosakot 2. punktā minētos pasākumus, ņem vērā:
- (a) informāciju, kas savākta saskaņā ar 124. pantu;
 - (b) jebkādu citu informāciju, ko sniegušas attiecīgās trešās valstis;
 - (c) vajadzības gadījumā – 119. panta 1. punktā paredzēto Komisijas veikto kontroļu rezultātus.
4. Ja tas ir nepieciešams tādu nenovēršamu, pienācīgi pamatotu un steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar cilvēku veselību un dzīvnieku veselību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – vides aizsardzību, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas tūlītēji piemērojami saskaņā ar 141. panta 3. punktā minēto procedūru.

*128. pants
Līdzvērtība*

1. Jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, izņemot 1. panta 2. punkta d), e), g) un h) apakšpunktu, Komisija var ar īstenošanas aktiem atzīt, ka trešā valstī vai tās reģionos noteiktie pasākumi ir līdzvērtīgi minētajos noteikumos paredzētajām prasībām, pamatojoties uz:
- (a) tās informācijas un datu rūpīgu pārbaudi, kurus attiecīgā trešā valsts iesniegusi atbilstoši 124. panta 1. punktam;

- (b) attiecīgā gadījumā – saskaņā ar 119. panta 1. punktu veiktas kontroles apmierinošajiem rezultātiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

- 2. Šā panta 1. punktā minētajos īstenošanas aktos nosaka kārtību, kas reglamentē dzīvnieku un preču ievēšanu Savienībā no attiecīgās trešās valsts vai tās reģioniem, un tajos var norādīt:
 - (a) to oficiālo sertifikātu vai apliecinājumu veidu un saturu, kuriem līdzīgi dzīvniekiem vai precēm;
 - (b) īpašas prasības, kas piemērojamas dzīvnieku vai preču ievēšanai Savienībā un oficiālajām kontrolēm, kuras veicamas, tos ievēdot Savienībā;
 - (c) vajadzības gadījumā – procedūras tādu sarakstu sagatavošanai un grozīšanai, kur iekļauj attiecīgās trešās valsts reģionus vai novietnes, no kuriem atļauts dzīvniekus un preces ievēst Savienībā.
- 3. Komisija ar īstenošanas aktiem nekavējoties atceļ 1. punktā paredzētos īstenošanas aktus, ja vairs netiek izpildīts kāds no līdzvērtības atzīšanas nosacījumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III nodaļa

Kompetento iestāžu personāla mācības

129. pants

Kompetento iestāžu personāla mācības un apmaiņa

- 1. Komisija var organizēt mācību pasākumus dalībvalstu kompetento iestāžu personālam un, attiecīgā gadījumā, šo valstu citu iestāžu personālam, kas iesaistīts šīs regulas normu un 1. panta 2. punktā minēto noteikumu iespējamu pārkāpumu izmeklēšanā.

Komisija minētos pasākumus var organizēt sadarbībā ar dalībvalstīm.
- 2. Šā panta 1. punktā minētie mācību pasākumi veicina saskaņotas pieejas izstrādi attiecībā uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām dalībvalstīs. Šādos pasākumos pēc vajadzības iekļauj mācības par:
 - (a) šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - (b) kontroles metodēm un paņēmieniem, kas ir svarīgi oficiālajām kontrolēm un citām kompetento iestāžu oficiālajām darbībām;
 - (c) ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības metodēm un paņēmieniem.

3. Šā panta 1. punktā minētajos mācību pasākumos var piedalīties trešo valstu kompetento iestāžu personāls, un tos var organizēt ārpus Savienības.
4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka zināšanas, kas iegūtas 1. punktā minētajos mācību pasākumos, tiek izplatītas pēc vajadzības un atbilstoši izmantotas 4. panta 2. un 3. punktā minētajos personāla mācību pasākumos.

Šīs regulas 4. panta 2. punktā minētajās mācību programmās iekļauj mācību pasākumus, kas orientēti uz šādu zināšanu izplatīšanu.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm var organizēt programmas tāda kompetento iestāžu personāla apmaiņai, kuras veic oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības, starp divām vai vairākām dalībvalstīm.

Šāda apmaiņa var notikt, pagaidām norīkojot kompetento iestāžu personālu no vienas dalībvalsts uz citu vai apmainoties ar šādu personālu starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz 1. punktā minēto mācību pasākumu un 5. punktā minēto programmu organizēšanas noteikumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV nodaļa

Informācijas pārvaldības sistēmas

130. pants

Informācijas pārvaldības sistēma oficiālo kontroļu vajadzībām (IMSOC)

1. Komisija izveido un pārvalda datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu to mehānismu un rīku integrētai izmantošanai, ar kuru starpniecību tiek pārvaldīti un apstrādāti ar oficiālajām kontrolēm saistīti dati, informācija un dokumenti (*IMSOC*).
2. IMSOC:
 - (a) pilnīgi integrē un nodrošina nepieciešamos atjauninājumus sistēmā *TRACES*, kas izveidota ar Lēmumu 2003/24/EK;
 - (b) pilnīgi integrē un nodrošina nepieciešamos atjauninājumus esošajās datorizētajās sistēmās, ko pārvalda Komisija un ko izmanto, lai ātri apmainītos ar datiem, informāciju un dokumentiem par riskiem cilvēku, dzīvnieku veselībai un labturībai un augu veselībai, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantā, Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par dzīvnieku veselību numuru*] 20. pantā un Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 97. pantā;

- (c) nodrošina attiecīgas saiknes starp sistēmu *TRACES* un b) apakšpunktā minētajām sistēmām, lai vajadzības gadījumā starp minētajām sistēmām un starp tām un sistēmu *TRACES* varētu efektīvi apmainīties ar datiem un tos atjaunināt.

131. pants

IMSOC vispārīgās funkcionalitātes

IMSOC:

- (a) dod iespēju veikt tādu informācijas, datu un dokumentu datorizētu apstrādi un apmaiņu, kas vajadzīgi oficiālo kontroļu veikšanai un izriet no oficiālo kontroļu veikšanas vai oficiālo kontroļu veikšanas vai rezultātu pierakstīšanas, visos gadījumos, kad 1. panta 2. punktā minētie noteikumi un 15.–24. pantā minētie deleģētie akti paredz šādas informācijas, datu un dokumentu apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, starp kompetentajām iestādēm un Komisiju un – attiecīgā gadījumā – ar citām iestādēm un operatoriem;
- (b) nodrošina mehānismu datu un informācijas apmaiņai saskaņā ar IV sadaļas normām;
- (c) nodrošina rīku, ar ko savākt un pārvaldīt Komisijai iesniegtos dalībvalstu ziņojumus par oficiālajām kontrolēm;
- (d) dod iespēju sagatavot, apstrādāt un nosūtīt – arī elektroniskā veidā – Regulas (EK) Nr. 1/2005 5. panta 4. punktā minēto pārvadājuma žurnālu, ierakstus, kas iegūti ar Regulas (EK) Nr. 1/2005 6. panta 9. punktā minēto navigācijas sistēmu, oficiālos sertifikātus un šīs regulas 54. pantā minēto vienoto sanitāro ieviešanas dokumentu.

132. pants

IMSOC izmantošana attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kam piemēro specializētas oficiālās kontroles

1. Attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kuru pārvietošanai Savienībā vai laišanai tirgū piemēro konkrētas prasības vai procedūras, kas noteiktas 1. panta 2. punktā paredzētajos noteikumos, *IMSOC* dod iespēju kompetentajām iestādēm nosūtīšanas vietā un citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par šādu dzīvnieku vai preču oficiālo kontroļu veikšanu, reāllaikā apmainīties ar datiem, informāciju un dokumentiem par dzīvniekiem vai precēm, ko pārved no vienas dalībvalsts uz citu, un par veiktajām oficiālajām kontrolēm.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro precēm, uz kurām attiecina 1. panta 2. punkta g) un h) apakšpunktā minētos noteikumus.

Tomēr Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par to, kad un ciktāl šā panta pirmā daļa ir piemērojama otrajā daļā minētajām precēm.

2. Attiecībā uz eksportētiem dzīvniekiem un precēm, kam piemēro Savienības noteikumus sakarā ar eksporta sertifikāta izsniegšanu, *IMSOC* dod iespēju nosūtīšanas vietas kompetentajām iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par oficiālo kontroļu veikšanu, reāllaikā apmainīties ar datiem, informāciju

un dokumentiem par šādiem dzīvniekiem un precēm un par šādiem dzīvniekiem un precēm veiktās kontroles rezultātiem.

3. Attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kam piemēro II sadaļas V nodaļas I un II iedaļā minētās oficiālās kontroles, *IMSOC*:
- (a) dod iespēju kompetentajām iestādēm robežkontroles punktos un citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par šādu dzīvnieku vai preču oficiālo kontroļu veikšanu, reāllaikā apmainīties ar datiem, informāciju un dokumentiem par šādiem dzīvniekiem un precēm un par šādiem dzīvniekiem vai precēm veiktajām kontrolēm;
 - (b) dod iespēju kompetentajām iestādēm robežkontroles punktos veikt attiecīgu datu, informācijas un dokumentu koplietošanu un apmaiņu ar muitas dienestiem un citām iestādēm, kas atbildīgas par kontroļu veikšanu tādiem dzīvniekiem vai precēm, kurus Savienībā ieved no trešām valstīm, un ar operatoriem, kas iesaistīti ievēšanas procedūrās, saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 14. panta 4. punktam un 73. panta 2. punktam, un citiem attiecīgiem Savienības noteikumiem;
 - (c) atbalsta un vada procedūras, kas minētas 52. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 63. panta 6. punktā.

133. pants

Pilnvaras pieņemt noteikumus par IMSOC darbību

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par noteikumiem, kuros nosaka:

- (a) tehnisko specifikāciju un konkrētos noteikumus *IMSOC* un tās komponentu darbībai;
- (b) ārkārtas situāciju pasākumus, kas piemērojami gadījumā, ja neviena no *IMSOC* funkcionalitātēm nav pieejama;
- (c) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem attiecīgām trešām valstīm un starptautiskām organizācijām var piešķirt daļēju piekļuvi *IMSOC* funkcionalitātēm, un šādas piekļuves kārtību;
- (d) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem neregulāriem lietotājiem var piešķirt izņēmumus attiecībā uz sistēmas *TRACES* izmantošanu;
- (e) noteikumus par elektronisku sistēmu, kurā kompetentās iestādes pieņem elektroniskus sertifikātus, ko izsniegušas trešo valstu kompetentās iestādes.

VII sadaļa Izpildes pasākumi

I nodaļa Kompetento iestāžu darbības un sankcijas

134. pants

Kompetento iestāžu vispārīgie pienākumi attiecībā uz izpildes darbībām

1. Rīkodamās saskaņā ar šo nodaļu, kompetentās iestādes par prioritārām uzskata darbības, kas jāveic, lai novērstu vai ierobežotu riskus cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai, dzīvnieku labturībai un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – videi.
2. Ja ir aizdomas par neatbilstību, kompetentās iestādes veic izmeklēšanu, lai šādas aizdomas apstiprinātu vai noraidītu.
3. Ja tas nepieciešams 2. punktā minētās izmeklēšanas mērķiem, tajā ietver:
 - (a) pastiprinātu oficiālo kontroļu veikšanu dzīvniekiem, precēm un operatoriem attiecīgā periodā;
 - (b) dzīvnieku un preču, un, attiecīgā gadījumā, visu neatļauto substanču vai produktu oficiālo aizturēšanu.

135. pants

Izmeklēšana un pasākumi konstatētas neatbilstības gadījumā

1. Ja tiek konstatēta neatbilstība, kompetentās iestādes:
 - (a) veic jebkādu turpmāku izmeklēšanu, kas nepieciešama, lai noskaidrotu neatbilstības izcelsmi un apjomu un noteiktu operatora pienākumus;
 - (b) veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators neatbilstību novērš un nepieļauj tās atkārtosanos.

Lemjot, kādus pasākumus veikt, kompetentās iestādes ņem vērā neatbilstības veidu un operatora līdzšinējo atbilstību.

2. Rīkodamās saskaņā ar 1. punktu, kompetentās iestādes pēc vajadzības:
 - (a) dod rīkojumu dzīvniekiem veikt ārstēšanu vai apstrādi vai to veic;
 - (b) dod rīkojumu izkraut, pārkraut citā transportlīdzeklī, paturēt un aprūpēt dzīvniekus, noteikt karantīnas periodus, atlikt dzīvnieku kaušanu;

- (c) dod rīkojumu veikt preču apstrādi, etiķešu pārveidošanu vai korigējošas informācijas sniegšanu patērētājiem;
 - (d) ierobežo vai aizliedz dzīvnieku un preču laišanu tirgū, pārvietošanu, ieviešanu Savienībā vai eksportēšanu, aizliedz tos ievest atpakaļ nosūtīšanas dalībvalstī vai dod rīkojumu tos ievest atpakaļ nosūtīšanas dalībvalstī;
 - (e) dod rīkojumu operatoram biežāk veikt paškontroles;
 - (f) dod rīkojumu uz noteiktām attiecīgā operatora darbībām attiecināt pastiprinātas vai sistemātiskas oficiālās kontroles;
 - (g) dod rīkojumu atsaukt, izņemt, aizvākt un iznīcināt preces, attiecīgā gadījumā preces ļaujot izmantot citiem nolūkiem, nekā sākotnēji paredzēts;
 - (h) dod rīkojumu uz attiecīgu periodu pilnīgi vai daļēji izolēt vai slēgt attiecīgā operatora uzņēmumu vai tā novietnes, saimniecības vai citas telpas;
 - (i) dod rīkojumu uz attiecīgu periodu pilnīgi vai daļēji pārtraukt attiecīgā operatora darbības un – attiecīgā gadījumā – tīmekļa vietnes, ko tas uztur vai izmanto;
 - (j) dod rīkojumu apturēt vai atsaukt novietnes, ražotnes, saimniecības vai transportlīdzekļa apstiprinājumu vai pārvadātāja atļauju;
 - (k) dod rīkojumu nokaut vai nonāvēt dzīvniekus, ar nosacījumu, ka cilvēku veselības un dzīvnieku veselības un labturības aizsargāšanai tas ir visatbilstīgākais pasākums;
 - (l) veikt jebkādu citu pasākumu, ko kompetentās iestādes uzskata par piemērotu, lai nodrošinātu atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
3. Kompetentās iestādes attiecīgajam operatoram vai tā pārstāvim iesniedz:
- (a) rakstisku paziņojumu par savu lēmumu attiecībā uz tādu darbību vai pasākumu, kas veicami saskaņā ar 1. un 2. punktu, norādot šāda lēmuma pamatojumu;
 - (b) informāciju par tiesībām šādus lēmumus pārsūdzēt un par piemērojamo procedūru un termiņiem.
4. Visus izdevumus, kas izriet no šā panta ievērošanas, sedz atbildīgie operatori.

*136. pants
Sankcijas*

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas normu pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis minētos noteikumus Komisijai paziņo līdz 162. panta 1. punkta otrajā daļā minētajai dienai un Komisiju nekavējoties informē par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka finansiālās sankcijas, kas piemērojamas par šīs regulas normu un 1. panta 2. punktā minēto noteikumu tīšiem pārkāpumiem, vismaz nolīdzina ekonomisko priekšrocību, ko pārkāpuma izdarītājs vēlējies iegūt.
3. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, lai attiecīgas sankcijas būtu paredzētas šādos gadījumos:
 - (a) operatori oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību laikā nesadarbojas;
 - (b) nepatiesa vai maldinoša oficiālā sertificēšana;
 - (c) oficiālu sertifikātu, oficiālu etiķešu, oficiālu zīmju un citu oficiālu apliecinājumu krāpnieciska izgatavošana vai izmantošana.

II nodaļa

Savienības izpildes pasākumi

137. pants

Nopietna kļūme dalībvalsts kontroles sistēmā

1. Ja Komisijai ir pierādījumi par nopietnu kļūmi dalībvalsts kontroles sistēmās un ja šāda kļūme var būt iespējams un plaša mēroga risks cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības pasākumu gadījumā – videi vai tās dēļ plašā mērogā var tikt pārkāpti 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, tā ar īstenošanas aktiem nosaka vienu vai vairākus šādus pasākumus, kas piemērojami, līdz kontroles sistēmas kļūme ir novērsta:
 - (a) aizliegums darīt pieejamus tirgū vai pārvadāt vai pārvietot noteiktus dzīvniekus vai preces, ko skar oficiālās kontroles sistēmas kļūme, vai ar šādiem dzīvniekiem vai precēm veikt citas darbības;
 - (b) īpaši nosacījumi attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām darbībām, dzīvniekiem vai precēm;
 - (c) oficiālo kontroļu darbības apturēšana robežkontroles punktos vai citos kontrolpunktos, ko skar oficiālās kontroles sistēmas kļūme, vai šādu robežkontroles punktu vai citu kontrolpunktu atsaukšana;
 - (d) citi piemēroti pagaidu pasākumi, kas nepieciešami, lai attiecīgo risku ierobežotu, līdz kontroles sistēmas kļūme ir novērsta.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus nosaka tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts noteiktajā termiņā nav koriģējusi situāciju, kā Komisija to prasījusi.
3. Ja tas ir nepieciešams tādu nenovēršamu, pienācīgi pamatotu un steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar cilvēku un dzīvnieku veselību vai – ĢMO un augu aizsardzības

līdzekļu gadījumā – vides aizsardzību, Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 141. panta 3. punktā minēto procedūru.

VIII sadaļa Vispārīgās normas

I nodaļa Procedurālās normas

138. pants

Grozījumi pielikumos un atsaucēs uz Eiropas standartiem

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par grozījumiem šīs regulas II un III pielikumā, lai ņemtu vērā grozījumus 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos un tehnikas un zinātnes attīstību.
2. Lai nodrošinātu, ka atsauces uz Eiropas standartiem, kas minēti 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktā, 36. panta 4. punkta e) apakšpunktā un 91. panta 3. punkta a) apakšpunktā, vienmēr ir atjauninātas, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus, ar ko minētās atsauces groza gadījumā, ja tās groza CEN.

139. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Pilnvaras, kas minētas 4. panta 3. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. un 17. pantā, 18. panta 3. punktā, 19., 20., 21. un 22. pantā, 23. panta 1. punktā, 24. panta 1. punktā, 25. panta 3. punktā, 26. panta 2. punktā, 40. pantā, 43. panta 4. punktā, 45. panta 3. punktā, 46. un 49. pantā, 51. panta 1. punktā, 52. panta 1. un 2. punktā, 56. panta 2. punktā, 60. panta 3. punktā, 62. panta 2. punktā, 69. panta 3. punktā, 75. panta 1. un 2. punktā, 97. panta 2. punktā, 98. panta 6. punktā, 99. panta 2. punktā, 101. panta 3. punktā, 106. panta 3. punktā, 110. un 111. pantā, 114. panta 4. punktā un 125. panta 1. punktā, 132. panta 1. punkta trešajā daļā, 133. pantā, 138. panta 1. un 2. punktā, 143. panta 2. punktā, 144. panta 3. punktā, 151. panta 3. punktā, 153. panta 3. punktā un 159. panta 3. punktā, deleģē uz nenoteiktu periodu, sākot no dienas, kad stājas spēkā šī regula.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 3. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. un 17. pantā, 18. panta 3. punktā, 19., 20., 21. un 22. pantā, 23. panta 1. punktā, 24. panta 1. punktā, 25. panta 3. punktā, 26. panta 2. punktā, 40. pantā, 43. panta 4. punktā, 45. panta 3. punktā, 46. un 49. pantā, 51. panta 1. punktā, 52. panta 1. un 2. punktā, 56. panta 2. punktā, 60. panta 3. punktā, 62. panta 2. punktā, 69. panta 3. punktā, 75. panta 1. un 2. punktā, 97. panta 2. punktā, 98. panta 6. punktā, 99. panta 2. punktā, 101. panta 3. punktā, 106. panta 3. punktā, 110. un 111. pantā, 114. panta 4. punktā un 125. panta 1. punktā, 132. panta 1. punkta trešajā daļā, 133. pantā, 138. panta 1. un 2. punktā, 143. panta 2. punktā, 144. panta 3. punktā, 151. panta 3. punktā, 153. panta 3. punktā un

159. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 4. panta 3. punktu, 15. panta 2. punktu, 16. un 17. pantu, 18. panta 3. punktu, 19., 20., 21. un 22. pantu, 23. panta 1. punktu, 24. panta 1. punktu, 25. panta 3. punktu, 26. panta 2. punktu, 40. pantu, 43. panta 4. punktu, 45. panta 3. punktu, 46. un 49. pantu, 51. panta 1. punktu, 52. panta 1. un 2. punktu, 56. panta 2. punktu, 60. panta 3. punktu, 62. panta 2. punktu, 69. panta 3. punktu, 75. panta 1. un 2. punktu, 97. panta 2. punktu, 98. panta 6. punktu, 99. panta 2. punktu, 101. panta 3. punktu, 106. panta 3. punktu, 110. un 111. pantu, 114. panta 4. punktu un 125. panta 1. punktu, 132. panta 1. punkta trešo daļu, 133. pantu, 138. panta 1. un 2. punktu, 143. panta 2. punktu, 144. panta 3. punktu, 151. panta 3. punktu, 153. panta 3. punktu un 159. panta 3. punktu pieņemts deleģēts akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto periodu pagarina par diviem mēnešiem.

140. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti atbilstoši šim pantam, stājas spēkā nekavējoties un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.
2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 139. panta 5. punktā minēto procedūru. Tādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

141. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru pārtrauc, neparākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai ar vienkāršu balsu vairākumu lūdz komitejas locekļi.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu, ko lasa kopā ar tās 5. pantu.

II nodaļa

Pārejas un nobeiguma normas

142. pants

Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 882/2004, Direktīvu 89/608/EEK, Direktīvu 96/93/EK un Lēmumu 92/438/EEK atceļ no [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu + 1 gads].

Tomēr Regulas (EK) Nr. 882/2004 14.–17. un 26.–29. pantu turpina piemērot līdz [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu + 3 gadi].
2. Regulu (EK) Nr. 854/2004 un direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK un 97/78/EK atceļ no [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu + 3 gadi].
3. Atsauces uz atceltajiem aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu un interpretē saskaņā ar IV pielikumā ietvertu atbilstības tabulu.

143. pants

Pārejas pasākumi, kas saistīti ar Direktīvas 91/496/EEK un Direktīvas 97/78/EK atcelšanu

1. Attiecīgās Direktīvas 91/496/EEK un Direktīvas 97/78/EK normas, kas reglamentē šīs regulas 45. panta 2. punktā, 46. pantā, 49. panta b), c) un d) punktā, 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 52. panta 1. un 2. punktā un 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos jautājumus, turpina piemērot līdz dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar 2. punktu.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par dienu, no kuras 1. punktā minētās normas vairs nepiemēro. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jāpieņem atbilstoši deleģētajiem aktiem vai īstenošanas aktiem, kuri paredzēti šīs regulas 45. panta 2. punktā, 46. pantā, 49. panta b), c) un d) punktā, 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 52. panta 1. un 2. punktā un 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

144. pants

Pārejas pasākumi, kas saistīti ar Direktīvas 96/23/EK atcelšanu

1. Kompetentās iestādes turpina veikt oficiālās kontroles, kas nepieciešamas, lai konstatētu Direktīvas 96/23/EK I pielikumā norādīto vielu un atlieku grupu klātbūtni, saskaņā ar minētās direktīvas II, III un IV pielikumu līdz dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar 3. punktu.

2. Direktīvas 96/23/EK 29. panta 1. un 2. punktu turpina piemērot līdz dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar 3. punktu.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par dienu, kurā kompetentās iestādes beidz veikt oficiālās kontroles saskaņā ar 1. punktā minētajām normām un no kuras vairs nepiemēro Direktīvas 96/23/EK 29. panta 1. un 2. punktu. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jānosaka atbilstoši deleģētajiem aktiem vai īstenošanas aktiem, kuri paredzēti šīs regulas 16. un 111. pantā.

*145. pants
Direktīvas 98/58/EK grozījumi*

Direktīvu 98/58/EK groza šādi:

- (a) direktīvas 2. pantu groza šādi:
 - i) panta 3. punktu svīturo,
 - ii) pievieno šādu otro daļu:

“Piemēro arī “kompetento iestāžu” definīciju, kas noteikta Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*] 2. panta 5. punktā.”;
- (b) direktīvas 6. pantu groza šādi:
 - i) panta 1. punktu svīturo,
 - ii) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis līdz katra gada 30. jūnijam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstību konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtošanās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”;
- (c) panta 3. punkta a) apakšpunktu svīturo;
- (d) direktīvas 7. pantu svīturo.

*146. pants
Direktīvas 1999/74/EK grozījumi*

Direktīvu 1999/74/EK groza šādi:

- (a) direktīvas 8. pantu groza šādi:
 - i) panta 1. punktu svīturo,

ii) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis līdz katra gada 30. jūnijam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstību konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtošanās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”;

iii) panta 3. punkta a) apakšpunktu svīturo;

(b) direktīvas 9. pantu svīturo.

147. pants

Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 999/2001 groza šādi:

(a) regulas 19. un 21. pantu svīturo;

(b) svīturo X pielikuma A un B nodaļu.

148. pants

Regulas (EK) Nr. 1829/2003 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1829/2003 groza šādi:

(a) regulas 32. pantu groza šādi:

i) panta pirmo un otro daļu svīturo,

ii) panta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Pieteikuma iesniedzēji, kas iesniedz pieteikumus atļaut ģenētiski modificētu pārtiku un dzīvnieku barību, palīdz segt izmaksas attiecībā uz uzdevumiem, kas ir piekritīgi Eiropas Savienības references laboratorijai un nacionālajām references laboratorijām, kuras minētajā jomā ir nozīmētas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru] 91. panta 1. punktu un 98. panta 1. punktu.”;

iii) panta piektajā daļā svīturo vārdus “un pielikuma”;

iv) panta sestajā daļā svīturo vārdus “un ar kuriem pielāgo pielikumu”;

(b) svīturo pielikumu.

149. pants

Regulas (EK) Nr. 1831/2003 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1831/2003 groza šādi:

- (a) regulas 7. pantā 3. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
“rakstisku paziņojumu, ka pieteikuma iesniedzējs trīs lopbarības piedevu paraugus ir aizsūtījis tieši Eiropas Savienības references laboratorijai, kas minēta 21. pantā.”;
- (b) regulas 21. pantu groza šādi:
- i) pirmo, trešo un ceturto daļu svītros;
- ii) otro daļu aizstāj ar šādu:
“Piedevas atļaujas pieteikuma iesniedzēji palīdz segt izmaksas attiecībā uz uzdevumiem, kas ir piekritīgi Eiropas Savienības references laboratorijai un nacionālajām references laboratorijām, kuras minētajā jomā ir nozīmētas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru] 91. panta 1. punktu un 98. panta 1. punktu.”
- (c) svītros II pielikumu.

150. pants
Regulas (EK) Nr. 1/2005 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1/2005 groza šādi:

- (a) regulas 2. pantu groza šādi:
- i) svītros d), f), i) un p) punktu,
- ii) pievieno šādu otro daļu:
“Piemēro arī “kompetento iestāžu”, “robežkontroles punkta”, “oficiālā veterinārārsta” un “izvešanas vietas” definīciju, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru]* 2. panta 5., 29., 32. un 36. punktā.
-
- * OJ L ..., ..., ... lpp.”;
- (b) regulas 14., 15., 16. un 21. pantu, 22. panta 2. punktu, 23., 24., un 26. pantu svītros;
- (c) regulas 27. pantu groza šādi:
- i) pirmo punktu svītros,
- ii) otro punktu aizstāj ar šādu:
“2. Dalībvalstis līdz katra gada 30. jūnijam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstību konstatējumiem un rīcības plānu to novēršanai.”;

- (d) regulas 28. pantu svītro.

151. pants

Regulas (EK) Nr. 396/2005 grozījumi un ar tiem saistītie pārejas pasākumi

1. Regulu (EK) Nr. 396/2005 groza šādi:
 - (a) regulas 26. un 27. pantu, 28. panta 1. un 2. punktu un 30. pantu svītro;
 - (b) regulas 31. panta 1. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

“1. Līdz katra gada 30. jūnijam dalībvalstis Komisijai, Iestādei un pārējām dalībvalstīm par iepriekšējo kalendāro gadu iesniedz šādu informāciju.”;
2. Regulas (EK) Nr. 396/2005 26. pantu, 27. panta 1. punktu un 30. pantu turpina piemērot līdz dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar 3. punktu.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par dienu, no kuras 2. punktā minēto 26. pantu, 27. panta 1. punktu un 30. pantu vairs nepiemēro. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jānosaka atbilstoši deleģētajiem aktiem, kuri paredzēti šīs regulas 16. pantā.

152. pants

Direktīvas 2007/43/EK grozījumi

Direktīvu 2007/43/EK groza šādi:

- (a) direktīvas 2. pantu groza šādi:
 - i) panta 1. punktā svītro c) un d) apakšpunktu,
 - ii) pievieno šādu 3. punktu:

“3. Piemēro arī “kompetento iestāžu” un “oficiālā veterinārārsta” definīciju, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*]* 2. panta 5. un 32. punktā.

* OV L ..., ..., ... lpp.”;

- (b) direktīvas 7. pantu groza šādi:
 - i) panta 1. punktu svītro,
 - ii) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis līdz katra gada 30. jūnijam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstību konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību

atkārtošanās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”

153. pants

Regulas (EK) Nr. 834/2007 grozījumi un ar tiem saistītie pārejas pasākumi

1. Regulu (EK) Nr. 834/2007 groza šādi:
 - (a) regulas 2. pantu groza šādi:
 - i) panta n) punktu aizstāj ar šādu:

“n) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes, kas definētas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*]* 2. panta 5. punktā.

* OV L ..., ..., ... lpp.”;
 - ii) panta o) punktu svīturo,
 - iii) panta p) punktu aizstāj ar šādu:

“p) “kontroles iestāde” ir deleģētā institūcija, kas definēta Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*] 2. panta 38. punktā;”;
 - (b) regulas 24. panta 1. punkta a) apakšpunktā tekstu “27. panta 10. punktā” aizstāj ar tekstu “Regulas (EK) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*] 3. panta 3. punktā un 25. panta 4. punktā”;
 - (c) regulas 27. pantu groza šādi:
 - i) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“Oficiālās kontroles, kurās pārbauda atbilstību šai regulai, veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004”,
 - ii) panta 2.–14. punktu svīturo;
 - (d) regulas 29. panta 1. punktā tekstu “27. panta 4. punktā” aizstāj ar tekstu “Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*] 3. panta 3. punktā un 25. panta 4. punktā”;
 - (e) regulas 30. pantā svīturo 2. punktu.
2. Regulas (EK) Nr. 834/2007 27. pantu un 30. panta 2. punktu turpina piemērot līdz dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kurš jāpieņem saskaņā ar 3. punktu.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par dienu, no kuras 2. punktā minētās normas vairs nepiemēro. Minētā diena ir diena, kurā sāk

piemērot attiecīgos noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kuri paredzēti šīs regulas 23. panta 2. punktā.

154. pants
Direktīvas 2008/119/EK grozījumi

Direktīvu 2008/119/EK groza šādi:

(a) direktīvas 2. pantu groza šādi:

- i) panta 2. punktu svīturo,
- ii) pievieno šādu otro daļu:

“Piemēro arī “kompetento iestāžu” definīciju, kas noteikta Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*]* 2. panta 5. punktā.

* OV L ..., ..., ... lpp.”;

(b) direktīvas 7. pantu groza šādi:

- i) panta 1. un 2. punktu svīturo,
- ii) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis līdz katra gada 30. jūnijam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstību konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtošanās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”;

(c) direktīvas 9. pantu svīturo.

155. pants
Direktīvas 2008/120/EK grozījumi

Direktīvu 2008/120/EK groza šādi:

(a) direktīvas 2. pantu groza šādi:

- i) panta 10. punktu svīturo,
- ii) pievieno šādu otro daļu:

“Piemēro arī “kompetento iestāžu” definīciju, kas noteikta Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*]* 2. panta 5. punktā.

* OV L ..., ..., ... lpp.”;

(b) direktīvas 8. pantu groza šādi:

- i) panta 1. un 2. punktu svītro,
- ii) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis līdz katra gada 30. jūnijam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstību konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtotā novērtīšanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”;

(c) direktīvas 10. pantu svītro.

156. pants
Regulas (EK) Nr. 1099/2009 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1099/2009 groza šādi:

(a) regulas 2. pantu groza šādi:

- i) panta q) punktu svītro,
- ii) pievieno šādu otro daļu:

“Papildus pirmajā daļā minētajām definīcijām piemēro arī “kompetento iestāžu” definīciju, kas noteikta Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*]* 2. panta 5. punktā.

* OV L ..., ..., ... lpp.”;

(b) regulas 22. pantu svītro.

157. pants
Regulas (EK) Nr. 1069/2009 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1069/2009 groza šādi:

(a) regulas 3. pantu groza šādi:

- i) panta 10. un 15. punktu svītro,
- ii) pievieno šādu otro daļu:

“Piemēro arī “kompetento iestāžu” un “tranzīta” definīciju, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru]* 2. panta 5. un 50. punktā.

* OV L ..., ..., ... lpp.”;

- (b) regulas 45., 49. un 50. pantu svītro.

158. pants
Regulas (EK) Nr. 1107/2009 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1107/2009 68. pantu groza šādi:

- (a) panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis pabeidz un līdz katra gada 30. jūnijam Komisijai iesniedz ziņojumu par tādu oficiālo kontroļu tvērumu un rezultātiem, kas veiktas, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai.”;

- (b) panta otro un trešo daļu svītro.

159. pants
Direktīvas 2009/128/EK grozījumi un ar tiem saistītie pārejas pasākumi

1. Direktīvu 2009/128/EK groza šādi:

- (a) direktīvas 8. pantā svītro 1. punktu, 2. punkta otro daļu un 3., 4., 6. un 7. punktu;
- (b) svītro II pielikumu.

2. Direktīvas 2009/128/EK 8. panta 1. punktu, 2. punkta otro daļu un 3., 4. un 6. punktu un II pielikumu turpina piemērot līdz dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kurš jāpieņem saskaņā ar 3. punktu.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 139. pantu pieņemt deleģētus aktus par dienu, no kuras 2. punktā minētās normas vairs nepiemēro. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jāpieņem atbilstoši deleģētajiem aktiem, kuri paredzēti šīs regulas 22. pantā.

160. pants
Regulas (ES) Nr. 1151/2012 grozījumi

Regulu (ES) Nr. 1151/2012 groza šādi:

- (a) regulas 36. pantu groza šādi:
- i) nosaukumu aizstāj ar šādu: “Oficiālo kontroļu saturs”,
 - ii) panta 1. un 2. punktu svītro,
 - iii) panta 3. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:
“3. Oficiālās kontroles, ko veic saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru]*, aptver:

- * OV L ..., ..., ... lpp.”;
- (b) regulas 37. pantu groza šādi:
- i) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:
“1. Attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālām īpatnībām, ar ko apzīmē produktus, kuru izcelsme ir Savienības teritorijā, atbilstību produkta specifikācijai pirms produkta laišanas tirgū pārbauda:
 - (a) kompetentās iestādes, kas nozīmētas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru] 3. pantu, vai
 - (b) deleģētās institūcijas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru] 2. panta 38. punkta izpratnē.”,
 - ii) panta 3. punktā svītro pirmo daļu,
 - iii) panta 4. punktā vārdus “1. un 2. punktā” aizstāj ar šādiem: “2. punktā”;
- (c) regulas 38. un 39. pantu svītro.

*161. pants
Grozījumi Regulā (ES) Nr. [..]/2013*

Regulu (ES) Nr. [..]/2013 [Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodūktīvo materiālu, numuru] groza šādi:

- (a) regulas 29. pantu groza šādi:
- i) panta nosaukumu aizstāj ar šādu:
“Eiropas Savienības references laboratorijas un centri”,
 - ii) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai segtu izmaksas, kas turpmāk nosauktajām rodas, īstenojot Komisijas apstiprinātās darba programmas, var piešķirt dotācijas:

- (a) Eiropas Savienības references laboratorijām, kas norādītas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*]* 91. pantā;
- (b) Eiropas Savienības augu reproduktīvā materiāla references centriem, kas minēti norādītās regulas 93. pantā;
- (c) Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centriem, kas minēti norādītās regulas 95. pantā.

* OV L ..., ..., ... lpp.”,

iii) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) tāda personāla izmaksas (neatkarīgi no šā personāla statusa), kas tieši iesaistīts tādās laboratoriju un centru darbībās, ko tie veic kā Savienības references laboratorijas vai centri;”;

(b) pievieno šādu 29.a pantu:

“29.a pants

Augu veselības jomas nacionālo references laboratoriju akreditācija

1. Nacionālajām references laboratorijām, kas minētas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas numuru*] 98. pantā, var piešķirt dotācijas par izmaksām, kas rodas sakarā ar akreditācijas iegūšanu saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025, lai varētu izmantot laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodes, ar kurām pārbauda atbilstību noteikumiem par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem.
2. Dotācijas var piešķirt vienai vienīgai nacionālai references laboratorijai katrā dalībvalstī par katru Eiropas Savienības augu veselības references laboratoriju laikposmā līdz trim gadiem pēc attiecīgās Eiropas Savienības references laboratorijas nozīmēšanas.”

162. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Ja vien 2.–5. punktā nav paredzēts citādi, to piemēro no [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu+ 1 gads*].

2. Jomā, uz kuru attiecas 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētie noteikumi, šo regulu piemēro no [Publikāciju birojam lūdzam ievietot datumu, no kura sāk piemērot Regulu par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem] ar šādiem izņēmumiem:
 - (a) regulas 91., 92. un 97., 98. un 99. pantu piemēro saskaņā ar 1. punktu;
 - (b) regulas 33. panta 1., 2., 3. un 4. punktu, 36. panta 4. punkta e) apakšpunktu un 36. panta 5. punktu piemēro no [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu + 5 gadi*].
3. Jomā, uz kuru attiecas 1. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētie noteikumi, šo regulu piemēro no [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot datumu, no kura sāk piemērot Regulu par augu reproduktīvo materiālu*] ar šādiem izņēmumiem:
 - (a) regulas 93., 94. un 97. pantu piemēro saskaņā ar 1. punktu;
 - (b) 33. panta 1., 2., 3. un 4. punktu piemēro no [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu + 5 gadi*].
4. Regulas 15. panta 1. punktu, 18. panta 1. punktu, 45.–62. pantu un 76.–84. pantu, 150. panta b) punktu, 152. panta b) punkta i) apakšpunktu, 154. panta b) punkta i) apakšpunktu, 155. panta b) punkta i) apakšpunktu un 156. panta b) punktu piemēro no [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu + 3 gadi*].
5. Regulas 161. pantu piemēro no [Publikāciju birojam lūdzam ievietot šīs regulas spēkā stāšanās datumu].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS
TERITORIJAS, KAS MINĒTAS 2. PANTA 45. PUNKTĀ

1. Beļģijas Karalistes teritorija
2. Bulgārijas Republikas teritorija
3. Čehijas Republikas teritorija
4. Dānijas Karalistes teritorija, izņemot Fēru salas un Grenlandi
5. Vācijas Federatīvās Republikas teritorija
6. Igaunijas Republikas teritorija
7. Īrijas teritorija
8. Grieķijas Republikas teritorija
9. Spānijas Karalistes teritorija, izņemot Seūtu un Meliļu
10. Francijas Republikas teritorija
11. Itālijas Republikas teritorija
12. Kipras Republikas teritorija
13. Latvijas Republikas teritorija
14. Lietuvas Republikas teritorija
15. Luksemburgas Lielhercogistes teritorija
16. Ungārijas teritorija
17. Maltas Republikas teritorija
18. Nīderlandes Karalistes teritorija Eiropā
19. Austrijas Republikas teritorija
20. Polijas Republikas teritorija
21. Portugāles Republikas teritorija
22. Rumānijas teritorija
23. Slovēnijas Republikas teritorija
24. Slovākijas Republikas teritorija
25. Somijas Republikas teritorija

26. Zviedrijas Karalistes teritorija

27. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes teritorija

Attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, ko kompetentās iestādes veic, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, un citām oficiālajām darbībām, ko veic sakarā ar 1. panta 2. punkta g) apakšpunktu, atsauces uz trešām valstīm uzskata par atsaucēm uz trešām valstīm un teritorijām, kas norādītas Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX [*Publikāciju birojam lūdzam ievietot Regulas par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem numuru*] 1. pielikumā, un atsauces uz Savienības teritoriju uzskata par atsaucēm uz Savienības teritoriju bez minētajā pielikumā norādītajām teritorijām.

II PIELIKUMS

KOMPETENTO IESTĀŽU PERSONĀLA MĀCĪBAS

I NODAĻA. MĀCĪBU PRIEKŠMETI PERSONĀLAM, KAS VEIC OFICIĀLĀS KONTROLES UN CITAS OFICIĀLAS DARBĪBAS

1. Dažādas kontroles metodes un paņēmieni, piemēram, inspicēšana, pārbaudīšana, skrīnings, mērķorientēts skrīnings, paraugu ņemšana un laboratoriskā analīze, diagnostika un testēšana
2. Kontroles procedūras
3. Šīs regulas 1. panta 2. punktā minētie noteikumi
4. Novērtēšana attiecībā uz neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem
5. Apdraudējumi dzīvnieku un preču audzēšanā un ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā
6. Dažādie audzēšanas, ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmi un iespējamie riski cilvēku veselībai un – attiecīgā gadījumā – dzīvnieku un augu veselībai, dzīvnieku labturībai, videi un augu reprodūktīvā materiāla identitātei un kvalitātei
7. Izvērtēšana attiecībā uz *HACCP* procedūru un labas lauksaimniecības prakses piemērošanu
8. Pārvaldības sistēmas, piemēram, kvalitātes nodrošināšanas programmas, ko pārvalda operatori, un to novērtēšana, ciktāl tās ir būtiskas attiecībā uz 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos paredzētajām prasībām
9. Oficiālās sertificēšanas sistēmas
10. Ārkārtas situāciju pasākumi, arī attiecībā uz saziņu starp dalībvalstīm un Komisiju
11. Tiesvedība un no oficiālajām kontrolēm izrietošās sekas
12. Kā pārbaudīt rakstiskus dokumentālus materiālus un citus pierakstus (arī tādus, kas saistīti ar starplaboratoriju salīdzinošo testēšanu, akreditāciju, un riska novērtēšanu), kuriem, iespējams, ir būtiska nozīme, novērtējot atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem; tas var aptvert arī finansiālus un komerciālus aspektus
13. Kontroles procedūras un prasības dzīvnieku un preču ieviešanai Savienībā no trešām valstīm
14. Jebkāda cita joma, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles tiek veiktas saskaņā ar šo regulu

II NODAĻA. TEMATISKĀS JOMAS, KAS ATTIECAS UZ KONTROLES PROCEDŪRĀM

1. Kompetento iestāžu organizatoriskā struktūra un attiecības starp centrālajām kompetentajām iestādēm un iestādēm, kam tās uzticējušas oficiālās kontroles vai uzdevušas veikt citas oficiālas darbības

2. Attiecības starp kompetentajām iestādēm un deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām, kam tās deleģējušas ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām saistītus uzdevumus
3. Paziņojums par sasniedzamajiem mērķiem
4. Personāla uzdevumi, pienākumi un atbildība
5. Paraugu ņemšanas procedūras, kontroles metodes un paņēmieni, arī laboratoriskā analīze, testēšana un diagnostika, rezultātu interpretācija un izrietošie lēmumi
6. Skrīninga un mērķorientēta skrīninga programmas
7. Savstarpēja palīdzība, ja oficiālajās kontrolēs vajadzīga vairāk nekā vienas dalībvalsts rīcība
8. Turpmākā rīcība pēc oficiālajām kontrolēm
9. Sadarbība ar citiem dienestiem un nodaļām, kam var būt attiecīgi pienākumi, vai ar operatoriem
10. Paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metožu atbilstības verificēšana
11. Jebkādas citas darbības vai informācija, kas vajadzīgas rezultatīvai oficiālo kontroļu norisei

III PIELIKUMS ANALĪZES METOŽU RAKSTUROJUMS

1. Analīzes metodes un mērījumu rezultātus būtu jāraksturo ar šādiem kritērijiem:
 - (a) pareizība (patiesums un precizitāte);
 - (b) piemērojamība (matriču un koncentrācijas diapazons);
 - (c) noteikšanas robeža;
 - (d) kvantitatīvās noteikšanas robeža;
 - (e) precizitāte;
 - (f) atkārtojamība;
 - (g) reproducējamība;
 - (h) atgūstamība;
 - (i) selektivitāte;
 - (j) jutīgums;
 - (k) linearitāte;
 - (l) mērījumu nenoteiktība;
 - (m) citi kritēriji, ko var izraudzīties pēc vajadzības.
2. Precizitātes vērtības, kas minētas 1. punkta e) apakšpunktā, iegūst vai nu starplaboratoriju salīdzinošā testēšanā, kas veikta saskaņā ar starptautiski atzītu starplaboratoriju salīdzinošās testēšanas protokolu (piemēram, ISO 5725 “Mērīšanas metožu precizitāte (rezultātu patiesums un konverģentums)”, vai, ja ir noteikti analītisko metožu veikspējas kritēriji, nosaka, pamatojoties uz kritēriju atbilstības testiem. Atkārtojamības un reproducējamības vērtības izsaka starptautiski atzītā formā (piemēram, 95 % ticamības intervāli, kas noteikti ISO 5725 “Mērīšanas metožu precizitāte (rezultātu patiesums un konverģentums)”). Starplaboratoriju salīdzinošās testēšanas rezultāti tiek publicēti vai ir brīvi pieejami.
3. Būtu jādod priekšroka analīzes metodēm, kas ir vienādi piemērojamas dažādām preču grupām, nevis metodēm, kas attiecināmas tikai uz atsevišķām precēm.
4. Ja analīzes metodes var validēt tikai vienā laboratorijā, tās būtu jāvalidē saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem vai vadlīnijām vai, ja ir noteikti analītisko metožu veikspējas kritēriji, jānosaka, pamatojoties uz kritēriju atbilstības testiem.
5. Analīzes metodes, kas pieņemtas atbilstoši šai regulai, būtu jārediģē analīzes metožu standarta formā, ko ieteikusi ISO.

IV PIELIKUMS
ATBILSTĪBAS TABULA, KAS MINĒTA 142. PANTA 3. PUNKTĀ

1. Regula (EK) Nr. 882/2004

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
1. panta 1. punkta pirmā daļa	1. panta 1. punkts
1. panta 1. punkta otrā daļa	1. panta 2. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 4. punkts
1. panta 3. punkts	-
1. panta 4. punkts	-
2. pants	2. pants
3. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	8. panta 4. punkts
3. panta 3. punkts	9. pants
3. panta 4. punkts	8. panta 6. punkts
3. panta 5. punkts	8. panta 6. punkts
3. panta 6. punkts	8. panta 7. punkts
3. panta 7. punkts	-
4. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 1. punkta a), c), d), e), f), g) un i) apakšpunkts
4. panta 3. punkts	3. panta 2. punkts
4. panta 4. punkts	4. panta 1. punkta b) apakšpunkts
4. panta 5. punkts	4. panta 4. punkts
4. panta 6. punkts	5. panta 1. punkts
4. panta 7. punkts	5. panta 3. punkts
5. panta 1. punkta pirmā daļa	25. panta 1. punkts
5. panta 1. punkta otrā daļa	25. panta 3. punkts
5. panta 1. punkta trešā daļa	25. panta 2. punkta pirmā daļa
5. panta 2. punkta a), b), c) un f) apakšpunkts	26. panta 1. punkts
5. panta 2. punkta d) apakšpunkts	-
5. panta 2. punkta e) apakšpunkts	28. pants
5. panta 3. punkts	29. pants
5. panta 4. punkts	-
6. pants	4. panta 2. un 3. punkts
7. panta 1. punkta pirmā daļa	10. panta 1. punkta pirmā daļa
7. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts	10. panta 1. punkta otrā daļa
7. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkts	-
7. panta 2. punkta pirmais teikums	7. panta 1. punkts

7. panta 2. punkta otrais teikums	-
7. panta 2. punkta trešais teikums	-
7. panta 3. punkts	7. panta 2. un 3. punkts
8. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts	4. panta 1. punkta h) apakšpunkts
8. panta 3. punkta a) apakšpunkts	11. panta 2. punkts
8. panta 3. punkta b) apakšpunkts	11. panta 3. punkts
8. panta 4. punkts	-
9. panta 1. punkts	12. panta 1. punkta pirmā daļa
9. panta 2. punkts	12. panta 1. punkta otrā daļa
9. panta 3. punkts	11. panta 2. punkts
10. pants	13. pants
11. panta 1. punkts	33. panta 1. un 2. punkts
11. panta 2. punkts	-
11. panta 3. punkts	33. panta 5. punkts
11. panta 4. punkts	33. panta 7. punkts
11. panta 5. punkts	34. panta 1. punkta pirmā daļa un 2. punkts
11. panta 6. punkts	34. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts
11. panta 7. punkts	33. panta 6. punkts
12. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts
12. panta 2. punkts	36. panta 4. punkta e) apakšpunkts
12. panta 3. punkts	36. panta 5. punkta c) apakšpunkts
12. panta 4. punkts	38. panta 2. punkts
13. pants	114. pants
14. panta 1. punkts	-
14. panta 2. punkts	43. panta 3. punkts
14. panta 3. punkts	-
15. panta 1. punkts	42. panta 1. punkta pirmais teikums
15. panta 2. punkts	42. panta 2. un 4. punkts
15. panta 3. punkts	42. panta 2. un 4. punkts
15. panta 4. punkts	-
15. panta 5. punkts	45. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 45. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 52. panta 3. punkta pirmais teikums
16. panta 1. punkts	43. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts	42. panta 1. punkta otrais teikums
16. panta 3. punkta pirmais teikums	43. panta 2. punkts
16. panta 3. punkta otrais teikums	33. panta 6. punkts
17. panta 1. punkta pirmais ievilkums	57. panta 1. punkts

17. panta 1. punkta otrais ievilkums	54. panta 1. punkts, 2. punkta a) apakšpunkts, 3. punkts un 56. panta 1. punkts
17(2)	-
18. pants	63. panta 1., 2. un 3. punkts
19. panta 1. punkts	64. panta 1. un 3. punkts
19. panta 2. punkta a) apakšpunkts	65. pants
19. panta 2. punkta b) apakšpunkts	64. panta 5. punkts
19. panta 3. punkts	64. panta 4. punkts
19. panta 4. punkts	6. pants
20. pants	69. pants
21. panta 1. punkts	70. panta 1. punkts
21. panta 2. punkts	67. pants
21. panta 3. punkts	64. panta 1. punkts
21. panta 4. punkts	64. panta 4. punkts
22. pants	84. panta d) punkts
23. panta 1. punkts	71. panta 1. punkts
23. panta 2. punkts	71. panta 2. punkts un 72. pants
23. panta 3. punkts	71. panta 3. punkts
23. panta 4. punkts	71. panta 2. punkts
23. panta 5. punkts	71. panta 4. punkta a) apakšpunkts
23. panta 6. punkts	71. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 4. punkta b) apakšpunkts
23. panta 7. punkts	72. pants
23. panta 8. punkts	72. pants
24. panta 1. punkts	73. panta 1. punkts
24. panta 2. punkts	55. pants
24. panta 3. punkts	44. pants
24. panta 4. punkts	74. pants
25. panta 1. punkts	-
25. panta 2. punkta a) apakšpunkts	-
25. panta 2. punkta b) apakšpunkts	75. panta 1. punkta c) apakšpunkts
25. panta 2. punkta c) apakšpunkts	75. panta 1. punkta f) apakšpunkts
25. panta 2. punkta d) apakšpunkts	46. panta c) un d) apakšpunkts un 75. panta 1. punkta e) un k) apakšpunkts
25. panta 2. punkta e) apakšpunkts	-
25. panta 2. punkta f) apakšpunkts	68. pants
25. panta 2. punkta g) apakšpunkts	75. panta 1. punkta h) apakšpunkts
25. panta 2. punkta h) apakšpunkts	44. panta 2. punkta b) apakšpunkts
26. pants	76. panta 1. punkts

27. panta 1. punkts	76. panta 2. punkts
27. panta 2. punkts	77. pants
27. panta 3. punkts	-
27. panta 4. punkts	79. panta 1. punkts
27. panta 5. punkts	-
27. panta 6. punkts	-
27. panta 7. punkts	-
27. panta 8. punkts	81. panta 2. punkts
27. panta 9. punkts	82. panta 1. punkts
27. panta 10. punkts	-
27. panta 11. punkts	81. panta 1. punkts
27. panta 12. punkta pirmais teikums	83. pants
27. panta 12. punkta otrais teikums	-
28. pants	84. pants
29. pants	-
30. panta 1. punkta a) apakšpunkts	86. pants
30. panta 1. punkta b) apakšpunkts	89. panta a) punkts
30. panta 1. punkta c) apakšpunkts	87. panta 2. punkts
30. panta 1. punkta d) apakšpunkts	89. panta b) un f) punkts
30. panta 1. punkta e) apakšpunkts	89. panta c) punkts
30. panta 1. punkta f) apakšpunkts	89. panta d) punkts
30. panta 1. punkta g) apakšpunkts	89. panta e) punkts
30. panta 2. punkta a) apakšpunkts	88. panta 1. punkta e) apakšpunkts
30. panta 2. punkta b) apakšpunkts	88. panta 1. punkta c) apakšpunkts
30. panta 3. punkts	-
31. pants	-
32. panta 1. punkta a) apakšpunkts	92. panta 2. punkta a) apakšpunkts
32. panta 1. punkta b) apakšpunkts	92. panta 2. punkta b) apakšpunkts
32. panta 1. punkta c) apakšpunkts	92. panta 2. punkta c) apakšpunkts
32. panta 1. punkta d) apakšpunkts	92. panta 2. punkta d) apakšpunkts
32. panta 1. punkta e) apakšpunkts	92. panta 2. punkta e) apakšpunkts
32. panta 1. punkta f) apakšpunkts	92. panta 2. punkta g) apakšpunkts
32. panta 2. punkta a) apakšpunkts	92. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts
32. panta 2. punkta b) apakšpunkts	92. panta 2. punkta h) apakšpunkts
32. panta 2. punkta c) apakšpunkts	92. panta 2. punkta d) apakšpunkts
32. panta 2. punkta d) apakšpunkts	92. panta 2. punkta g) apakšpunkts
32. panta 2. punkta e) apakšpunkts	92. panta 2. punkta d) apakšpunkts
32. panta 3. punkts	91. panta 3. punkta a) apakšpunkts
32. panta 4. punkta a) apakšpunkts	91. panta 3. punkta c) apakšpunkts

32. panta 4. punkta b) apakšpunkts	91. panta 3. punkta d) apakšpunkts
32. panta 4. punkta c) apakšpunkts	91. panta 3. punkta d) apakšpunkts
32. panta 4. punkta d) apakšpunkts	7. pants
32. panta 4. punkta e) apakšpunkts	91. panta 3. punkta e) apakšpunkts
32. panta 4. punkta f) apakšpunkts	92. panta 2. punkta j) apakšpunkta iii) punkts
32. panta 4. punkta g) apakšpunkts	91. panta 3. punkta e) apakšpunkts
32. panta 4. punkta h) apakšpunkts	91. panta 3. punkta f) apakšpunkts
32. panta 5. punkts	97. panta 1. punkts
32. panta 6. punkts	97. panta 2. punkts
32. panta 7. punkts	-
32. panta 8. punkta pirmais teikums	97. panta 3. punkts
32. panta 8. punkta otrais teikums	97. panta 4. punkts
32. panta 9. punkts	-
33. panta 1. punkts	98. panta 1. punkts
33. panta 2. punkts	99. panta 1. punkts
33. panta 3. punkts	98. panta 2. punkts
33. panta 4. punkts	98. panta 4. punkts
33. panta 5. punkts	98. panta 5. punkts
33. panta 6. punkts	99. panta 2. punkts
33. panta 7. punkts	-
34. panta 1. punkts	100. panta 1. punkts
34. panta 2. punkts	100. panta 1. un 2. punkts
34. panta 3. punkts	100. panta 3. punkts
35. panta 1. punkts	101. panta 1. punkts
35. panta 2. punkts	101. panta 4. punkts
35. panta 3. punkts	101. panta 2. punkts
35. panta 4. punkts	-
36. panta 1. punkts	102. panta 1. punkta c) apakšpunkts
36. panta 2. punkta pirmais teikums	-
36. panta 2. punkta otrais teikums	102. panta 2. punkts
36. panta 3. punkta pirmā daļa	102. panta 3. punkta pirmais teikums
36. panta 3. punkta otrā daļa	-
36. panta 3. punkta trešās daļas pirmais teikums	102. panta 3. punkta c) apakšpunkts
36. panta 3. punkta trešās daļas otrais teikums	102. panta 3. punkta b) apakšpunkts
36. panta 4. punkts	102. panta 3. punkta a) apakšpunkts
37. panta 1. punkts	103. panta 1. punkts
37. panta 2. punkts	103. panta 2. punkts
38. panta 1. punkts	104. panta 1. punkts

38. panta 2. punkts	104. panta 2. punkta c) apakšpunkts
38. panta 3. punkts	104. panta 3. punkts
39. panta 1. punkts	105. panta 1. punkts
39. panta 2. punkts	105. panta 2. punkts
40. panta 1. punkts	106. panta 1. punkts
40. panta 2. punkts	-
40. panta 3. punkts	106. panta 2. punkts
40. panta 4. punkts	-
41. pants	107. panta 1. punkts
42. panta 1. punkta a) apakšpunkts	-
42. panta 1. punkta b) apakšpunkts	109. panta 2. punkts
42. panta 1. punkta c) apakšpunkts	109. panta 3. punkts
42. panta 2. punkts	108. panta 2. punkts
42. panta 3. punkts	109. panta 2. punkts
43. panta 1. punkta pirmais teikums	110. panta pirmā daļa
43. panta 1. punkta otrais teikums	110. panta otrā daļa
43. panta 1. punkta a) apakšpunkts	-
43. panta 1. punkta b) apakšpunkts	110. panta a) un b) punkts
43. panta 1. punkta c) apakšpunkts	110. panta b) un c) punkts
43. panta 1. punkta d)–j) apakšpunkts	-
43. panta 1. punkta k) apakšpunkts	110. panta d) punkts
43. panta 2. punkts	-
44. panta 1. punkts	112. panta 1. punkts
44. panta 2. punkts	-
44. panta 3. punkts	112. panta 1. punkts
44. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais teikums	113. panta 1. punkts
44. panta 4. punkta pirmās daļas otrais teikums	113. panta 2. punkts
44. panta 5. punkts	-
44. panta 6. punkts	113. panta 1. punkts
45. panta 1. punkts	115. panta 1., 2. un 4. punkts
45. panta 2. punkts	-
45. panta 3. punkts	116. pants
45. panta 4. punkts	117. pants
45. panta 5. punkts	118. pants
45. panta 6. punkts	-
46. panta 1. punkta pirmais teikums	119. panta 1. punkts
46. panta 1. punkta otrais teikums	119. panta 4. punkts

46. panta 1. punkta trešais teikums	119. panta 2. punkts
46. panta 2. punkts	119. panta 3. punkts
46. panta 3. punkts	120. pants
46. panta 4. punkts	-
46. panta 5. punkts	-
46. panta 6. punkts	121. pants
46. panta 7. punkts	122. pants
47. panta 1. punkts	124. panta 1. punkta a)–e) apakšpunkts
47. panta 2. punkts	124. panta 2. punkts
47. panta 3. punkts	124. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkts
47. panta 4. punkts	-
47. panta 5. punkts	-
48. panta 1. punkts	125. panta 1. punkts
48. panta 2. punkts	125. panta 2. punkts
48. panta 3. punkts	126. panta 1. un 2. punkts
48. panta 4. punkts	126. panta 3. punkts
48. panta 5. punkta pirmais teikums	126. panta 3. punkta f) apakšpunkts
48. panta 5. punkta otrais un trešais teikums	-
49. pants	128. pants
50. pants	-
51. panta 1. punkts	129. panta 1. un 2. punkts
51. panta 2. punkts	129. panta 3. punkts
51. panta 3. punkts	-
52. pants	123. pants
53. pants	111. pants
54. panta 1. punkts	135. panta 1. punkts
54. panta 2. punkts	135. panta 2. punkts
54. panta 3. punkts	135. panta 3. punkts
54. panta 4. punkts	103. panta 1. punkts
54. panta 5. punkts	84. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts un 135. panta 4. punkts
55. panta 1. punkts	136. panta 1. punkts
55. panta 2. punkts	136. panta 1. punkts
56. panta 1. punkts	137. panta 1. punkts
56. panta 2. punkta a) apakšpunkts	-
56. panta 2. punkta b) apakšpunkts	137. panta 2. punkts
57.–61. pants	-
62. pants	141. pants
63. panta 1. punkts	-

63. panta 2. punkts	23. pants
64. panta pirmā daļa	138. panta 1. punkts
64. panta 1. punkts	138. panta 1. punkts
64. panta 2. punkts	138. panta 2. punkts
65. pants	-
66. pants	-
67. pants	-
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	III pielikums
IV pielikums	-
V pielikums	-
VI pielikums	78. pants un 79. panta 2. punkts
VII pielikums	-
VIII pielikums	-

2. Direktīva 96/23/EK

Direktīva 96/23/EK	Šī regula
1. pants	-
2. panta a) punkts	16. pants
2. panta b) punkts	-
2. panta c) punkts	16. pants
2. panta d) punkts	2. panta 5. punkts
2. panta e) punkts	16. pants
2. panta f) punkts	36. panta 1. punkts
2. panta g) punkts	-
2. panta h) punkts	16. pants
2. panta i) punkts	-
3. pants	8. panta 1. un 2. punkts, 16. pants, 107. panta 1. punkts un 111. pants
4. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	3. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 107. panta 2. punkts un 112. pants
4. panta 3. punkts	-
5. pants	109. panta 2. un 3. apakšpunkts, 112. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 108. panta 2. punkts
6. pants	16. panta a) un b) punkts
7. pants	108. panta 2. punkts
8. panta 1. punkts	-

8. panta 2. punkts	-
8. panta 3., 4. un 5. punkts	10., 112. un 113. pants
9. panta a) punkts	-
9. panta b) punkts	-
10. pants	14. pants
11. panta 1. un 2. punkts	8. panta 2. punkts un 9. pants
11. panta 3. punkts	16. panta c) punkts, 134. un 135. pants
12. panta pirmā daļa	8. panta 4. punkts
12. panta otrā daļa	14. pants
13. pants	16. panta c) punkts, 134. un 135. pants
14. panta 1. punkts	98. un 99. pants
14. panta 2. punkts	91. pants
15. panta 1. punkta pirmā daļa	16. panta a) un b) punkts
15. panta 1. punkta otrā daļa	33. panta 7. punkts
15. panta 1. punkta trešā daļa	-
15. panta 2. punkta pirmā daļa	33. panta 7. punkts
15. panta 2. punkta otrā daļa	34. panta 3. punkts
15. panta 3. punkta pirmā, otrā un trešā daļa	16. panta c) punkts un 135. pants
15. panta 3. punkta ceturtā daļa	II sadaļas V nodaļas III iedaļa
16. panta 1. punkts	103. panta 1. punkts, 106. panta 1. punkts un 135. pants
16. panta 2. un 3. punkts	16. panta c) punkts un 135. pants
17. pants	16. panta c) punkts un 135. pants
18. pants	16. panta c) punkts un 135. pants
19. pants	135. panta 4. punkts
20. panta 1. punkts	IV sadaļa
20. panta 2. punkta pirmā daļa	104. panta 1. un 2. punkts
20. panta 2. punkta otrā daļa	104. panta 3. punkts
20. panta 2. punkta trešā un ceturtā daļa	106. panta 1. punkta d) apakšpunkts
20. panta 2. punkta piektā un sestā daļa	106. panta 2. punkts
21. pants	115., 116. un 118. pants
22. pants	134. pants
23. pants	16. panta c) punkts un 135. pants
24. panta 1. un 2. punkts	15. panta 2. punkta d) apakšpunkts, 16. panta c) punkts, 134. un 135. pants
24. panta 3. punkts	15. panta 2. punkta d) apakšpunkts, 16. panta c) punkts un 135. pants
25. pants	16. panta c) punkts un 135. panta 2. punkts
26. pants	6. pants

27. pants	136. pants
28. pants	136. pants
29. panta 1. un 2. punkts	124., 125., 126. un 128. pants
29. panta 3. punkts	II sadaļas V nodaļas II iedaļa
29. panta 4. punkts	112. panta 1. punkts
30. panta 1. un 2. punkts	II sadaļas V nodaļas III iedaļa
30. panta 3. punkts	128. panta 3. punkts
31. pants	II sadaļas VI nodaļa
33. pants	141. pants
34. pants	16. panta a) un b) punkts
35. pants	-
36. pants	-
37. pants	-
38. pants	-
39. pants	-
I pielikums	16. panta a) un b) punkts
II pielikums	16. panta a) un b) punkts
III pielikums	16. panta a) un b) punkts
IV pielikums	16. panta a) un b) punkts

3. Direktīva 89/662/EEK un Direktīva 90/425/EEK

Direktīva 89/662/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. panta 1., 2. un 3. punkts	-
2. panta 4. punkts	2. panta 5. punkts
2. panta 5. punkts	2. panta 32. punkts
3. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	-
3. panta 1. punkta trešā daļa	8. panta 1. punkts
3. panta 1. punkta ceturrtā daļa	134. panta 2. un 3. punkts un 135. pants
3. panta 2. punkts	-
3. panta 3. punkts	-
4. panta 1. punkta pirmais teikums	8. panta 1. punkts, 9., 134. un 135. pants
4. panta 1. punkta pirmais ievilkums	8. panta 6. punkta a) apakšpunkts
4. panta 1. punkta otrais ievilkums	-
4. panta 2. punkts	136. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	8. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	134. panta 2. un 3. punkts
5. panta 1. punkta b) apakšpunkts	-

5. panta 2. punkts	-
5. panta 3. punkta a), b) un d) apakšpunkts	-
5. panta 3. punkta c) apakšpunkts	8. panta 7. punkts
5. panta 4. un 5. punkts	-
6. panta 1. punkts	47. pants
6. panta 2. punkts	-
7. panta 1. punkts	IV sadaļa un 135. pants
7. panta 2. punkts	-
8. panta 1. punkts	IV sadaļa
8. panta 2. punkts	6. pants un 135. panta 3. punkts
8. panta 3. punkts	135. panta 4. punkts
9. pants	-
10. pants	3. panta 1. punkts
11. pants	9., 13. un 14. pants
12. pants	-
13. pants	-
14. pants	-
15. pants	-
16. panta 1. punkts	112. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts	-
16. panta 3. punkts	112. panta 2. punkts
17. pants	141. pants
18. pants	141. pants
19. pants	-
20. pants	-
22. pants	-
23. pants	-
A pielikums	-
B pielikums	-

Direktīva 90/425/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. panta 1. līdz 5. punkts	-
2. panta 6. punkts	2. panta 5. punkts
2. panta 7. punkts	2. panta 32. punkts
3. panta 1. un 2. punkts	-
3. panta 3. punkts	8. pants, 134. panta 2. un 3. punkts un 135. pants
3. panta 4. punkts	-
4. panta 1. punkts	8. pants
4. panta 2. punkts	-
4. panta 3. punkts	136. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	8. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	134. panta 2. un 3. punkts
5. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta pirmā daļa	-
5. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta otrā daļa	8. pants
5. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii), iii) un iv) punkts	-
5. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	8. panta 7. punkts
5. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā daļa un trešā daļa	-
5. panta 2. punkta b) apakšpunkts	-
5. panta 3. punkts	-
6. pants	-
7. panta 1. punkts	47. pants
7. panta 2. punkts	-
8. panta 1. punkts	IV sadaļa un 135. pants
8. panta 2. punkts	-
9. panta 1. punkts	IV sadaļa
9. panta 2. punkts	6. pants un 135. panta 3. punkts
9. panta 3. punkts	135. panta 4. punkts
9. panta 4. punkts	-
10. pants	-
11. pants	3. panta 1. punkts
12. pants	-
13. pants	9., 13. un 14. punkts

14. pants	-
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	141. pants
18. pants	141. pants
19. pants	141. pants
20. pants	130., 131. 132. un 133. punkts
21. pants	-
22. panta 1. punkts	112. panta 1. punkts
22. panta 2. punkts	-
22. panta 3. punkts	112. panta 2. punkts
23. pants	-
24. pants	-
26. pants	-
27. pants	-
A pielikums	-
B pielikums	-
C pielikums	-

4. Direktīva 97/78/EK un Direktīva 91/496/EEK

Direktīva 97/78/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	2. pants
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts	2. panta 17. punkts
2. panta 2. punkta b) apakšpunkts	2. panta 46. punkts
2. panta 2. punkta c) apakšpunkts	2. panta 47. punkts
2. panta 2. punkta d) apakšpunkts	2. panta 48. punkts
2. panta 2. punkta e) apakšpunkts	-
2. panta 2. punkts f) apakšpunkts	2. panta 27. punkts
2. panta 2. punkta g) apakšpunkts	2. panta 29. punkts
2. panta 2. punkta h) apakšpunkts	-
2. panta 2. punkts i) apakšpunkts	-
2. panta 2. punkta j) apakšpunkts	-
2. panta 2. punkta k) apakšpunkts	2. panta 5. punkts
3. panta 1. un 2. punkts	45. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts	14. pants un 54. panta 1. punkts, 2. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts
3. panta 4. punkts	55. pants

3. panta 5. punkts	45. panta 2. un 3. punkts un 56. pants
4. panta 1. punkts	47. panta 4. punkts
4. panta 2. punkts	-
4. panta 3. un 4. punkts	47. panta 1., 2. un 3. punkts un 50. pants
4. panta 5. punkts	50. pants
5. panta 1. punkts	54. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 4. punkts
5. panta 2. punkts	56. panta 2. punkts
5. panta 3. punkts	48. panta 2. un 3. punkts
5. panta 4. punkts	56. pants
6. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	62. panta 1. punkts
6. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	62. panta 2. punkts
6. panta 1. punkta b) apakšpunkts	-
6. panta 2. punkts	57. un 60. pants
6. panta 3. punkts	61. pants
6. panta 4. punkts	58. panta 1. punkts un 61. panta 3. punkts
6. panta 5. punkts	-
6. panta 6. punkts	58. panta 2. punkts, 60. panta 3. punkts, 61. panta 5. punkts, 62. panta 2. punkts, 62. panta 4. punkts
7. panta 1. punkts	48. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	47. panta 1., 2. un 3. punkts un 50. pants
7. panta 3. punkts	55. pants
7. panta 4. punkts	48. panta 2. punkts, 53. pants un 54. panta 4. punkts
7. panta 5. punkts	-
7. panta 6. punkts	50. un 56. pants
8. panta 1. punkts	-
8. panta 2. punkts	75. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 3., 4., 5., 6. un 7. punkts	75. panta 2. punkts
9. pants	49. panta b) un c) punkts
10. panta 1., 2. un 4. punkts	52. panta 2. punkts
10. panta 3. punkts	-
11. pants	49. panta d) punkts
12. pants	46. panta h) punkts un 75. panta 1. punkta k) apakšpunkts
13. pants	75. panta 1. punkta c) apakšpunkts
14. pants	-
15. pants	75. panta 1. punkta h) apakšpunkts

16. panta 1. punkta a) apakšpunkts	46. panta d) punkts
16. panta 1. punkta b) apakšpunkts	46. panta e) punkts
16. panta 1. punkta c) apakšpunkts	46. panta c) punkts
16. panta 1. punkta d) apakšpunkts	46. panta g) punkts
16. panta 1. punkta e) apakšpunkts	46. panta a) punkts
16. panta 1. punkts f) apakšpunkts	46. panta b) punkts
16. panta 2. punkts	-
16. panta 3. punkts	-
16. panta 4. punkts	75. panta 1. punkta c) un f) apakšpunkts
17. panta 1. punkts	64. panta 5. punkts
17. panta 2. punkts	64. panta 1., 2. un 3. punkts
17. panta 2. punkta a) apakšpunkts	64. panta 3. punkta b) apakšpunkts, 67. un 70. pants
17. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums	-
17. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrs ievilkums	66. panta 1. punkta a) apakšpunkts
17. panta 2. punkta b) apakšpunkts	67. pants
17. panta 3. punkts	63. panta 4., 5. un 6. punkts
17. panta 4. punkts	-
17. panta 5. punkts	64. panta 3. punkts, 67. pants, 84. panta 1) punkta d) apakšpunkts
17. panta 6. punkts	-
17. panta 7. punkts	63. panta 6. punkts, 68. pants un 70. panta 3. punkts
18. pants	62. panta 2. punkts
19. panta 1. punkts	75. panta 1. punkta g) apakšpunkts
19. panta 2. punkts	75. panta 1. punkta a) apakšpunkts
19. panta 3. punkts	62. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 62. panta 4. punkts
20. panta 1. punkts	63. pants
20. panta 2. punkts	-
22. panta 1. punkts	-
22. panta 2. punkts	65. pants
22. panta 3. punkts	-
22. panta 4. punkts	-
22. panta 5. punkts	-
22. panta 6. punkts	-
22. panta 7. punkts	-

24. pants	63. panta 4., 5. un 6. punkts
24. panta 3. punkts	71. pants un 128. pants
25. panta 1. punkts	100. –106. pants
25. panta 2. punkts	6. pants
25. panta 3. punkts	-
26. pants	129. panta 5. un 6. punkts
27. pants	4. panta 2. un 3. punkts un 129. panta 1. un 6. punkts
28. pants	-
29. pants	-
30. pants	-
31. pants	-
32. pants	-
33. pants	-
34. pants	-
35. pants	-
36. pants	-
I pielikums	I pielikums
II pielikums	62. pants
III pielikums	50. pants

Direktīva 91/496/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. panta 1. punkts	-
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts	2. panta 46. punkts
2. panta 2. punkta b) apakšpunkts	2. panta 47. punkts
2. panta 2. punkta c) apakšpunkts	2. panta 48. punkts
2. panta 2. punkta d) apakšpunkts	-
2. panta 2. punkta e) apakšpunkts	2. panta 27. punkts
2. panta 2. punkta f) apakšpunkts	2. panta 29. punkts
3. panta 1. punkta a) apakšpunkts	54. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, 56. panta 1. punkta b) apakšpunkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkts	45. panta 1. punkts un 64. panta 2. punkts
3. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkts	54. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 54. panta 4. punkts un 55. pants
3. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts	77. panta 1. punkta d) apakšpunkts
3. panta 1. punkta d) apakšpunkts	55. pants

3. panta 2. punkts	-
4. panta 1. punkts	47. panta 1. punkts, 47. panta 2. punkts un 50. pants
4. panta 2. punkts	47. panta 1. punkts, 47. panta 3. punkts, 47. panta 4. punkts un 50. pants
4. panta 3. punkts	49. panta c) punkts
4. panta 4. punkts	77. panta 1. punkta d) apakšpunkts
4. panta 5. punkts	4. panta 2. un 3. punkts, 49. panta c) punkts un 50. pants
5. pants	53. pants, 54. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 54. panta 4. punkts, 55. pants, 56. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 64. panta 1. punkts
6. panta 1. punkts	-
6. panta 2. punkta a) apakšpunkts	62. panta 1. un 2. punkts
6. panta 2. punkta b) apakšpunkts	62. panta 1. punkts
6. panta 2. punkta c) apakšpunkts	57. pants
6. panta 2. punkta d) apakšpunkts	62. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 4. punkts
6. panta 3. punkts	58. pants
6. panta 3. punkta a) apakšpunkts	58. panta 1. punkta b) apakšpunkts
6. panta 3. punkta b) apakšpunkts	58. panta 1. punkta c) apakšpunkts
6. panta 3. punkta c) apakšpunkts	57. panta 2. apakšpunkts un 62. panta 3. punkts
6. panta 3. punkta d) apakšpunkts	58. panta 1. punkta d) apakšpunkts
6. panta 3. punkta e) apakšpunkts	57. panta 2. apakšpunkts un 62. panta 3. punkts
6. panta 3. punkta f) apakšpunkts	57. panta 2. apakšpunkts un 62. panta 3. punkts
6. panta 3. punkta g) apakšpunkts	58. panta 1. punkta e) apakšpunkts
6. panta 4. punkts	57. pants un 58. panta 1. punkts
6. panta 5. punkts	58. panta 2. punkts
7. panta 1. punkta pirmais ievilkums	48. panta 2. punkts
7. panta 1. punkta otrais ievilkums	54. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 54. panta 4. punkts un 56. pants
7. panta 1. punkta trešais ievilkums	48. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	56. pants
7. panta 3. punkts	-
8. pants	51. panta 1. punkta b) apakšpunkts
9. pants	49. panta d) punkts
10. pants	64. panta 2. punkts

11. panta 1. punkts	63. pants
11. panta 2. punkts	-
12. panta 1. punkts	64., 66. un 67. punkts
12. panta 2. punkts	64. panta 3. punkts, 67. pants, 84. panta 1) punkta d) apakšpunkts
12. panta 3. punkts	68. pants, 69. panta 3. punkts un 70. panta 3. punkts
12. panta 4. punkts	-
12. panta 5. punkts	-
13. pants	62. panta 2. punkts
14. pants	-
15. pants	77. panta 1. punkta d) apakšpunkts
16. pants	52. pants
17. pants	6. pants
17. a pants	-
18. panta 1. punkts	-
18. panta 2. punkts	65. pants
18. panta 3. punkts	-
18. panta 4. punkts	-
18. panta 5. punkts	-
18. panta 6. punkts	-
18. panta 7. punkts	-
18. panta 8. punkts	-
19. pants	115. un 116. pants
20. pants	100. –106. pants
21. pants	129. panta 5. un 6. punkts
22. pants	-
23. pants	-
24. pants	-
25. pants	-
26. pants	-
27. pants	-
28. pants	-
29. pants	-
30. pants	-
31. pants	-
A pielikums	62. pants
B pielikums	64. panta 2. punkts

5. Direktīva 96/93/EK

Direktīva 96/93/EK	Šī regula
1. pants	-
2. panta 1. punkts	2. panta 22. punkts
2. panta 2. punkts	2. pants
3. panta 1. punkts	87. panta 2. punkta b) apakšpunkts
3. panta 2. punkts	87. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts
3. panta 3. punkts	88. panta 1. punkta a) apakšpunkts
3. panta 4. punkts	87. panta 3. punkta b) apakšpunkts
3. panta 5. punkts	89. pants
4. panta 1. punkts	87. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 88. panta 2. punkts
4. panta 2. punkts	88. panta 1. punkta b) apakšpunkts
4. panta 3. punkts	88. panta 1. punkta d) apakšpunkts
5. pants	88. panta 2. punkts
6. pants	128. pants
7. pants	141. pants
8. pants	-
9. pants	-
10. pants	-

6. Direktīva 89/608/EEK

Direktīva 89/608/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	-
3. pants	IV sadaļa
4. pants	IV sadaļa
5. pants	IV sadaļa
6. pants	IV sadaļa
7. pants	IV sadaļa
8. pants	IV sadaļa
9. pants	IV sadaļa
10. pants	7. pants un IV sadaļa

11. pants	-
12. pants	IV sadaļa
13. pants	-
14. pants	-
15. pants	7. pants un IV sadaļa
16. pants	-
17. pants	-
18. pants	-
19. pants	-
20. pants	-

7. Lēmums 92/438/EEK

Lēmums 92/438/EEK	Šī regula
1. pants	130. – 133. pants
2. pants	-
3. pants	130. – 133. pants
4. pants	130. – 133. pants
5. pants	130. – 133. pants
6. pants	62. panta 3. punkts f) apakšpunkts
7. pants	-
8. pants	-
9. pants	-
10. pants	-
11. pants	-
12. pants	-
13. pants	-
14. pants	-

15. pants	-
I pielikums	130. – 133. pants
II pielikums	130. – 133. pants
III pielikums	130. – 133. pants